GYMNASTIK- OG SVØMMEFORENINGEN

HERMES



1874 - 1. MARTS - 1949

HERMES

Saadan har vi det i

HERMES

Spredte Træk af en gammel
Gymnastik- og Svømmeforenings
75-aarige Historie

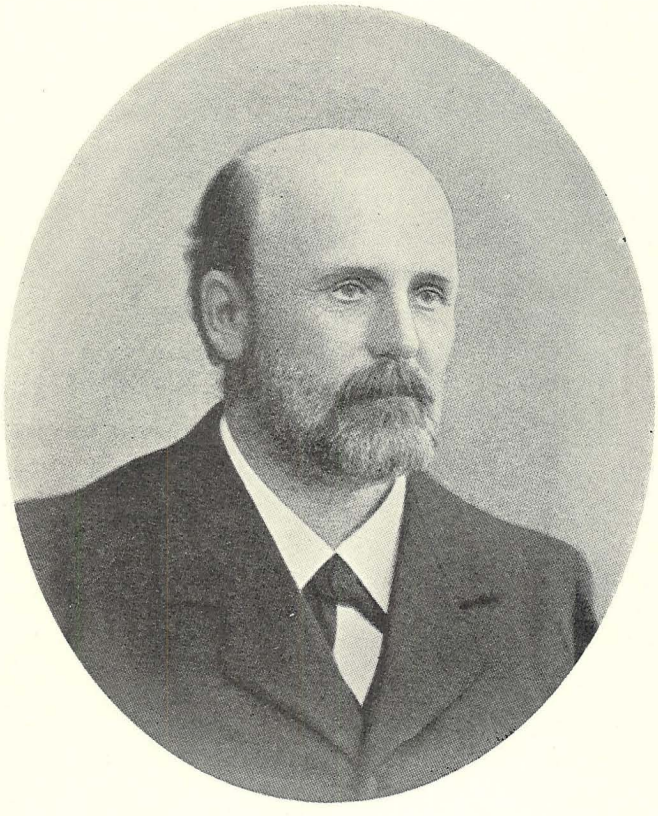
Ved
RALF BUCH

Oversigtstabeller udarbejdet af
HUGH SEIFERT

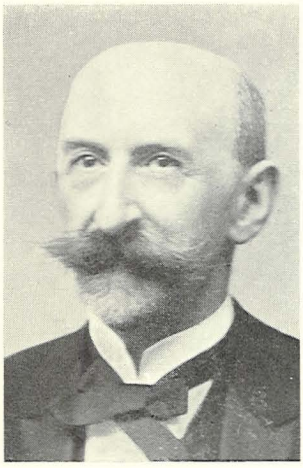
KØBENHAVN

1949

W. J. Christensen, Niels Hemmingsensgade 12. K.



HERMES' STIFTER



J. F. Dessauer

Æresmedlem 1888.



Fru Anna Paul Petersen

Æresmedlem 1906.



Vagn Hornbeck

Medlem af Bestyrelsen 1896—1915.
Danmarksmester i Gymnastik.
Forfatter af Festskriftet ved Foreningens 35-Aars Jubilæum.
Æresmedlem 1911.



Peder Lykkeberg

Medlem af Bestyrelsen 1900—1917.
Formand 1906—1915.
Danmarksmester i Svømning.
Æresmedlem 1924.
Udmeldt sig af Foreningen 1928.



Poul Holm

Medlem af Bestyrelsen 1917—1928,
Formand 1918—1926.
Danmarksmester i Gymnastik og Svømning.
Æresmedlem 1934.



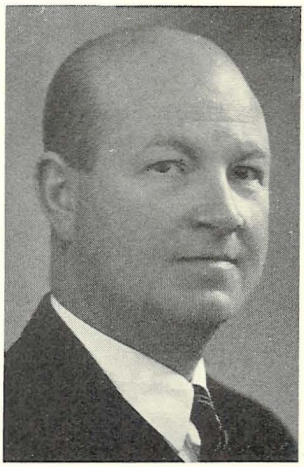
Hjalmar Saxtorph

Medlem af Bestyrelsen 1914—1919.
Danmarksmester i Svømning.
Æresmedlem 1939.



J. L. Danielsen

Foreningens Lærer 1900—1941.
Stifter af Byggefonden 1905.
Æresmedlem 1940.



Poul Ingholt

Medlem af Bestyrelsen 1927—1928, 1929—
Formand fra 1929.
Deltager paa Mesterholdet i Gymnastik.
Formand for Byggefonden og Svømmefonden.
Gennemførte Opførelsen af Hermes' Idrætshal.
Æresmedlem 1944.

1874 - HERMES - 1949

Den 1. Marts 1949 fejrer Gymnastik- og Svømmeforeningen „Hermes" 75-Aarsdagen for sin Stiftelse. En begavet, dansksindet Pædagog, en stor Idealist, Sergent Paul Petersen dannede af Elever fra et Par Skoleklasser den „Kærnetrop", der skulde blive Fortroppen for de mange Tusinder, der igennem Aar er passeret gennem Hermes.

De 75 Aar er ikke gaaet uden Omskiftelser og Omvæltninger, men „Fred ej det bedste, men at man noget vil". Og som Paul Petersen vilde noget ed sin Kærnetrop, saadan vil vi den Dag i Dag i Hermes søge at give dansk ngdom de bedste Muligheder for at dyrke sin Idræt under gode og betryg-nde Forhold. Andre maa dømme om, hvorvidt det er lykkedes.

De efterfølgende Sider vil berette om store og smaa Begivenheder fra For-ingens brogede og bevægede Historie. De gør ikke Krav paa at være nogen ltømmende Skildring af de Aar, der er gaaet, men vi haaber gennem dette stskrift at minde gamle og ældre Medlemmer om nogle af de mange festlige age, de har tilbragt i deres Forening, og vi haaber samtidig, at Ungdommen d at læse i Skriftet maa faa et Indtryk af, at der ikke alene følger Rettig-der med at være Medlem af en Forening, der er saa gammel og traditionsrig m Hermes, men ogsaa Pligter.

Vi har med Forsæt ikke brugt Festskriftet til en Opremsning af historiske ata eller til Medlemsfortegnelser. Der er mange, selv veltjente Medlemmer af reningen, der forgæves vil lede efter deres Navn. Det betyder ikke, at de og res Indsats er glemt. Men dels er det nu engang saadan, at jo flere Navne, r nævnes, desto flere er der, som vil føle sig skuffet over, at der ikke ogsaa blevet Plads til at omtale deres Fortjenester og Bedrifter. Og dels føler vi overbevist om, at der næppe er en eneste Hermes-Mand, som ikke hellere l læse om Foreningen end om sig selv. For selv om Hermes har en Del at sige Tak for, saa skylder vi dog Hermes endnu mere.

Hvis vi er enige om det, og vi ellers kan fortsætte med at løfte i Flok i de ar, der kommer, vil Hermes faa en fin Start paa Vejen til de første 100 Aar.

HERMES FØRSTE AAR

Paul Petersen opretter „Kærnetroppen" — Den første Navneforandring —
Hermes i Spidsen paa mange Omraader —
Glæder og Skuffelser gennem de første 25 Aar.

"HERMES" blev stiftet den 1. Marts 1874 — den Dag Gymnastiklærer, Sergent Paul Petersen holdt sit Indtog ved Nørrebros Latin- og Realskole. Han kom ikke som nogen fremmed. Hans „gamle Drenge" fra Borks „Ny Realskole" paa Nørrebro kendte ham — og elskede ham. Og de havde savnet ham, siden Borks Realskole den foregaaende Sommer var blevet slaaet sammen med Bredsdorffs Skole, der i Forvejen havde to Gymnastiklærere, men ingen Paul Petersen.

Gensynet blev stormende og festligt — og samme Dag dannede Paul Petersen og hans gamle Drenge en Slags Forening, der fik Navnet „Kærnetroppen". Han var baade Formand, Sekretær, Kasserer, Bestyrelse og Lærer, og Drengene var kontingentfri Medlemmer.

Kærnetroppen, der er den nuværende Gymnastik- og Svømmeforening Hermes, dannede paa en højst charmerende Maade en Stat i Staten. Saa snart en Skoletime var forbi, stormede Kærnetroppen ned ad Trapperne og ind i Gymnastiksalen, og der arbejdede den med Liv og Lyst under Paul Petersens myndige, inciterende Ledelse med Behændighedsøvelser paa det bare Gulv, Voltigering over Hest og Fægtning — altsammen under yderst primitive Forhold. Men der blev arbejdet med et Humør og en Energi, der gjorde Gymnastikken til en Fest, og de 10 Minutter, Frikvarteret varede, gik alt, alt for hurtigt.

Beretningen om de første 25 Aar af Hermes' Liv er samtidig en Biografi over Paul Petersen. Han stiftede Foreningen — og han skabte dens Traditioner og satte de Maal, der skulde naas. I dette Skrift, der kun er Forløberen for det Jubilæumsskrift, der om 25 Aar skal skildre Livet i en af Danmarks første og førende Gymnastikforeninger, skal vi ikke gentage, hvad der tidligere er skrevet om „Paul", som hans Drenge altid kaldte ham. Men selv den mindste Hermes-Pjece vilde være ufuldstændig og utilstrækkelig, hvis den ikke paa allerførste Side fastholdt den Kendsgerning, at uden Paul Petersen var der i Dag intet Hermes. En af de mange, der tidligere har skrevet om ham, har sagt:

„Hermes er skabt af een Mands Vilje og har gennem Aarene været undergivet een Mands Opdragelse".

Tydeligere kan Paul Petersens Betydning vist ikke fastslaas. Han havde et rent ud fantastisk Greb paa Drenge og kunde faa dem til at gøre, hvad han ønskede — i Starten maaske kun modvilligt, men efterhaanden villigere og villigere. Naar han underviste, var han i stadig Aktivitet. Han var ikke altid blid i sine Metoder, men han var retfærdig, og han forstod den vigtige Kunst at kunne glemme en Uartighed eller en Ulydighed, lige saa snart Synderen havde faaet sin Omgang.

Paul Petersen var den fødte Lærer. Men han var meget mere end det. Han var Pædagogen med det naturlige Greb paa Drengene og utrættelig i sin Søgen efter nye Ideer. Han blæste Liv i Skolegymnastikken, indførte nye Øvelser, eksperimenterede med nye Idrætsgrene, søgte nye Veje, naar han fandt de gamle for fladtraadte, og skabte ved sit Sinds Frodighed og sin Viljes Styrke et nyt og stærkt Grundlag for dansk Skole- og Idræts-Gymnastik. Det er ikke alle hans Idéer, der har slaaet an, men det er ikke for meget sagt, at man endnu den Dag i Dag, 75 Aar efter at han for første Gang samlede „Kærnetroppen" omkring sig, kan mærke hans inspirerende Indflydelse, dels i den specielle, lette Hermes-Stil, dels i dansk Mands- og Kvinde-Gymnastik. Hans stærke og aarvaagne Trang til at forbedre det bestaaende og til at finde nye Veje var baaret oppe af hans store Kærlighed til Land og Flag. Paul Petersen spandt ikke Guld paa sit Arbejde for Danmark og for Landets Ungdom — tværtimod — men Danmark blev rigere.

Men tilbage til „Kærnetroppen". Den kunde naturligvis ikke lade sig nøje med at gøre Gymnastik i Frikvartererne. I Løbet af kort Tid udvidede den Programmet dels med ekstra Timer efter Skoletiden, dels med Boldspil paa Fælleden Søndag Formiddag, naar Vejret tillod det. Og det gjorde det næsten altid, for Himmel og Jord skulde staa i eet, før „Kærnetroppen" gav op. De havde deres Rekvisitter liggende hos Garver Peronard paa Blegdamsvej, og de havde saa mange af dem, at de maatte transportere dem over til Spillepladsen paa en Trækvogn. Ogsaa dér gik Paul Petersen i Spidsen.

Skønt hverken Lærer eller Elever sparede paa Kræfterne, gik der dog to Aar før „Kærnetroppen" første Gang præsenterede sig for Offentligheden. Det skete ved en Opvisning, der fandt Sted paa Store Ravnsborg — det senere Nørrebros Teater. Paul Petersen mønstrede et Hold paa ca. 50 Gymnaster — eller Gymnastikere, som det dengang hed — men skønt de baade var mange og flinke, turde de dog ikke paatage sig at udfylde Programmet alene. De fik Assistance baade af kgl. Skuespiller Kristian Mantzius, en Sangkvartet, 2den sjællandske Brigades Musikkorps og af endnu et Orkester. Festen, der blev givet til Fordel for Arbejdsstuerne i St. Stefans Sogn, gjorde stor Lykke. „Dagstelegrafen" fastslog Dagen efter, at „de raske Skoleelever blev fulgt ud af en Bifaldsstorm, og at de forskellige Præstationer i mere end een Henseende grænsede op til, hvad man i denne Branche undertiden ser fremstillet som Kunst."



Paul Petersen omgivet af »Kærnetroppen«.

Efter denne første Sejr begyndte det store Fremstød. Aaret efter gav „Kærnetroppen", der nu talte 125 Drenge, hele to Opvisninger — denne Gang paa Folketeatret. Den sidste af de to Opvisninger blev overværet af den kongelige Familie. Programmet omfattede — som Aaret forud — baade Orkestermusik og Sang, denne Gang Romancer ved Frk. Jacobine Andersen, — men det var dog Gymnastikken, der indtog den store Plads. Den var delt i tre Afdelinger. Første Afdeling omfattede „forberedende Øvelser, Springning i Længden, Springning i Højden og Smidighedsøvelser." 2. Afdeling havde følgende Program: „Kontradegagering, Lektion i Hugning, Kontra i Hugning og Fægtning, Lektion i Fægtning, Romerske Brydekampe og Batonering." Efter at Frk. Andersen havde kvædet, viste „Kærnetroppen" som Afslutning Voltigering og et Slutningsnummer. Det blev en stor Aften.

Aaret 1876 blev i det hele taget et betydningsfuldt Aar baade for Foreningen og for dansk Idræt. „Kærnetroppen" afholdt paa Engelbrechts Badeanstalt, der laa ved Langelinie, sin første offentlige Svømme-Opvisning. Det var samtidig det første Svømmestævne, der er afholdt i Danmark. Desuden gav Opvisningerne paa Folketeatret Anledning til, at Skolebestyrerinde Frk. Zahle lod sine Gymnastiklærerinder gennemgaa et Kursus i Kvinde-Gymnastik hos Paul Petersen. Dette Kursus blev den første, spæde Begyndelse til Dansk Kvinde-Gymnastikforening, der stiftedes af Paul Petersen i 1888, og som siden har fejret større, internationale Triumfer end nogen anden dansk Idrætsforening.

Gennem disse Opvisninger og Triumfer begyndte Paul Petersen klarere og klarere at se sine Maal og sortere sine Midler. Han underviste baade i Dans, Boldspil, Fægtning, Brydning og Boksning, men det var dog Gymnastikken, der havde Førstepladsen i hans Hjerte. Han udbyggede sit System med nye Øvelser og hidtil ukendte Variationer — men han lod aldrig Kraft- eller Dristighedsmomentet præge Øvelserne i højere Grad end at Stilen, Letheden og Behændigheden i Udførelsen blev bevaret. I disse Aar lagdes Grunden til den saa ofte omtalte Hermes-Stil, som vi stadig sætter i Højsædet — ogsaa naar vi møder den hos andre.

I 1878 og 79 forfulgtes Sukcessen fra Opvisningerne paa Folketeatret med nye Stævner, der stadig blev afholdt i velgørende Øjemed. Det var karakteristisk for Paul Petersen og hans Arbejdsform, at han satte en Ære i ved hver Opvisning at præsentere Tilskuere for noget nyt. Vi gør et skønsomt Uddrag:

Ved Opvisningen paa Folketeatret i Maj 1878 blev der for første Gang vist Trapez-Øvelser. Desuden bød Programmet paa Saltomortale over to Heste og en Skjolddans, der udførtes af 12 Drenge.

I 1879 rykkede „Kærnetroppen" over i Larsens Lokaler og gav hele tre Opvisninger. Ved den første blev der afholdt en Brydekamp, og Handels- og Kontoristforeningen, der stod som Arrangør, havde til den sejrende udsat en usædvanlig flot Præmie paa 50 Kr. — at udbetale i svenske Tikronesedler. Til Held for de impliceredes Amatør-Status endte Kampen uafgjort, hvorefter Foreningen erklærede, at saa beholdt den selv de mange Penge.

Stævne Nr. 2 var en Fødselsdags-Opvisning — den første i Foreningens Historie. Og ved Stævne Nr. 3, der fandt Sted i Marts til Fordel for Refsnæs' Kysthospital, blev der for første Gang i Danmark vist Øvelser i Reck. De var indøvede under Ledelse af en tysk Gymnast, Zylograf Gram, der boede i København, og de gjorde stor Lykke.

„Kærnetroppen" nøjedes dog ikke med at dyrke Gymnastik. Hele Sommeren igennem tumlede Flokken sig hver Søndag Formiddag lystigt paa Fælleden, og den 7. Juli indbød Foreningen til Præmieboldspil paa Nørrefælled. Det var daarligt Vejr, men ikke desto mindre var der en Del Tilskuere, der fulgte Langboldspillet med stor Interesse. Efter Stævnet blev der uddelt en Overdaadighed af Præmier, der var skænkede af Slægtninge og andre Velyndere, og de dygtigste af Spillerne drog lykkelige hjem belæssede med Paraplyer, Ure, Fotografialbums og andre lige saa pudsige Former for Præmier.

Der *skete* noget inden for „Kærnetroppen", men det var stadig Formanden, Kassereren og Læreren, altsaa Paul Petersen, der maatte betale Gildet. Det kunde ikke blive ved i det lange Løb, og den 1. Juli 1879 samledes Styrken til en konstituerende Generalforsamling, hvor man døbte Foreningen om til „Paul Petersens Gymnastikforening", og vedtog en Række Love, der bl. a. bestemte, at Kontingentet skulde være 50 Øre maanedlig. Paul Petersen blev naturligvis Formand, og af de 40 aktive Medlemmer indvalgtes yderligere tre i Bestyrelsen.

Iøvrigt fortsatte man støt efter de gamle Linier — og med det gamle Humør.

Der blev ført omhyggelig Protokol over Træningsdagene, og den er ikke kedelig. Beretningen om Søndag den 27. Juli 1879 fortæller bl. a.:

„Efter Boldspillet i Dag var der Brydning mellem Formanden og Medlemmerne 65 Peronard og 51 Packness. Formanden vandt gentagne Gange, men blev til sidst overvundet, da de to Medlemmer fik Assistance af to nye Medlemmer. Efter Brydningen gik Medlemmerne og Formanden i Vandet, hvorefter der foretoges en Sejltur. Rask Boldspil i 1½ Time, Brydning, Svømning og Roning i et Træk paa en Søndag Formiddag uden Frokost maa kaldes for flinkt udført".

Som man vil forstaa, tumlede Medlemmerne sig lige lystigt i Vandet og paa Landjorden, og den 5. September 1880 indbød Foreningen til sin anden offentlige Svømmeopvisning. Den fandt Sted paa den militære Badeanstalt ved Langelinie, og den blev i flere Henseender bemærkelsesværdig — ikke mindst derved, at man for første Gang i Danmark havde givet Damer Adgang til Tilskuerpladserne. Paul Petersen havde hentet Idéen — og Modet — fra Sverige, hvor han havde været til Stede ved en Opvisning paa en svensk „Simskola". Da han mente, at Isen dermed var brudt, indbød han paa et særligt Kort, hvor han forsikrede, at der vilde blive taget alle skyldige Hensyn til det passende, de „ærede Damer" til at overvære Stævnet. Alle blev reddede — selv en af Deltagerne, der paa Grund af Heden og Spændingen fik ondt og begyndte at gaa til Bunds, hvorefter Formanden selv sprang i Bølgerne og bjergede ham i Land.

Endelig er det værd at nævne, at Vinderne ved denne Lejlighed hverken fik Paraplyer eller Albums, men derimod Ege- og Laurbær-Kranse — igen et Skridt i den „moderne" Retning.

Aaret efter — altsaa i 1881 — skiftede Foreningen for anden Gang Navn og kom nu til at hedde Gymnastikforeningen „Hermes". Vi er stolte af det Navn — og kunde ikke tænke os noget andet. Men naar vi paa disse Sider har kastet Blikket tilbage til Foreningens Start, bør vi ogsaa minde hinanden om, at Hermes stadig skulde blive ved at høre til Kærnetropperne i dansk Idræt — og at den er og altid vil blive ved med at være Paul Petersens Gymnastik-Forening.

Fra 1881 hedder Foreningen altsaa Hermes. Navnet blev et nyt, men Indholdet i Rammen praktisk talt det samme som ved Starten 7 Aar tidligere. Har vi ofret for megen Plads paa de første 7 Aar? Det er muligt, at nogen vil mene det, men dels bør ethvert Medlem og enhver Ven af Hermes naturligvis kende baade Foreningens Grundlægger og dens Grundlag, dels er der sikkert mindst lige saa mange, der vil synes, at vi har skrevet for *lidt* om disse første, betydningsfulde Aar, hvor Retningslinierne blev trukket op.

For de følgende Aars Vedkommende maa vi male med en bredere Pensel, ellers naar vi aldrig frem til Nutiden paa de Ark, Papir-Restriktionerne og økonomiske Hensyn har beskaaret os. Men der er Begivenheder, der er saa betydningsfulde, at de ikke kan forbigaas. Her er en af dem:

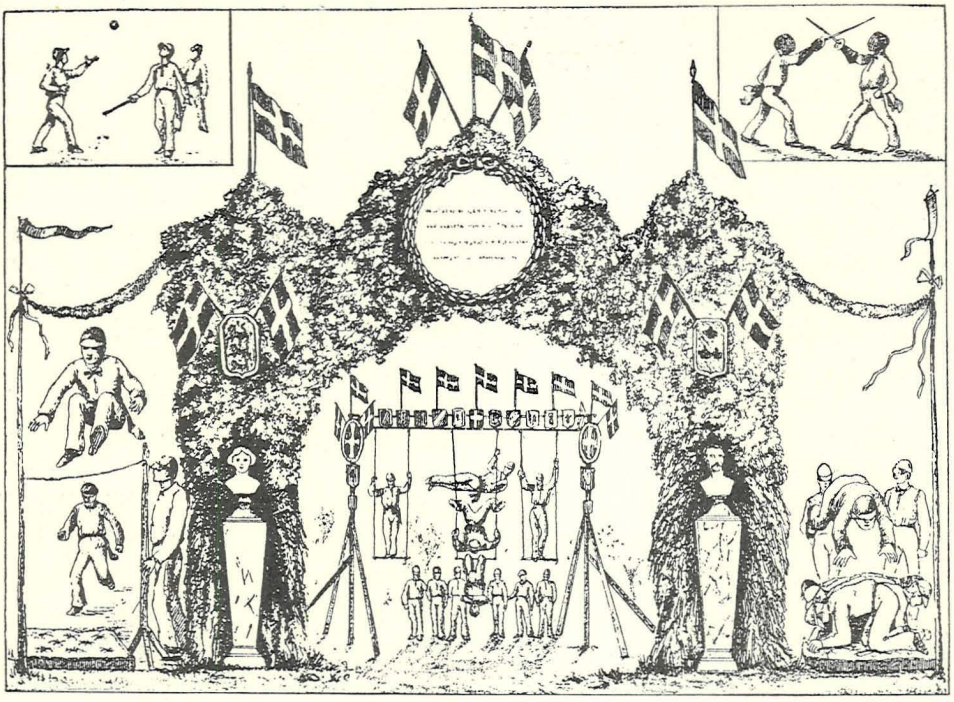
I selve Navneskifte-Aaret, nemlig den 11. September 1881, afholdt Foreningen en stort anlagt Gymnastikfest paa Blegdamsfælleden. Der blev Fredag Aften afstukket et Areal, der var ca. 100 m paa hver Led, og hele Pladsen blev indhegnet med Tove. Der blev rejst en Indgangs- og Æres-Port, hvor man anbragte Kongens og Dronningens Buster paa dekorative Sokler. Desuden var der indrettet en Orkestertribune, en Gymnastikplads med tre Trapezer, der var anbragt i en dekoreret Kæmpegalge, og en fortræffelig Boldbane. Man ventede mange Tilskuere, for Paul Petersen havde i sin blinde Tro paa Menneskene besluttet, at Adgangen skulde være gratis. Men da Arrangementet havde været dyrt, opstillede man dog ved Udgangen en Sparegris, hvor de Tilskuere, der ønskede at støtte det gode Formaal, kunde nedlægge deres beskedne Skærv. Der var rejst to Kæmpe-Telte til Omklædningsrum, de mange Præmier var arrangeret paa et stort Bord midt paa Pladsen, og 50 Soldater assisterede som Opsynsmænd.

Alt var klart til at modtage en virkelig Invasion, men til alt Uheld blev det Regnvejr baade Natten til Søndag og Søndag Formiddag. Og dermed begyndte Skuffelserne. Midt under Opvisningen holdt det ganske vist op med at regne, men det var for sent til at skaffe den store Sukces. De 50 Soldater tømte i Løbet af forbløffende kort Tid to Ølvogne, der skulde have bragt Publikum en Hjertestyrkning. Og da Bestyrelsen efter Opvisningen spændt slagtede Sparegrisen, indeholdt den kun 40 Kr. 33 Øre — jo, og saa to Tinknapper!

Kort efter indledede Sidegadernes balladelystne Ungdom et veritabelt Angreb paa Festpladsen, men paa dette Tidspunkt var Hermes-Folkene svært oplagt til at lade deres Skuffelse over det magre Resultat gaa ud over nogen, saa Sidegade-Horden fik god Grund til at fortryde, at den havde startet en Offensiv. Det var den eneste Valuta, Hermes fik for de 1000 Kr., Paul Petersen havde sat i det storstilede Arrangement. Det er næppe noget Tilfælde, at Hermes aldrig siden har arrangeret Gymnastikfester under aaben Himmel.

De næste to Aar bragte ingen større Begivenheder, men i 1884 blev der igen slaaet et af de større Slag. 10-Aaret for Foreningens Start blev fejret med en storstilet Fest i Industriforeningens store Sal. Hermes havde paa det Tidspunkt 82 Medlemmer — af dem deltog de 79 i Opvisningen. Ved denne Lejlighed mødte man i ny Dragt. De første Aar havde man brugt en hvid Dragt med lange Benklæder. Denne Gang mødte hele Holdet i blaa Jerseytrøjer og korte, stramme Jerseybukser. Ved Generalprøven var Paul Petersen ogsaa trukket i Jersey'et, men han maa formodentlig have bemærket, at hans — skal vi sige noget veludviklede — Korpus ikke netop egnede sig til stramt Trikot, saa ved Opvisningen mødte han i Kjole og hvidt.

Der var stuvende fult Hus og stormende Begejstring. Traditionen tro var der ogsaa ved denne Opvisning et Par „Danmarks-Premièrer". Denne Gang var det Barreøvelser, Rytterhugning med højre og venstre Haand samt Højdespring over en Hest paa langs med tre Sadelpuder. Springet blev udført fra et lille, ikke fjedrende Afsatsbrædt, der ogsaa blev brugt, da et andet Medlem,



Dagblads-Illustration fra Opvisningen paa Blegdamsfælleden i September 1881.

Bassanger Thomsen, under stormende Jubel slog forlæns Saltomortale over to Heste, der stod i Forlængelse af hinanden. Det var en imponerende Opvisning, og Kritikken var meget betaget af dens Forløb.

Mon der ikke i denne Forbindelse er Raad til at ofre Plads paa en lille, personlig-betonet Oplevelse? Et Festskrift skal fortælle om Foreningens Liv og Trivsel, men en Forening bestaar af smaa og store Medlemmer — og deres smaa og store Oplevelser fortæller ofte mere om, hvad der er sket, end nok saa mange historiske og statistiske Udredninger.

I Heftet, „Nogle Erindringer", som Hermes udsendte ved sit 25-Aars Jubilæum, fortæller Vagn Hornbeck en lille, sørgmunter Oplevelse fra Opvisningen i Industriforeningen. Vi giver Ordet til ham selv:

„Det første Uheld, jeg erindrer, skete ved den første Fest, hvori jeg deltog — nemlig ved Festen i Anledningen af Hermes 10-Aars Jubilæum. Det berørte ganske vist ikke selve Foreningen og var egentlig et rent personligt Uheld, — men det var netop det Pokkers kedelige ved det. Festen var endt og Præmieuddelingen begyndt. Jeg stod og saa den ene Præmie efter den anden forsvinde, og Bordet, de havde ligget paa, viste snart sin hvide Dug i frygtelig Tomhed. Kun een Præmie laa tilbage: et Taffelur. Jeg var 8-9 Aar den Gang, og Hjertet har aldrig siden klapret i Livet paa mig, som da mit Navn blev raabt op, og den pæne, ældre Herre, Oberst Falkenberg, der uddelte Præmierne — han forekom mig at være en forklædt Engel — overrakte mig Taffeluret, der akkurat

var to Tommer højere end jeg selv. Jeg skulde lige til triumferende at slæbe af med det, da jeg blev kaldt tilbage af den ældre Herre, der forvildet lod sit Blik løbe fra Præmielisten til Bordet og fra Bordet til Præmielisten. Derefter konfererede han med vor Formand, som nu ogsaa gav sig til at undersøge Listen og det tomme Bord, til de til sidst fandt paa at løfte Dugen, og under den fandt de den Præmie, der egentlig var tiltænkt mig — en Bog. Den fik jeg overleveret af den ældre Herre, hvem jeg nu fuldstændig var paa det rene med ikke var nogen forklædt Engel, men et ganske almindeligt Menneske, endda ikke af den hyggeligste Slags, mod at jeg afleverede Uret, der derpaa tilfaldt en anden og større, men efter min Mening ingenlunde dygtigere end jeg.

At denne Episode var saa forfærdelig grinagtig — alle de tilstedeværende lo, saa de var ved at trille ned af Stolene — kunde jeg aldeles ikke indse. Jeg fandt ikke noget som helst morsomt i den. Hverken i den eller i Bogen, der var af et uhyre lærd Indhold. Jeg havde oven i Købet den Sorg, hvad der næsten var for meget at bære paa een Gang, at Magnus Hansen, som jeg gakkede til med den, hverken vilde eje eller have den. Denne Hændelse forplumrede i lange Tider mit rene Barnesind".

Lad os foregribe Begivenhedernes kronologiske Rækkefølge ved at fortælle, at den lille Purk, der havde ovenstaaende Oplevelse, ikke alene var med til at vinde Hermes første Sejr i en Gymnastik-Konkurrence, men ogsaa senere blev et fremtrædende Bestyrelsesmedlem, Forfatter af Festskriftet ved 35-Aars Jubilæet og Æresmedlem af Foreningen.

Inden vi forlader Jubilæums-Opvisningen i 1884, er det maaske ogsaa værd at notere, at den blev efterfulgt af en Bladfejde mellem en Premierløjtnant, der havde overværet Stævnet, og Paul Petersen. Tilskueren var misfornøjet med, at ikke alle 79 Elever deltog i samtlige Øvelser, men han var dog ikke mere sadelfast i sin Kritik, end at han kategorisk nægtede at bøje sig for Paul Petersens Ønske om at faa arrangeret et offentligt Diskussionsmøde om Spørgsmaalet. Hele Sagen var næppe en Omtale værd, hvis den ikke var Forløber for den Række af Forbigaaelser og Krænkelser, der senere skulde bidrage til at nedbryde Paul Petersens Arbejdskraft og Helbred.

Fra disse Aar er det ogsaa værd at nævne, at Hermes flyttede sin Boldspilbane fra Fælleden ind paa Musikpladsen i Østre Anlæg. Der var hyggeligt og lunt, men til alt Uheld var enten Banen for lille eller Medlemmerne for stærke, for hver eneste Øvelsesaften røg der et større Antal Bolde i Stadsgraven, og da de kostede 1 Kr. pr. Stk., hvad der i 1884 var en Kapital, var det med en vis Bekymring, den fattige Forening saa Fremtiden i Møde. Det kunde nemlig ikke nægtes, at Hermes' pekuniære Forhold var temmelig fortvivlede. Det bevirkede blandt andet, at man ikke længere kunde holde sine Fester og Opvisninger i Byens fornemste Lokaler, men maatte søge billigere Steder hen. Det vilde have været en Katastrofe for Hermes, hvis Tonen samtidig var blevet „billigere", men Paul Petersen forstod at give Foreningens Fester en Elegance, der løftede Omgivelserne op i højeste Plan. I 1885 afholdt Hermes f. Eks. sit første Bal.

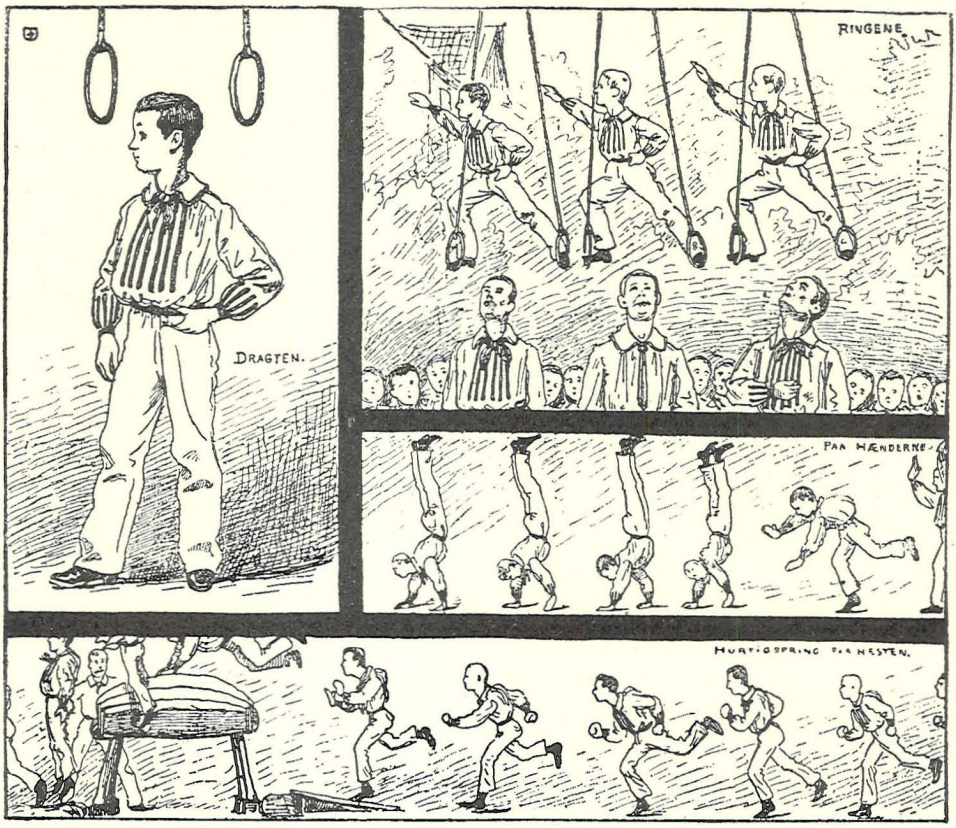
Alle Deltagerne var eller havde været Elever hos Paul Petersen, og de vidste, at han ikke taalte blot det svageste Brud paa Disciplin eller god Tone. Og der blev danset — ikke blot med Liv og Lyst, men ogsaa med en Sikkerhed og Verve, der laa langt over det sædvanlige. Vé det frække Synderpar, der prøvede paa at danse ud før dets Tur kom. I samme Øjeblik spiddede Paul Petersens aarvaagne Blik dem, hvorpaa han omgaaende klappede Musikken af og med en elegant, men straffende Haandbevægelse viftede dem ud af Gulvet.

Derimod var det en alvorlig idrætslig Ulempe med de smaa Lokaler. Der var nemlig ikke Plads til at tage et ordentligt Tilløb til Spring-Disciplinerne, og derfor gled først Bagspring og siden Højdespring ud af Programmet. Og da det heller ikke var muligt at faa rejst et Stativ til Ringene, blev det ogsaa nødvendigt at stryge denne Øvelse. Derimod blev der arbejdet energisk og med udmærkede Resultater baade med fritstaaende Øvelser, hvor Paul Petersen i sjælden Grad havde Evne til at forny Programmet, med Behændighedsøvelser, hvor Hermes i en lang Aarrække var i Særklasse, og i Reck, hvor man allerede i 1885 præsenterede det forbløffede Publikum for saa „hasarderede" Øvelser som Kæmpesving, der dog ikke blev udført i strakte Arme, og fortsat Knæomsving.

I de Aar begyndte Striden mellem Tilhængerne af Lings Gymnastik og af den danske Idrætsgymnastik at tage ny Fart. Naturligvis kastede Paul Petersen sig med Lidenskab ind i Kampen, og det er muligvis Aarsagen til, at de de følgende Aar ikke bød paa ret mange større Forenings-Begivenheder. Som et Indlæg i denne Strid gav Hermes dog i Oktober 1886 en storstilet Opvisning i Cirkusbygningen. Der var 3000 Tilskuere og stormende Begejstring — navnlig for de fritstaaende Øvelser, der igen indeholdt nye Momenter, og som blev udført med en forbløffende Præcision, og for Smidighedsøvelserne, der foregik paa det bare Gulv. Sukcessen skaffede dog ikke Hermes ud af sine økonomiske Vanskeligheder, for Opvisningen blev givet til Fordel for en fattig Familie.

Efter denne sportsligt vellykkede Opvisning fulgte en Række magre Aar i Hermes' Liv. De indlededes med en stort anlagt Opvisning paa Folketeatret i Tilknytning til den store Udstilling i 1888. Hermes — det vil stadig sige Paul Petersen — havde ment, at det vilde stimulere Interessen for denne Festaften, hvis man inviterede Venner og Bekendte til gratis at overvære Generalprøven, men det viste sig at være en Forbier, for der var ganske vist stuvende fuldt Hus til Generalprøven, men selve Aftenen kom der kun 50, og Paul Petersen maatte stille sin Livsforsikringspolice i Pant, før Teaterdirektøren vilde give sin Tilladelse til at lade Tæppet gaa.

Selve Opvisningen gik straalende. Gymnasterne — som stadig kaldtes Gymnastikerne — var i ny Dragt. De havde røde Strømper, hvide Benklæder, rødt Bælte og hvid Skjorte med røde Tunger og Striber, hvoraf man rimeligvis vil forstaa, at den maalt med Nutids-Maalestok virkede temmelig maskeradeagtig. Opvisningen sluttede igen med et Tableau, hvor alle Deltagerne indtog plastiske Stillinger ved Redskaberne. Det var sidste Gang i Foreningens Liv, at denne teater-betonede Slutnings-Apoteose blev anvendt.



Saaledes illustrerede et Dagblad den store Opvisning i Folketeatret 1888. Læg Mærke til de nye Dragter, der dog — heldigvis — kun fik en kort Levetid.

I Forbindelse med Udstillingen blev der afholdt et Par Langboldkampe, som Hermes vandt i stor Stil. Og dermed var man naaet frem til den 6. September, hvor Foreningen skulde give en Frilufts-Opvisning. Det blev en af de tristeste Affærer i Hermes' ellers saa glorværdige Historie. Gymnasterne, hvoraf mange havde været paa Sommerferie, var nervøse og frøs i deres tynde Dragter. Til Overflod havde den Mand, der skulde smøre Sabelklingerne ind i Olie, været saa arbejdsivrig, at han ved samme Lejlighed havde givet Hæfterne en Omgang, og Resultatet udeblev ikke: Sablerne røg ud af Hænderne paa Fægterne og susede hen over Hovederne paa de skrækslagne Tilskuere.

Denne Opvisning dannede Afslutningen paa Hermes' første Storheds-Periode. De følgende Aar fik ingen Betydning og fortjener ingen Kapitler i Foreningens Historie. Der blev givet Opvisninger uden større Tilslutning og uden at de kom til at betyde noget Fremstød for Foreningen. Der blev spillet Langboldkampe, hvoraf de fleste ganske vist blev vundet, men uden at Spillet derfor slog rigtigt an. Det var farveløse Aar udadtil, hvad dog naturligvis altsammen ikke kunde forhindre, at mange Medlemmer hentede baade Sundhed, Styrke og Livsglæde i Gymnastiksalen og paa Boldbanen.

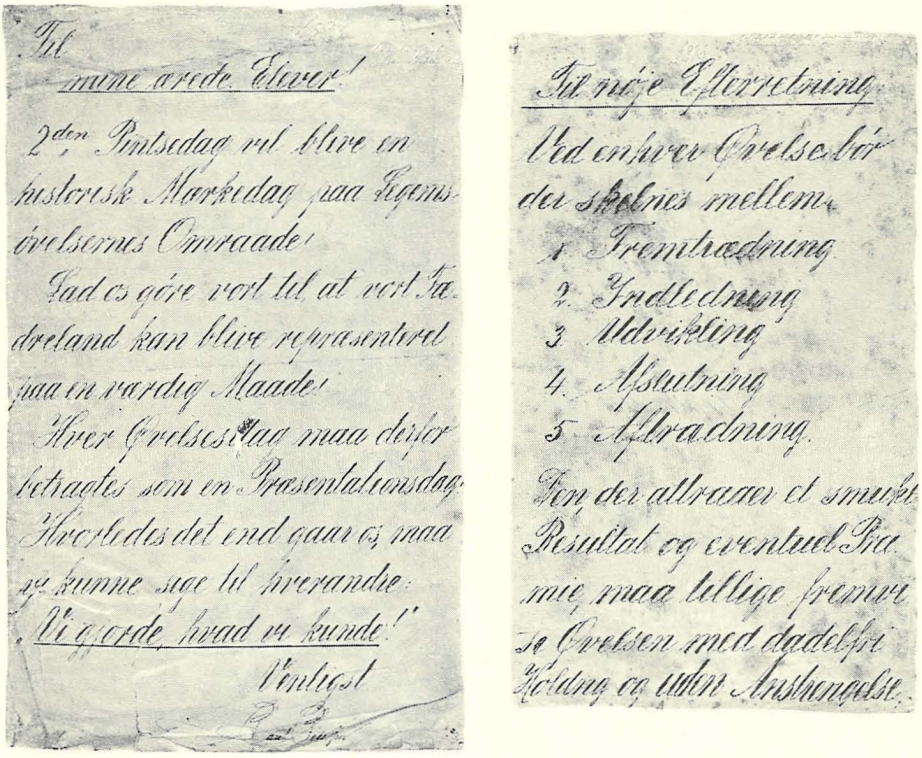
For anden Gang var man naaet saa langt ned, at Ledelsen følte, at kun en Rekonstruktion kunde bringe Foreningen ud af Dødvandet, og i December 1896 — 22 Aar efter Foreningens Start — blev der for anden Gang indkaldt til en lovgivende Generalforsamling. Den vedtog en Række Love, der sikrede Hermes Retten til at blive optaget i Dansk Idræts-Forbund, samt valgte en Bestyrelse. Efter at man havde forsikret D. I. F. om, at Formanden fortsat vilde virke som ulønnet Lærer, blev Hermes i Marts 1897 optaget i Dansk Idræts-Forbund.

De næste Aar — de sidste paa Vejen til de første 25 — bragte ingen opsigtsvækkende Begivenheder, men det er dog karakteristisk baade for Paul Petersen og — forhaabentlig — ogsaa for Hermes, at Foreningen selv i sine Svaghedsperioder altid har vist nyt Initiativ og Foretagsomhed. Ved Fødselsdags-Opvisningen i Palæets store Sal i 1896 blev der f. Eks. for første Gang vist Øvelser paa Springbord, der tjente som Erstatning for Voltigering paa Hest. Det følgende Aar — 1897 — var et af de dødeste i Hermes' Historie. Man undskyldte sig med, at man skulde samle Kræfter til den store internationale Gymnastikfest Aaret efter, men det er ikke nogen helt fyldestgørende Forklaring paa, at der hele det Aar ikke fandt en eneste Opvisning Sted. Foreningens Venner blandt Medlemmernes Damer har aabenbart ogsaa ment, at Hermes trængte til en Opstrammer, for paa Foreningens Stiftelses-Dato skænkede de et meget smukt Banner. Stangen, der bar det, var lang og nøgen, men lad os foregribe Begivenhedernes Gang ved at fortælle, at den i Løbet af de ti næste Aar praktisk talt blev dækket med vundne Faneplader.

Foreningens unge Svømmerstab sørgede dog for, at Hermes' Navn fik en Plads baade i Dansk Idræts-Forbunds Protokoller og i Dagspressen, for det var en Hermes-Mand, der dette Aar erobrede D. I. F.s Danmarksmesterskab i 100 m fri Svømning — hvad der paa det Tidspunkt vilde sige Brystsvømning. Det var Paul Petersen jun., der vandt, og hans Tid blev 1 Min. 45,5 Sek. — et Resultat, der taler sit tydelige Sprog om den Fremgang, der siden da har fundet Sted inden for Svømmesporten.

Paul Petersen og andre Hermes-Folk med ham havde set hen til det 1. internationale Gymnastikstævne 1898 med store Forventninger. Lad os med det samme fastslaa, at de ikke blev indfriede. Hermes deltog i Stævnet, der fandt Sted paa Husarkasernens Grund paa Øster Fælled, med 38 Gymnaster — det vil praktisk talt sige med alt, hvad der kunde krybe og gaa af Foreningens aktive Medlemmer. En halv Snes Stykker af dem var bare Drenge . . . Hovedparten af de øvrige havde flotte, viksede Overskæg. Der var blevet arbejdet med stor Energi baade i Timerne og for Drengenes Vedkommende ogsaa i Frikvartererne, men selv for en Mand med Paul Petersens gymnastiske Feltherre-Egenskaber var det umuligt at skabe et Hold ud af et saa uensartet Materiale. Der var dog mange meget smukke Enkeltheder i Programmets Opbygning, og der var Flugt og Fart over Opvisningen. En af Dommerne, den svenske Oberst Andersson, skrev da ogsaa i Dommerprotokollen:

»Det låg odisputabelt något genialt öfver det hele . . . . en utmärkt letning



Til
mine ærede Elever!

2den Pinsedag vil blive en historisk Mærkedag paa Idrætsøvelsernes Omraade!

Jeg vil gøre vort lille at vort Fædreland kan blive repræsenteret paa en værdig Maade!

Hver Øvelsestime maa derfor betragtes som en Præsentationsdag. Hvorledes det end gaar os, maa vi kunne sige til hverandre:
"Vi gjorde hvad vi kunde!"

Venligst

Til nøje Efterretning.

Ved enhver Øvelsestime der skulle mellem
1 Fremmarchering
2 Indledning
3 Udvikling
4 Afslutning
5 Afmarchering.

Den der udfører et smukt Resultat og eventuel Præmie, maa tillige fremvise Øvelsen med dadelfri Holdning og uden Anstrengelse.

To af Paul Petersens Opslag i Træningslokalet i Anledning af den 1. internationale Opvisning i 1898.

och en god, fin förståelse mellan instruktör och elever . . . . allt gjorde et öfverväldigande behagligt inntryck. Plastiskt skönt."

Trods det blev Opvisningen en Skuffelse for Paul Petersen og Hermes. Holdet kom paa Tribunen allerede Kl. halv ti om Morgenen, paa et Tidspunkt, hvor der næsten ingen Tilskuere var, og Hermes fik ikke sit Navn paa Præmielisten.

Kort efter fik Paul Petersen det Dolkestød, der tvang den stærke og initiativrige Mand i Knæ: Der var i 1887 nedsat en Kommission, der skulde tage Stilling til de forskellige Gymnastiksystemer og fremsætte Forslag om Retningslinier for Uddannelse af Gymnastiklærere og -lærerinder. Det havde krænket Paul Petersen, at man ikke i denne Kommission mente at have Brug for hans Erfaring og Arbejdskraft, man han havde sikkert inderst inde haabet, at den til Gengæld vilde give ham en Plads i Uddannelsesarbejdet. Men dette Haab slog fejl. Den 1. September 1898 blev der oprettet et 10 Maaneders Instruktionskursus for Lærere og Lærerinder, men det blev ikke Paul Petersen, der kom til at lede det. Denne Forbigaaelse gik ham nær til Hjerte og gjorde ham bitter og harmfuld. Samtidig truede den ny Ordning ham paa hans Levebrød, saa han maatte arbejde ekstra haardt for at tjene til Livets Ophold. Resultatet blev, at Hermes

ikke blot stagnerede, men gik tilbage. Paul Petersens Modløshed bredte sig mellem Medlemmerne, og et Stykke Tid gik det hele paa bedste Beskub — og det betyder som bekendt daarligt. Havde Hermes ikke haft Svømmerne til at stive Foreningens vaklende Anseelse af, er det ikke godt at vide, om Foreningen nogensinde kunde have fejret 75 Aars Fødselsdagsfest. Svømmerstaben gjorde imidlertid sine Sager fortræffeligt og skabte gennem sin Indsats den største Respekt for Paul Petersen og derigennem for Hermes.

Lad os i denne Sammenhæng citere et lille Stykke af den Artikel, som en af Veteranerne inden for Svømmesporten, Marius Gundermann, der startede for *A. I. K.*, skrev i det saare beskedne Jubilæumsskrift, hvormed Hermes fejrede 50 Aarsdagen for sin Stiftelse. Her er et Uddrag:

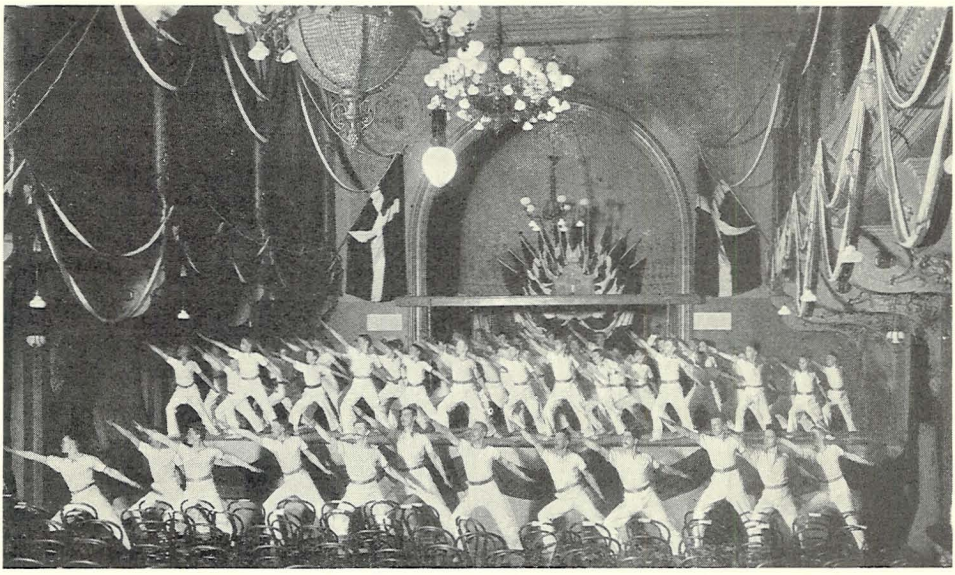
„Den 28. August 1898 deltog jeg i Konkurrencerne om D. I. F.s Svømmemesterskaber paa Orlogsværftets Ophalerbedding. Man kom dertil og derfra med Baad fra Kvæsthusbroen. Ca. 200 Tilskuere besatte de høje, smalle, tjærede Bolværker paa begge Sider af Beddingen og holdt trofast ud i de tre Timer, det varede. Det hele formede sig, som det dengang stod i Sportspressen, som en lille, gemytlig Familiefest, sat i Scene for at give Paul Petersens Sønner og Døtre Lejlighed til at udmærke sig . . . . .

Det var ved dette Stævne, at Hermesmanden P. Lykkeberg vandt Undervandssvømningen, skønt han svømmede rundt og omtrent kom op ved sit Udgangspunkt. Ligeledes blev der ved dette Stævne for første Gang spillet Vandpolo.

Herrerne klædte sig om paa et Krigsskib, medens Damerne havde Omklædning i et lille Hus paa en Flaade, der laa et Stykke borte. Herfra kom de svømmende ind i Bassinet, hvor Starten foregik fra Vandet, og efter Løbet forsvandt de paa tilsvarende Maade. Der var ingen Navne paa Programmet, men paa Badehætterne var der anbragt et Bogstav."

Medens Svømningen bragte Foreningen Hæder og Deltagerne Præmier, gik det til Gengæld sørgeligt tilbage med Paul Petersens elskede Langboldspil. I 1892 afholdt Hermes sit 25. og — som det skulde vise sig — sidste Præmieboldspil. Det fandt Sted paa Rosenborg Eksercerplads, der var smykket med Flag. Et Hornorkester truttede løs, og der var trykt et stort Antal Brochurer, der hævede det udmærkede Spil til Skyerne. De maa imidlertid være kommet en Postgang for sent, for der blev ialt kun solgt 93 Billetter à 50 Øre, saa Stævnet gav et drønende Underskud. Paul Petersen vilde dog ikke give fortabt, men Konkurrencen fra de „nye" Spil, først og fremmest Fodbold, men ogsaa Cricket og Tennis, var saa haard, at det Gang paa Gang skete, at han muttersalene sad ude paa Fælleden og forgæves ventede paa, at der skulde dukke et Par Spillere op. Og i 1899 blev Langboldspillet definitivt slettet af Hermes' Program.

Inden Paul Petersen trak sig tilbage som Lærer, skulde han dog opleve endnu en stor Glæde og Triumf. Han planlagde og ledede Foreningens Jubilæumsfest i Larsens Lokaler den 4. Marts 1899 — og det blev en af Foreningens store Dage. Opvisningen forløb glimrende, og fra alle Sider blev Foreningen og dens Stifter, Formand og Lærer hyldet. Paul Petersen indsugede al denne Ven-



Et Billede fra Generalprøven paa Jubilæums-Opvisningen 1899 i Larsens Lokaler.

lighed og glemte for en Aften alle Skuffelser og al Bitterhed, fordi han følte, at hans Arbejde for Danmarks Ungdom dog ikke havde været forgæves. Kun faa af de mange, der den Aften saa ham føre Ballet op, anede, at denne ranke, elegante og muntre Mand i Virkeligheden var udslidt, dødsenstræt og dybt skuffet.

Men i Foreningens Ledelse vidste man det, og Medlemmerne følte det stærkere og stærkere for hver Maaned, der gik. Til sidst var Tilbagegangen saa tydelig, at det var nødvendigt at forsøge nye Veje, og Bestyrelsen besluttede derfor at foreslaa Paul Petersen, at han skulde overlade det daglige Lærerarbejde til Oversergent J. L. Danielsen, der i Jubilæumsaaret var traadt til som Hjælpelærer, og som havde vist helt Paul Petersenske Takter. Det var med Sorg, Frygt og Bæven, man henvendte sig til Paul Petersen, men til Bestyrelsens store Lettelse og Glæde mødte Paul Petersen Forslaget med den største Venlighed, og den 1. September 1900 blev J. L. Danielsen fast Lærer i Hermes — og dermed indledtes et nyt Afsnit i Foreningens Historie.

Paul Petersen var Formand indtil sin Død. Han omfattede til det sidste Hermes med den største Kærlighed, og han fulgte sin unge Efterfølgers Arbejde med den største Interesse.

Paul Petersen døde i Juli 1906. Samme Efteraar besluttede en Kreds af Venner og Medarbejdere at rejse ham et Mindesmærke, og man overdrog Billedhuggeren Jens Lund at fremstille det. Den smukke Mindesten, der var skabt gennem smaa og større Bidrag fra Venner nær og fjern, blev afsløret i Hermes' 35. Aar. Den vil til sene Tider staa som et Udtryk for den Taknemmelighed, dansk Ungdom i Almindelighed og Hermes i Særdeleshed er Paul Petersen skyldig.

DANIELSEN TRÆDER TIL

Afskaffelsen af Præmie-Uvæsenet — Udvidelse af Gymnastik-Programmet — Hermes' gymnastiske Gennembrud — 35-Aars Jubilæet.

Paul Petersen er Hermes' Stifter og Skaber af dens Traditioner, dens Aand og dens Tone. J. L. Danielsen blev Fornyeren. Han skar med klart Blik og sikker Haand igennem, hvor det var nødvendigt at ændre Signaler, og det lykkedes ham i Løbet af forbløffende kort Tid paa Resterne af det gamle Hermes at faa støbt Fundamentet for den Forening, der eksisterer den Dag i Dag — og forhaabentlig mange Aar fremefter.

Danielsen satte ind paa forskellige Omraader. Her er tre af de mest betydningsfulde: Han udvidede og udbyggede Hermes' Gymnastik-Program, saa Foreningen i Løbet af nogle Aar kunde begynde at konkurrere med de bedste herhjemme — og senere besejre dem. Han skaffede ordnede Forhold for Svømmetræningen og skabte en Svømmerstab, der gennem en Aarrække var dominerende. Og endelig gik han sammen med de ældre Medlemmer ind for en effektiv Afskaffelse af det Præmie-Uvæsen, der gennem alt for mange Aar havde redet Foreningen som en Mare.

Gymnasterne var omtrent siden Foreningens Start blevet vænnet til, at de skulde have Præmier i Tide og Utide. Naar en Gymnast præsterede noget godt under Træningen, belønnede Paul Petersen ham med „to Skilling til en Bolle". Og naar Holdet gav Opvisning eller Foreningen holdt Præmie-Langbold paa Fælleden, blev Deltagerne overøst med Præmier. Det skete Gang paa Gang, at en Dreng, der daarlig nok var konfirmeret, efter en Konkurrence kunde slæbe af med fire-fem store og forholdsvis værdifulde Præmier. Der var Præmier for Holdning, Præmier for Stil, Præmier for Smidighedsøvelser, for fritstaaende Øvelser, for Flid, for Interesse og for mange andre Ting, der i Virkeligheden alle præmierede sig selv.

Man havde længe talt om at gøre et Forsøg paa at komme dette uværdige og uheldige Præmie-System til Livs. Man havde opdaget, at det ofte virkede mod sin Hensigt, først og fremmest fordi det slog Modet ned hos de Gymnaster, der ikke kunde hævde sig i Kampen med de bedste, men ogsaa fordi de gode Gymnaster efterhaanden blev blaserede og ofte mere gjorde Gymnastik for Præ-

miernes end for Fornøjelsens og Sundhedens Skyld. Et Stykke Tid kviede man sig ved at skære igennem, fordi man frygtede, at en Række af de bedste Gymnaster i saa Fald vilde melde sig ud og søge andre Græsgange, men da man endelig fulgte Danielsens indtrængende Henstilling og reducerede Præmiernes Antal til et Minimum, viste det sig, at det kun var et Par Stykker, der gik — og at man sagtens kunde undvære dem.

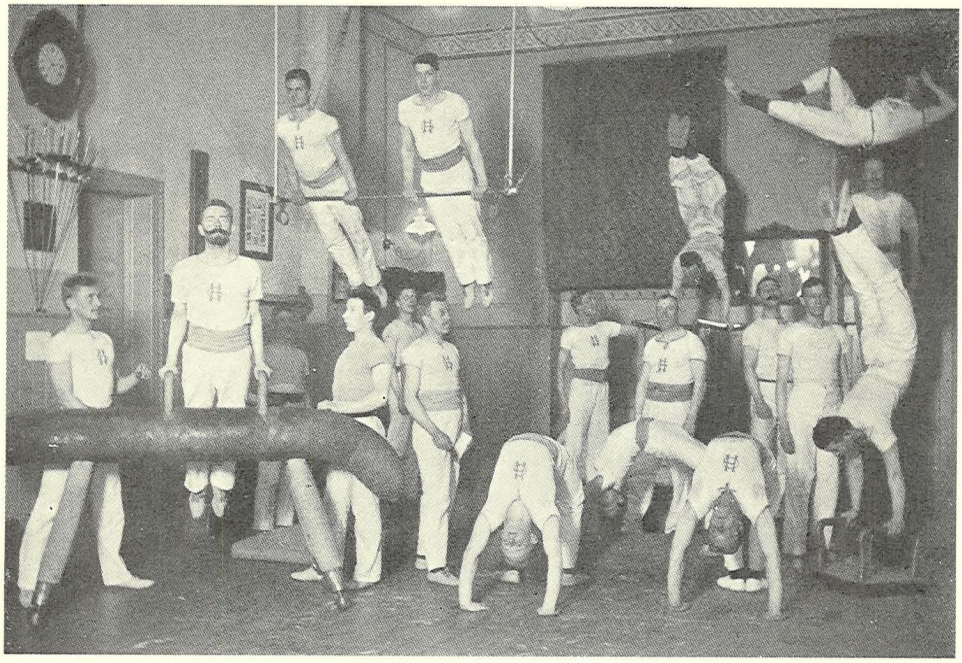
Betydningsfuldere var det, at Danielsen meget hurtigt gik ind for en Reformation af selve Gymnastik-Programmet. Igennem en Aarrække havde Hermes specialiseret sig i fritstaaende Øvelser, Smidighedsøvelser og Reck, men med et saa beskedent Repertoire kunde man ikke tage Kampen op mod andre Foreninger, der arbejdede paa bredere Linier, og Hermes var derfor kommet til at staa ret isoleret. Den var blevet en „Stat i Staten". Eller den var — for at tale med Ibsen — blevet sig selv nok. Danielsen indsaa, at Arbejdet var kommet ind paa et Sidespor og i nøje Forstaaelse med Bestyrelsen, der ogsaa med Bekymring havde fulgt Udviklingen, begyndte han at arbejde med de forsømte Discipliner: Voltigering, Sidespring, Højdespring og Ringe, samt med Øvelser, som han havde fundet paa en Studierejse til Frankrig og Schweiz, blandt andet og navnlig Bensving.

Endelig satte Danielsen kraftigt ind paa Svømmetræningen. Tidligere havde den kun fundet Sted i de tidligere Morgentimer, men fra Juni 1901 blev der arrangeret faste Træningstimer paa Langebros Badeanstalt alle Hverdage Kl. 18 til 20.

Ud over disse tre Omraader, hvor Danielsens Indsats fik afgørende Betydning for Hermes og genskabte Startaarenes ungdommelige Begejstring, Interesse og Kammeratskabsfølelse, indførte Bestyrelsen en Række Smaa-Reformer, der alle havde til Opgave at konsolidere det nye Hermes. I de Aar blev der anskaffet nyt og mere tidssvarende Materiel og ændret paa Paaklædningen. Desuden indførte man nyt Foreningsmærke, og man fik fremstillet den Hermes-Naal, der endnu den Dag i Dag er Medlemmernes civile Emblem. De første Gymnaster, der fik det, bar det med Stolthed og med en Følelse af, at det var et Ærestegn, der medførte baade Ansvar og Forpligtelser. Næsten 50 Aar efter anvender vi ganske det samme Mærke — og Forpligtelserne er ogsaa uændrede.

I Reformernes Kølvand fulgte en lang Række travle Arbejdsaar, der iøvrigt i Løbet af forbløffende kort Tid gav Resultater. I 1901 blev Hermes slaaet af Gymnastikforeningen af 1898, men allerede Aaret efter fik vi Revanche, hvorefter vi søgte andre og mere værdifulde Skalpe. Danielsen var nemlig klar over, at Vejen til Sukces ikke gik igennem letkøbte Sejre, men kun gennem Nederlag til de bedste — og hvad mere var: Han fik Bestyrelsen og Medlemmerne til at forstaa og gaa ind for dette Synspunkt.

I Mart 1903 mødtes Hermes og Handelsstandens Gymnastikforening i en Konkurrence mellem 15 Mands Hold. Programmet omfattede fritstaaende Øvelser, Højdespring, Ringe, Sidespring, Bensving og Balancer, Barre, Smidighedsøvelser, Reck og Bagspring. Hermes tabte, men Forskellen var ikke særlig stor,



Et fornøjeligt, men afgjort temmelig konstrueret Billede fra en Træningstime i »Lyceum«.

og det gode Resultat gav baade Lærer og Gymnaster Blod paa Tanden. Hermes havde haabet, at det Aaret efter kunde lykkes at arrangere en Revanchematch, men da den af forskellige Grunde maatte opgives, besluttede man i Stedet at udfordre Kjøbenhavns Gymnastikforening, der paa det Tidspunkt var regnet for den stærkeste herhjemme. Stævnet, der fandt Sted i Cirkus i April 1904, blev overværet af den kongelige Familie og Kong Edward af England. Konkurrencen gik som ventet: K. G. vandt, men Hermes gjorde igen en uventet god Indsats, der viste, at man var inde paa den rette Vej.

Det følgende Aar satte Foreningen en foreløbig Krone paa Værket ved at slaa K. G. i en Revanchematch — og Hermes stod dermed sikkert og smukt placeret i dansk Idræt.

Jævnsides med Gymnastikken havde Danielsen arbejdet med Svømningen — og ogsaa der gjort en kæmpemæssig Indsats. Vor Formand, P. Lykkeberg, satte Verdensrekord i Undervandssvømning, en Konkurrence-Art, der senere er opgivet, og Aage Paul-Petersen, Harald Klem og andre skaffede i Aarene 1897—1902 Foreningen en Række Mesterskaber og gjorde derigennem god Propaganda baade for Hermes og for Svømmesporten. Som en Anerkendelse af Svømmernes Indsats vedtog man paa en Generalforsamling i 1904 at ændre Navnet til Gymnastik- og Svømmeforeningen „Hermes".

Der blev arbejdet maalbevidst og energisk over hele Linien, men det forhindrede paa ingen Maade, at der blev Tid til at pleje Kammeratskabet, og

Humøret stod som Regel paa Kogepunktet baade under Træningen, hvor Danielsen dog ikke noget Øjeblik tillod det at gribe forstyrrende ind hverken paa Arbejdstempoet eller Disciplinen, og ved det hyggelige Samvær, der navnlig Lørdag Aften fulgte efter Træningens Anstrengelser.

J. L. Danielsen himself har i det Skrift, der blev udsendt paa Foreningens 50 Aars-Dag, givet et meget charmerende Billede af dette Samvær uden om Sporten. Vi plukker et Par Blomster af Danielsens Samling:

„Naar man mindes den gode Tid i Gymnastiksalen i „Lyceum", springer Mindet saa let over til Café „Taarnborg". Langt var der jo ikke dertil — ikke længere end at en rask Mand en Vinteraften godt kunde gaa derover i Underbenklæder uden at faa Snue. Man mindes den hyggelige Vært Andreasen og Foreningens Hoftjener Nielsen. Mange mindes vist ogsaa 1/1 Flaske Punch à 2 Kr. og Sodavand til saa smaa Priser, at det er helt ufatteligt i Nutiden. Flødeboller som Bjerge — hvilken Fryd for Fingrene. Mange drømmer sikkert endnu om Andreasens store Kander Øl, naar der ønskedes glædeligt Nytaar.

Det var med Glæde, man sejlede med Færgedamperen over Havnen til St. Helena og fornøjelige Timer tilbragtes her, enten det var Svømningen, der interesserede, eller man beundrede den Tids Springere i Udførelsen af dobbelte Saltomortaler fra 1 m Vippe. Det lille, hyggelige Kontor paa den yderste Flaade var »kært«, og hvem kom ikke til at holde af den bøse Bademester Hansen?

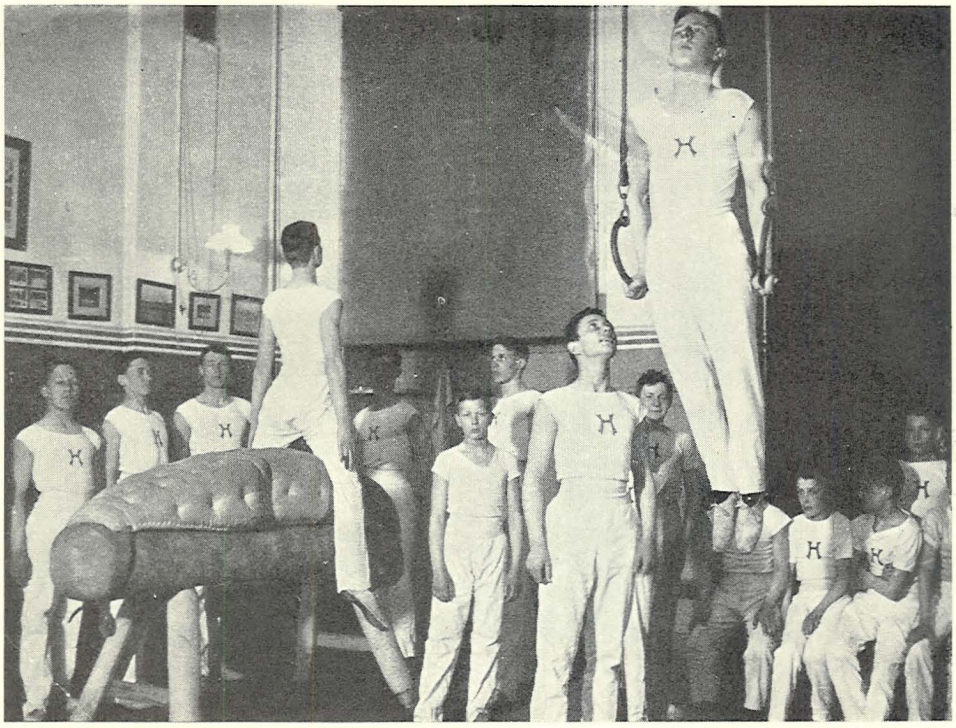
Var Glæden stor for Overfart og Ophold, var den sjældent mindre, naar Nattevagten skulde ro de sidste tilbage over Havnen. Nationalsangen: »Der sad en Due i Vinduet«, blev sunget, selv om den gamle Nattevagt ikke altid var lige begejstret for Sangen. Det sagdes dog om ham, at han kun havde ringe Forstand paa Sang — en Kunstart Hermesfolkene altid flittigt har dyrket — særlig under Omklædningen efter Gymnastik, men ikke altid med lige stort Held.

I 1904 rykkede vi ind i Vinterbadeanstalten »Gamma«. Svømmehallen mindes — selv i sin Lidenhed var den for Foreningen et Gode af Rang. Ingen Steder stiftedes Bekendtskaber hurtigere end her. Medlemmerne pakkedes og dampedes sammen i et Ælte. 4 à 5 Mand sammen i et Rum af Størrelse som en stor Cigarkasse, og samme Forhold i Damprummene. Her var hverken Tid eller Plads til at gøre Honnør for hinanden, her maatte Stød og Knubs tages med Overlegenhed. Et herligt Æltetrug var »Gamma« — og Bademester Larsen var en storartet Mand. Med sit stille Smil forstod han at »pakke sammen«.

Ved Øvelserne i »Gamma« var der Liv som i en Bikube, og at Hermes-Bierne kunde summe, maa staa til Troende — ellers var der næppe kommet Anmodning fra Restauratøren i Stuen om lidt mere Ro. Ikke fordi Hr. Petersen var Hermes uvenlig sindet, tværtimod — hans egne fire Sønner havde vel ellers ikke faaet Tilladelse til at være blandt de livligste Summere.

Ros fik Hermesfolkene dog til Tider af Hr. Petersen. Den Fart, hvormed et Glas Øl kunde bringes til at forsvinde, naar man fra den lumre Kælder var kommet op i Stuen, vakte hans udelte Beundring.«

Saa hyggeligt fortæller Danielsen — den Mand, der har skabt det moderne



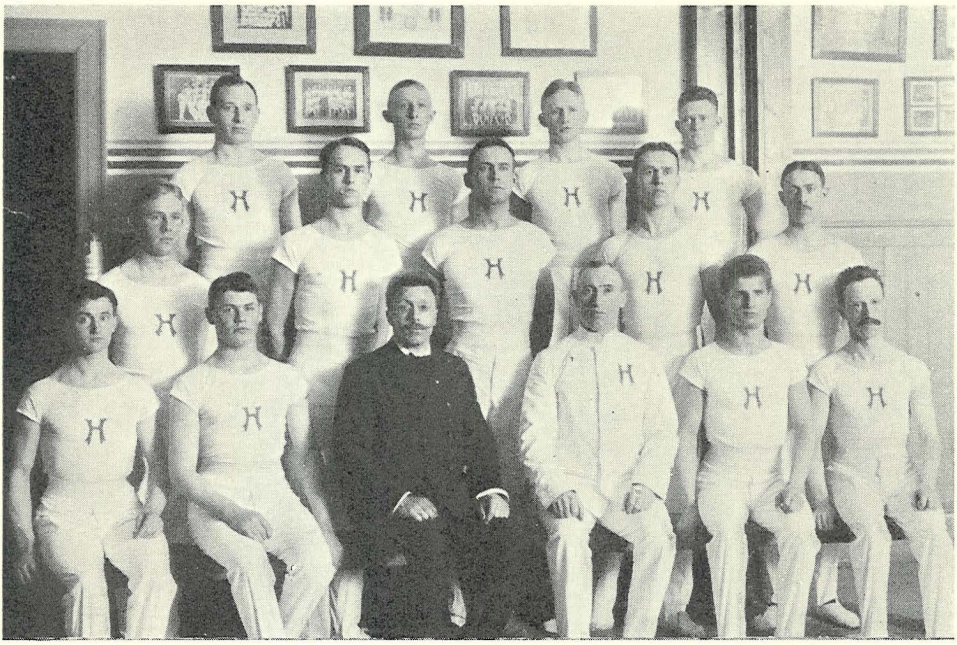
Træningsaften i »Lyceum«s beskedne, men hyggelige Sal.

Hermes — om de Aar, hvor han sled og slæbte for at skaffe Foreningen og sig selv et »Staasted«. Det var Hermes' Overgangsalder — og den blev overstaaet med baade Humør og Honnør. Naar det gik saa godt, som det gjorde, skyldtes det baade Bestyrelsen og Medlemmerne, der efterhaanden var naaet op paa et Antal af 140. Men Hovedæren tilkommer J. L. Danielsen.

I 1905 fik Hermes sit konkurrence-gymnastiske Gennembrud. Det skete ved en Gymnastikaften, der fandt Sted i Odd Fellow Palæets store Sal, hvor Hermes og K. G. mødtes til Revanchekamp. Matchen var imødeset med den største Spænding i Foreningen, og Palæets Sal var paa det nærmeste fyldt. Resultatet blev, at Hermes vandt en lille, men sikker Sejr. De københavnske Dagblade ofrede en Del Spalteplads paa en Omtale af Konkurrencen, og Hermes fik Ros for sin Præstation. Man fremhævede i Anmeldelserne navnlig Holdets Lethed, Ensartethed og Skarpheden i den gymnastiske Detaille — altsaa Egenskaber, som Foreningen den Dag i Dag sætter højst.

Det vil vist være naturligt, at vi paa dette Sted bringer Navnene paa de Gymnaster, der gav Hermes dette Gennembrud. Det var: Harald Klem, Knud Holm, Erik Klem, Poul Holm, Frode Lindhard, Georg Posselt, Victor Rasmussen, Svend Flamand, Knud Rasmussen, Vagn Hornbeck og Hans Bredmose.

Adskillige af dem har senere været med til at skaffe Hermes sine første Holdmesterskaber.



Hermes' Hold, der i 1908 vandt det første uofficielle Mesterskab. I forreste Række fra venstre: Niels Turin, Jens Chievitz, Peder Lykkeberg, J. L. Danielsen, Oluf Husted Nielsen og Vagn Hornbeck. I mellemste Række — stadig fra venstre — Kaj Rasmussen, Poul Holm, Harald Klem, Knud Holm og Henrik Rasmussen. Og øverst: Hans Hansen, Hendrik Johansen, Victor Rasmussen og Hans Bredmose.

Denne Sejr var Indledningen til en Række gode Aar, der skaffede Hermes frem i forreste Plan. I 1906 sendte vi fire Gymnaster og to Svømmere til olympiske Lege i Athen. Gymnasterne var Brødrene Harald og Erik Klem, Knud Holm og Victor Rasmussen. Svømmerne var Ludvig Dam og Hjalmar Saxtorph.

I 1908 konkurrerede vi med Akademisk Skytteforening og Handelsstandens Gymnastikforening. Lodtrækningen bestemte, at A. S. og H. G. først skulde møde hinanden i en indledende Kamp, som H. G. vandt. Fem Dage senere mødtes Hermes og H. G., og efter en meget smuk og spændende Match fik vi Sejren. Det var i Virkeligheden Hermes' første — ganske vist uofficielle — Mesterskab.

Hermes mødte ved denne Lejlighed i ny Dragt — en stramtsiddende hvid Tricot med et blaat H paa Brystet og lange, hvide Benklæder.

Desuden havde vi det Aar den Glæde, at J. L. Danielsen blev valgt til Lærer for det Hold, der skulde repræsentere D. G. F. ved Olympiaden i London, og at Hermes fik 10 Mand med paa det 24 Mand store Hold. Optakten var den bedst mulige, idet D. G. F.s Hold ved en Konkurrence paa Østerbro Fælled slog Landbo-Foreningernes Hold. Fortsættelsen holdt desværre ikke, hvad Begyndelsen lovede, for skønt det danske Hold gjorde en fortræffelig Indsats i London, placerede Ling-indstillede Dommere det kun som Nr. 4 i en Konkurrence, hvis Arrangement var slet, og som ikke kunde glæde sig ved nogen større Publikums-

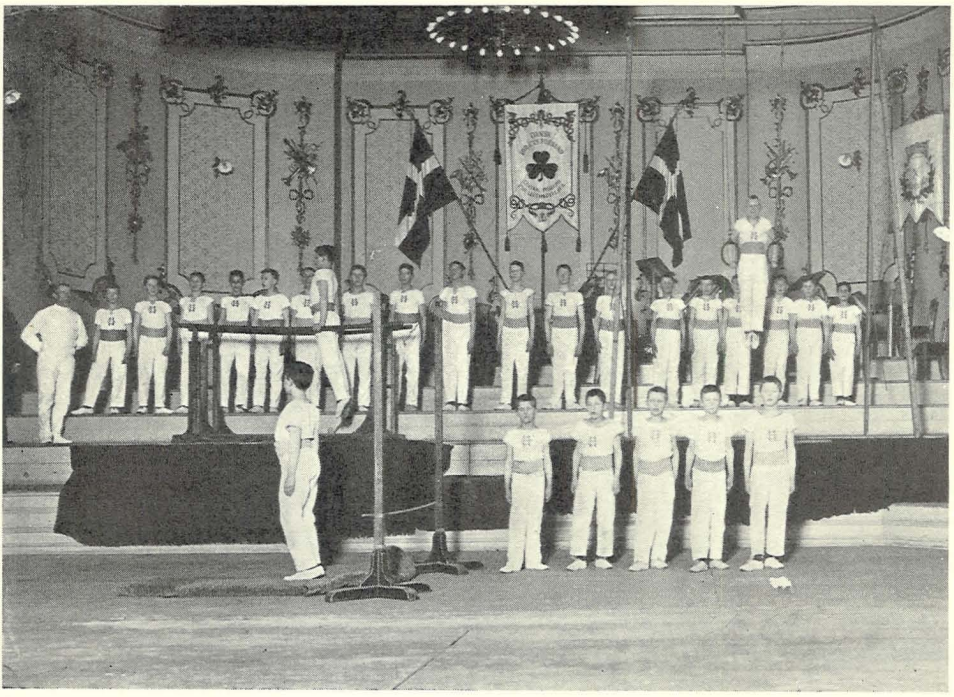
Tilslutning. Denne Modgang fik dog ikke Lov til at slaa Humøret ned hverken hos Gymnaster eller Lærer. Begge Parter vidste, at de havde gjort deres Sager godt.

Aarene 1905-09 betød dog ikke alene et Opsving for Gymnastikken, men ogsaa for Svømmesporten inden for Hermes. Aar efter Aar vandt Hermes Broderparten af Mesterskaberne, og Aar efter Aar satte Hermes--Medlemmer nye Rekorder. Det internationalt bedste Resultat opnaaede L. Dam, der ene af alle danske bragte Dannebrog til Tops i London 1908, idet han blev Nr. 2 i Rygsvømning.

Det store Svømme-Fremstød skyldtes i første Række den Vintertræning, der siden Efteraaret 1904 havde fundet Sted paa „Gamma". Som Danielsen allerede har fortalt paa en af de foregaaende Sider, var Pladsforholdene beskedne, men de Resultater, der blev opnaaede, var store. I Aarene 1907, 08, 09 og 10 var Hermes' Sejrsrække endda komplet, idet vi vandt samtlige Danmarksmesterskaber. I 1907 vandt Harald Klem sit sidste individuelle Mesterskab, og de følgende Aar sikrede Poul Holm og Hjalmar Saxtorph os i Fællesskab samtlige Titler. Poul Holm satte i 1908 ny Rekord paa 100 m. Hans Tid var 1 Min. 10,8 Sek. — et Resultat, der var saa meget „forud for sin Tid", at det først blev slaaet i 1923.

Medvirkende til de gode Svømme-Resultater var ogsaa de gode og hyggelige Forhold, vi i de Aar havde paa Engelbrechts Badeanstalt, der laa i Svanemølle-Bugten omtrent paa det Sted, hvor Helgoland senere kom til at ligge. Dens Ejer, Hr. Vogel, og hans elskelige Frue gjorde alt, hvad de formaaede, for at vi skulde føle os godt tilpas — og det var med Vemod, vi i 1913 maatte forlægge Residensen til Holger Nielsens Badeanstalt i Hellerup.

Ogsaa paa en lang Række andre Omraader blev der i de Aar taget Initiativet til Arrangementer og Foranstaltninger, der kom til at præge Foreningens Arbejde langt frem i Tiden. Vi har allerede nævnt, at Hermes indførte Vintersvømningen paa sit Program. Endvidere bør det nævnes, at man i 1905 lagde Grunden til Hermes' Byggefond. Det var Danielsen der fremsatte Ideen, og det skete ved en Sammenkomst paa Taarnborg d. 29. April. Forslaget vakte livlig Diskussion, og man naaede allerede den første Aften saa vidt, at man valgte en midlertidig Bestyrelse, hvor Danielsen fik Sæde som »Opmand«. I August samme Aar holdt den midlertidige Bestyrelse et Møde, hvor Lovene blev udformet, og ved den ordinære Generalforsamling i September, hvor der var 54,09 Kr. i Kassen, blev Lovene vedtaget og Bestyrelsen eenstemmigt anmodet om at fortsætte. Danielsen skiftede dog Titel fra Opmand til Kasserer — et Hverv han bevarede, saa længe han levede. Ved Foreningens 25-Aars Jubilæum fire Aar senere konstaterede man med Tilfredshed, at Byggefonden allerede var naaet op paa 1400 Kr., men man tilføjede dog lidt pessimistisk: „Begyndelsen er nu gjort, selv om næppe nogen af de nuværende Hermes-Medlemmer vil komme til at gymnasticere i deres eget Hus.« Udviklingen har heldigvis slaaet Benene væk under denne Profeti.



Hermes' Drengehold medvirkede ved D.I.F.s Opvisning i Odd Fellow-Palæet 1908 i Anledning af 10 Aarsdagen for Forbundets Stiftelse.



Hermes' Repræsentanter i de olympiske Svømmekonkurrencer 1908: Bagest Ludvig Dam og Harald Klem. Foran dem Hjalmar Saxtorph, Danielsen og Poul Holm. Og i Vandet Aage Holm.

Vinteren 1908-09 gik først og fremmest med at forberede et Fremstød i Forbindelse med Hermes' 35 Aars Fødselsdag. Man besluttede i Anledning af det »halvrunde« Tal at udgive et Festskrift i 750 Eksemplarer og at afholde en stort anlagt Jubilæumsaften med Festspisning i Odd Fellow Palæet. Begge Planer blev gennemført med Glans om end ikke med økonomisk Sukces — skønt man fra Dansk Idræts-Forbund fik et Tilskud paa hele 100 Kr.! Det var Festskriftet, der gav Underskudet, men det var Pengene værd, for det var et meget smukt og rigt illustreret Skrift, i hvilket Vagn Hornbeck gav en udtømmende og fornøjelig Besked om Foreningens første 35 Leveaar.

Selve Jubilæumsfesten fandt Sted Lørdag d. 27. Februar, og den fik baade sportsligt og selskabeligt et straalende Forløb. 100 Gymnaster i alle Aldre deltog i den vellykkede Opvisning, der overværedes af Kongen. Bagefter var der Festmiddag i Lokalerne paa 1. Sal. Der var ialt 200 Deltagere, skønt Middagen kostede hele 2½ Kr. For den Pris blev der serveret Fiskerand med Hummer og Asparges, farseret Kalkun og Is parfait. Ak ja, det var dengang! Dansk Idræts Forbunds Formand, Kaptajn Fritz Hansen, holdt Hovedtalen for Foreningen, og Dansk Gymnastik-Forbunds Formand, Havnebygmester H. C. V. Møller, mindedes Paul Petersen og hans Indsats.

Aftenen sluttede med et smukt og stilfuldt Bal i Store-Sal, hvor halvandet Hundrede Par fra Kl. 24 til Kl. halv 4 dokumenterede, at den Anstand og Elegance, Paul Petersen altid havde indskærpet sine Elever, ikke var glemt. Der dansedes baade Polonaise, Francaise, Menuet og en lang Række af den Tids populære Danse paa en Maade, der viste, at Hermes' gamle Traditioner var i bedste Behold.

Festen i Odd Fellow Palæet blev dog ikke Aarets eneste store Hermes-Begivenhed. Maalt med Offentlighedens Maalestok betød det maaske nok saa meget, at Hermes d. 25. April gentog sin Sejr over Handelsstandens Gymnastikforening, der igennem indledende Kampe havde kvalificeret sig til at møde os. Hermes' Seniorhold var i overdaadig Form og i Jubilæumshumør og vandt meget overbevisende. Dagen efter skrev Aabye i Politiken:

„Tilskuerne kunde ikke længe være i Tvivl om, hvilken Vej Sejren vilde gaa. Der var en saadan Sikkerhed og saa ren en Stil over Hermes' Præstationer, at Skønhedsindtrykket næsten ikke noget Øjeblik blev brudt. Det var en minderig Aften, der gjorde Hermes og dens uforlignelige Lærer, Oversergent Danielsen, megen Ære. Man skal lede længe, inden man finder unge Mænd, der behersker deres Legeme med saa fuldkommen en Kunst."

EN BEVÆGET EPOKE

Hermes skifter Lokale — Striden omkring de olympiske Lege 1912 —
Et Standpunkt, vi aldrig har fortrudt —
Omkring et Formands-Skifte.

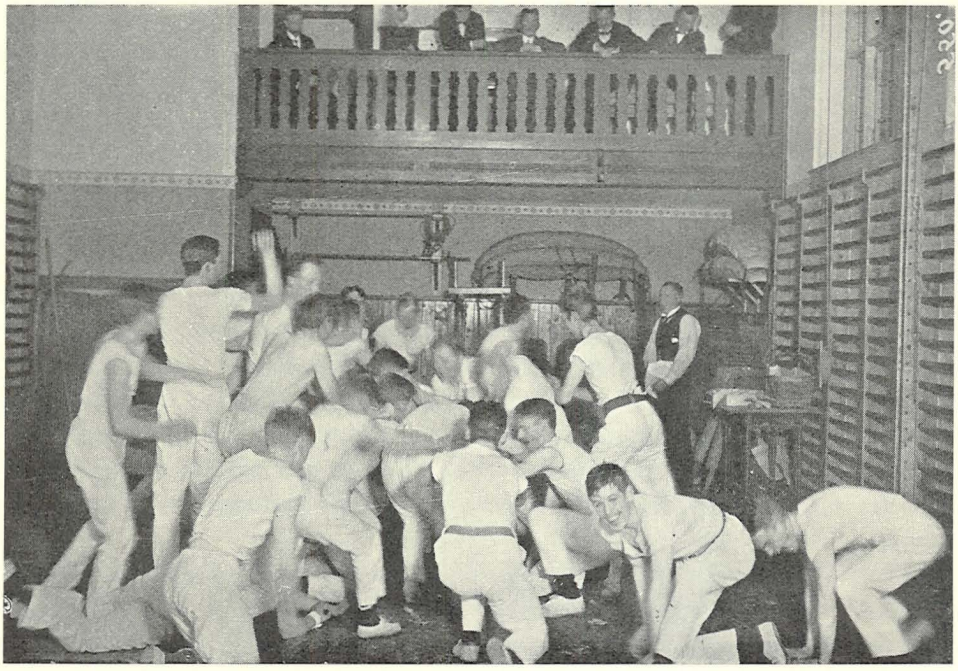
Jubilæumsaaret — 1909 — blev ikke blot Afslutningen paa en glorværdig Epoke i Hermes' Historie, men samtidig Optakten til en ny og temmelig bevæget. Ganske vist genvandt Hermes Hold-Mesterskabet i 1910, hvor vi i Slutkampen vandt en meget klar og overbevisende Sejr over Kjøbenhavns Gymnastikforening, men allerede Aaret efter gik det galt. I Foraaret 1911 mødte vi i Slutkampen om Mesterskabet vore gamle Venner og Konkurrenter fra Handelsstandens Gymnastikforening, og meget mod vor — og andres — Forventning blev vi slaaet — ganske vist kun med $^{1}/_{100}$ Point.

Der var dem, der mente, at Afgørelsen den Aften var urigtig, og at Hermes ogsaa den Dag mønstrede det bedste Hold, men det er hævet over enhver Diskussion, at Nederlaget fik afgørende Betydning for Foreningens videre Arbejde. Paa den efterfølgende Generalforsamling erklærede Formanden. P. Lykkeberg, ganske uforbeholdent, at det var Konkurrenceholdets Tro paa sin egen Uovervindelighed, der havde kostet Sejren. Og han tilføjede:

„Der er til Træningen ikke blevet arbejdet med den sprudlende Energi, som vi kender fra tidligere Aar, og kun alt for mange af Holdets Deltagere forstod ikke Situationens Alvor og mente sagtens at kunne gøre Fyldest uden at behøve at tage alvorligt fat".

I denne Sammenhæng var det kun en ringe Trøst, at 2. Hold vandt den nyindstiftede Turnering i meget stor Stil. Det er ellers altid 1. Holds Gymnasterne, der faar deres Navne prentet i Jubilæumsskrifter, saa hvorfor ikke for en Gangs Skyld gøre en Undtagelse og nævne Navnene paa de 12, der i 1911 skaffede Hermes et „Plaster paa Saaret". Det var:

Einar Reinstrup, Aslaksen, Heinr. Rasmussen, Otto Nielsen, Chr. Sørensen, Axel Rasmussen, Carl Petersen, Th. Fog, Th. Danielsen, Knud Rasmussen, T. Sandorf og H. Kreutzfeldt. Og hvorfor ikke tage Reserverne med? Det var A. Lund og Vilh. Nielsen.



Julelege i Salen paa Svanholmsvej.

Fik Gymnastik-Sæsonen 1910-11 altsaa en alvorlig „Skønhedsplet", fejrede Hermes' Svømmere saa meget desto større Triumfer. De vandt samtlige Mesterskabs-Konkurrencer og var i Besiddelse af alle Rekorder — saa finere kunde det jo daarligt være. Disse imponerende Resultater var opnaaet paa Trods af, at „Svømmehallen" — eller Svømmehullet — i „Gamma" var lukket, saa der ikke oftere var Lejlighed til Vintertræning.

Samtidig mødte Hermes andre Vanskeligheder — først og fremmest i lokalemæssig Henseende. Siden Foreningens Start havde vi hørt hjemme — og følt os hjemme — paa Nørrebros Latin- og Realskole, „Lyceum", hvor Lederne vistnok ikke blot saa med Velvilje paa vort Arbejde, men betragtede det som en Fordel for Skolen. Efter at de højere Skoler var blevet samlet i et Aktieselskab og Skolebygningen i Ravnsborggade var overladt til Kjær & Lyngbyes Realskole, mistede Hermes imidlertid den goodwill, der før i Tiden havde gjort os til taknemmelige og tilfredse Lejere, og da Foreningen fik Meddelelse om, at Lejen skulde tredobles, besluttede man at gøre en Forandring. Der blev ført Forhandlinger til mange Sider, men det endte med, at man overtog Ledelsen af Gymnastiksalen i Forsamlingshuset paa Svanholmsvej, saa vi ikke alene selv brugte Salen i den Udstrækning, der var paakrævet, men at vi samtidig paatog os Udlejningen af de Timer, vi ikke selv kunde benytte. I Efteraaret 1911 rykkede vi ind i vore nye Lokaler, der betød en væsentlig Forbedring af vore Arbejdsforhold, og hvor vi de næste 26 Aar befandt os godt.

I Sæsonen 1911-12 kom Hermes ind i en Orkan, der kunde have faaet Skuder med mindre solid Ballast til at kæntre. Nu bevirkede Stormene blot, at Mandskabet blev rystet sammen i et endnu fastere og mere ubrydeligt Kammeratskab.

1912 var et „olympisk Aar", og Dansk Gymnastik-Forbund besluttede naturligvis, at dansk Gymnastik skulde repræsenteres i Stockholm. Samtidig traf Forbundet den for os ganske uforstaaelige Beslutning, at det danske Hold skulde ledes af en Mand, der ikke var med i det daglige Forenings-Arbejde, K. G.s forhenværende Lærer, Kaptajn Mølgaard.

Dette Valg kom som en Bombe for os i Hermes. Der kunde efter vor Mening kun være Tale om at betro Træningen og Ledelsen af det danske Hold enten til vor Lærer, J. L. Danielsen, der med saa stor Sukces havde ledet Olympiade-Holdet i 1908, eller overlade det til H. G.s Lærer, K. V. Kjærbye, der havde ført sine Tropper til Sejr i Foraaret 1911. Der var endelig den Mulighed, først at vælge Lederen efter Turneringens Afslutning og saa overlade Opgaven til den Lærer, hvis Hold havde sejret i Aarets største og fornemste Gymnastik-Opgør.

Hermes' Bestyrelse lagde ikke Skjul paa, at den fandt Valget af Kaptajn Mølgaard uheldigt. Kaptajn Mølgaard havde indtil 1905 været en af de førende Gymnastik-Pædagoger herhjemme, men siden da havde han ikke været aktiv Lærer for noget Konkurrence-Hold, og i de efterfølgende Aar havde Gymnastikken gennemgaaet en meget betydelig Udvikling. I Kaptajn Mølgaards Tid var der navnlig lagt Vægt paa det robuste og kraftige — nu gjaldt det om at opnaa størst mulig Lethed og Behændighed. I Mølgaards Tid var Gymnast-Typen lavstammet og firskaaren. Siden da var man mere og mere gaaet over til at foretrække den slanke, elegantere Type. Disse og andre Grunde, som det vil føre for langt at komme ind paa ved denne Lejlighed, vejede saa tungt for os, at Bestyrelsen afslog at stille Gymnaster til Disposition for det olympiske Hold.

Denne Beslutning nedkaldte en gymnastisk Vredes-Storm over Foreningen, og Stormvejret forplantede sig videre til Dagspressen, hvor man i usædvanlig kraftige Vendinger angreb Hermes for svigtende Loyalitet og gymnastisk „Landsforræderi". Hermes gik i det store og hele ikke ind i nogen Bladpolemik, men indskrænkede sig til at sende enkelte Blade en kort Redegørelse.

Efterhaanden som Sagen udviklede sig, blev det imidlertid mere og mere klart for os, at det for adskillige af de Folk, der mudrede Vandene, ikke i første Række drejede sig om at faa Hermes til at deltage i Stockholm, men udelukkende om at udnytte Situationen til at forsøge at knække et Træ, der efter deres Mening var ved at vokse for langt ind i Himlen. Vi havde haft for stor Medgang og for megen Sukces — og følgelig skulde vi dukkes.

Da Skriverierne og Chikanerierne ikke vilde ophøre, indkaldte Bestyrelsen i April til en ekstraordinær Generalforsamling, hvor den lagde Kortene paa Bordet og bad Medlemmerne tage Stilling til Sagen. Mødet, der blev en enestaaende Manifestation af Sammenholdet og Kammeratskabet i Hermes, endte med, at man eenstemmigt vedtog følgende Resolution:

„Forsamlingen godkender herved Bestyrelsens Optræden ved den i Dagspressen fremførte Diskussion om Hermes' Stilling til de olympiske Lege i Stockholm og godkender navnlig, at Foreningen under de givne Forhold har undladt at melde Deltagelse til D. G. F.s Gymnastikhold".

Det kan maaske ikke undre, at Hermes dengang kunde staa sammen om sit Standpunkt, og at Medlemmerne fandt det korrekt og naturligt. Mere imponerende er det, at vi i Hermes den Dag i Dag stadig mener, at D. G. F. gennem sit Valg af Lærer svigtede de Idéer, der i de Aar var bærende i dansk Idrætsgymnastik, og at vi stadig er lige saa stolte over, at vi ved den Lejlighed holdt Idéens Fane højt.

Som det var at vente, virkede de voldsomme Angreb paa Hermes som et kraftigt Incitament paa vort Konkurrencehold, der ved Juletid var i udpræget „Ferieform", men som i Løbet af de første Foraarsmaaneder kom i meget fin Træning. Som Landet laa for Hermes, *skulde* og *maatte* vi vinde — og det lykkedes! I den indledende Kamp, der fandt Sted i Cirkus Beck Olsen, vandt vi en talmæssig sikker Sejr over Kjøbenhavns Gymnastikforening. Og i Slutkampen, der foregik i Odd Fellow Palæet, lykkedes det os at erobre Mesterskabet tilbage fra H. G., skønt denne vor haardeste Konkurrent havde sat alle Sejl til for at bevise, at Sejren i 1911 ikke beroede paa nogen Tilfældighed. Hermes vandt Slutkampen og Mesterskabet med 8,20 Points mod H. G.s 8,09.

Gennem denne Konkurrence dokumenterede vi, at vi var de bedste, men Dansk Idræts Forbund fik alligevel det sidste Ord i Sagen: Paa et Repræsentantskabsmøde vedtog man at udelukke Hermes fra Deltagelse i D. G. F.s Turneringer i Sæsonen 1912-13.

Paa Generalforsamlingen i September 1912 kommenterede Formanden denne Afgørelse med følgende Ord:

„Saaledes har man handlet mod al sund Fornuft. Man har ladet de Foreninger indenfor det Forbund, vi tilhører, som har mindst Indsigt i Spørgsmaalet, afgøre, hvorledes Danmark skulde repræsenteres ved de olympiske Lege i Stockholm, og Bestyrelsen i D. G. F. og for Resten ogsaa i D. I. F., som kunde have omstødt det, sluttede sig til Afgørelsen og støttede Valget paa alle Maader. Hermes har tilsyneladende ved denne Lejlighed faaet mange Fjender udadtil, thi man maa erindre, at Sagen kun er eensidigt belyst over for Offentligheden. Paa den anden Side har Hermes indadtil styrket Sammenholdet og Kammeratskabet, som er blevet saa godt som ingensinde tidligere — og det bærer os over alt".

Var Hermes altsaa ikke repræsenteret paa det olympiske Gymnastikhold, havde Foreningen dog en Mand i Stockholm. Det var Harry Hedegaard, der som eneste danske Svømmer deltog i Olympiaden. Han blev ikke placeret. Derimod beviste Hermes-Svømmerne til Overflod deres Overlegenhed i alle hjemlige Konkurrencer.

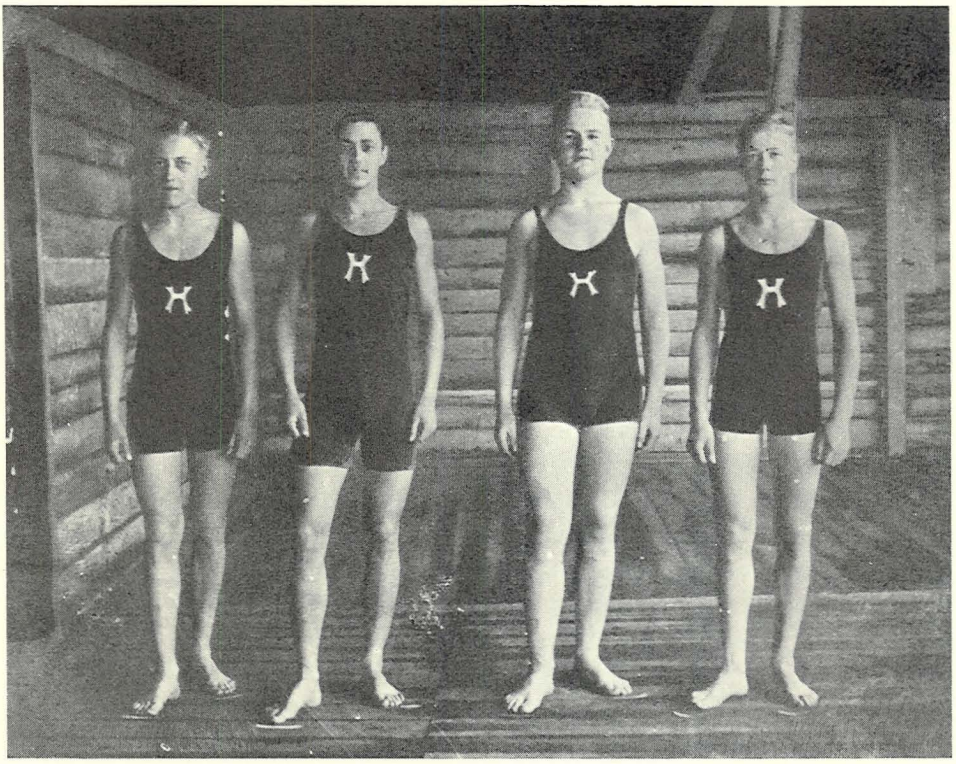
Karantæne-Aaret 1912-13 blev naturligvis konkurrencemæssigt et stille Aar, men ikke desto mindre blev der arbejdet med sammenbidt Energi paa de forskellige Hold. Man undte ikke Modstanderne den Triumf, at et Aars Fravær fra Mesterskabs-Konkurrencerne skulde slaa Hermes ud. Og det blev heller ikke Tilfældet: I Foraaret 1914 havde vi et fint come-back og vandt D. I. F.s nyindstiftede Danmarksmesterskab i Holdgymnastik.

Da vi — af gode Grunde — ikke havde været med Aaret forud, maatte vi gennem alle de indledende Kampes Skærsild. Det er dog muligt, at det kun var en Fordel, fordi vi derigennem fik forøget Konkurrence-Rutine. I Slutkampen kom vi op mod vore gamle Modstandere, Handelsstandens Gymnastikforening, der blev slaaet med 7,58 Points mod vore 7,78. Matchen fandt Sted i Palæets store Sal, der var fyldt til sidste Plads. Vi havde den Ære, at Kongen overværede Konkurrencen, hvad vi tog som et Tegn paa, at vor Stilling i den olympiske Gymnastik-Strid ikke var blevet taget os unaadigt op paa allerhøjeste Sted.

Aaret 1914 satte ogsaa paa anden Maade en Mærkepæl i Hermes' Historie, for medens vi hidtil havde været henvist til en nomadeagtig Tilværelse paa forskellige Badeanstalter, rykkede vi fra denne Sommer ind paa det nye „Helgoland" i Svanemøllebugten. Vi havde glædet os meget til at flytte ind i dette nye Hjemsted for Svømmesporten, men opdagede hurtigt, at Paradiset var fuldt af Slanger. Tilstrømningen til den nye og moderne Badeanstalt var nemlig saa enorm den Sommer, at det praktisk talt var umuligt at komme til at arbejde rationelt i Sportsbassinet, der var fyldt til Trængsel af mandlige og — ikke mindst — af kvindelige Badegæster. Vi opnaaede dog den meget store Fordel, at vi nu igen kunde begynde at træne i Udspring — en Øvelse, hvor Hermes-Folkene takket være deres specielle gymnastiske Uddannelse skulde have særlige Betingelser for at naa et smukt Resultat.

I 1914 fyldte Hermes 40 Aar. De fleste Medlemmer ventede vel nok, at det runde Tal skulde fejres med en af de sædvanlige Forenings-Opvisninger, men Bestyrelsen mente, at det var af afgørende Betydning for vort gode Navn og Rygte, at vi efter Karantæne-Aaret gjorde os smukt gældende i Konkurrencerne, hvorfor man afstod fra at holde nogen egentlig Jubilæumsfest. Til Gengæld var Hermes smukt repræsenteret baade paa det D. G. F.-Hold, der deltog i „Baltiska Spelen" i Malmø, og paa et Hold, der gav Opvisning i Christiania — nu Oslo. Vi havde ikke færre end 34 Mand med i Malmø og 7 Deltagere paa Christiania-Holdet. Danielsen ledede begge Hold, og i Hermes opfattede vi D. G. F.s Beslutning om, at Danielsen skulde føre disse Hold frem, som en indirekte Indrømmelse af, at man havde begaaet en Uretfærdighed ved ikke at betro ham Ledelsen af det olympiske Mandskab i 1912.

„Baltiska Spelen" fandt Sted paa et Tidspunkt, hvor den første Verdenskrig allerede var begyndt. Den greb naturligvis dybt ind i vort hjemlige Sportsliv — ikke mindst derved, at en stor Part af Ungdommen blev indkaldt til Tjeneste ved Sikringsstyrken. Desuden var der store Vanskeligheder ved at



Fire unge Hermes-Svømmere: Theodor Danielsen, Gunnar Fürstnow, Harry Hedegaard og Knud Rasmussen.

skaffe Varme og Lys i Salene. Og endelig levede hele Befolkningen — navnlig i de første af Krigens fire Aar — i en Tilstand af Utryghed, der nødvendigvis maatte indvirke paa Idræts-Interessen.

For Hermes kom der ogsaa nogle Krigens Aar. I 1915 afgik P. Lykkeberg som Formand, fordi hans Forretning i stadig højere Grad lagde Beslag paa ham. Sammen med den øvrige Bestyrelse arbejdede han energisk paa at finde sin Efterfølger, og man standsede i sin Søgen ved Navnet Aage Paul-Petersen — en Søn af Foreningens forgudede Stifter og første Lærer. Valget vakte ikke ubetinget Tilfredshed i de unges Kreds, hvor man hævdede, at Aage Paul-Petersen, der kun var passivt Medlem, ikke var kvalificeret til at staa som Formand i Hermes, hvor man var vant til, at Formanden stod i den nøjeste Kontakt med det daglige Arbejde og i intimt Samarbejde med de aktive Medlemmer. Oppositionen var imidlertid ikke i Stand til ved Generalforsamlingen at møde op med nogen Modkandidat, og Paul-Petersen blev derefter eenstemmigt valgt.

Det betød dog paa ingen Maade, at der var Enighed om hans Kvalifikationer, og gennem hele sin 3-aarige Formandsperiode maatte han og den øvrige Bestyrelse lede en Forening, der var splittet op i en Bestyrelsesfløj, en stærkt knurrende

Opposition og i en Kreds af indifferente, for hvem Hovedsagen var, at de kunde faa deres Motion under de sædvanlige Vilkaar.

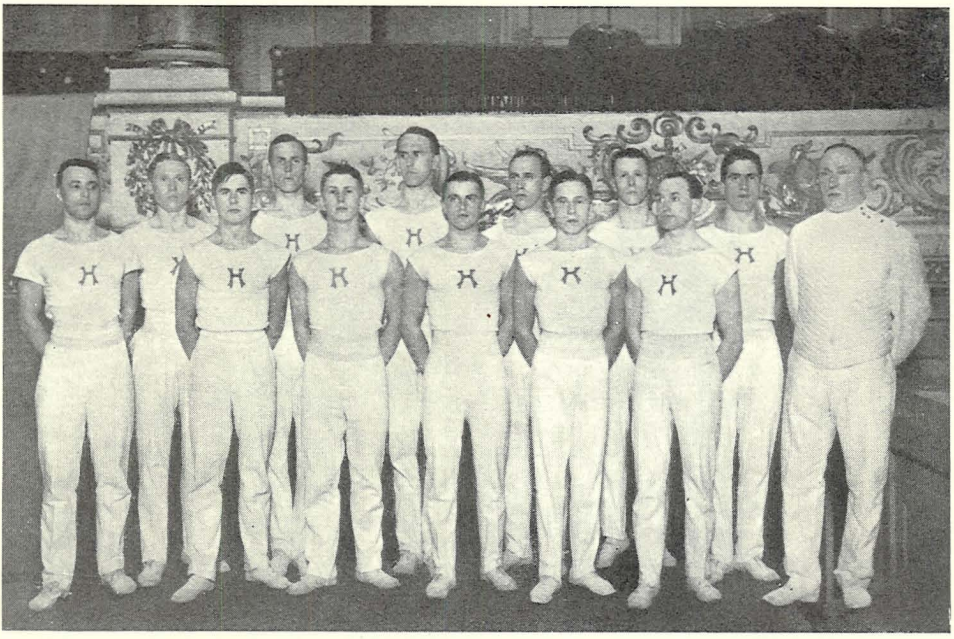
Oppositionen, der navnlig havde hjemme mellem den unge Del af de aktive Konkurrence-Gymnaster, forsømte ingen Lejlighed til at angribe Bestyrelsen og især dennes Formand, naar han efter deres Mening havde svigtet. En Del af de unge havde sluttet sig sammen i „Hermes' Ungdom", der den første Tid havde en skarp Front mod Foreningens Ledelse, men som efter nogle Aars Forløb mere og mere gik over til at beskæftige sig med selskabelige Formaal og Arrangementer til Fordel for Byggefonden. Efter en Levetid paa en halv Snes Aar blev H. U. opløst.

Der er næppe Grund til saa mange Aar efter at rippe op i de gamle Stridigheder, men det skal dog fremhæves, at Aage Paul-Petersen var sine Bestyrelses-Kolleger en overordentlig besindig og loyal Medarbejder, og at han ikke noget Øjeblik nærede Ønske om at klæbe til Taburetten. Trods ærlig Vilje til Samarbejde og skønt Aage Paul-Petersen gennem hele sin Formandsperiode var tro mod Foreningens Idealer, naaede han i sin Regeringstid ikke at skabe den Ro og Tilfredshed, som han selv var den første til at ønske for Hermes. Han og Bestyrelsen strakte sig saa vidt, at den i 1916 stillede et Par Pladser til Disposition for den unge Fløj, der valgte Premierløjtnant Fürstnow ind som sin Repræsentant. Hans Bestyrelsestid blev kun af kort Varighed: I en Situation, hvor han mente, at en af hans Meningsfæller var blevet daarligt behandlet af Bestyrelsen, trak han sig tilbage og overlod sin Plads til 1. Bestyrelsessuppleant, Poul Holm.

Under disse urolige Forhold, der naturligvis ogsaa satte deres Præg paa Øvelsesaftenerne, er der intet mærkeligt i, at Hermes ikke kunde hævde sig i Konkurrencen med sin gamle „Arvefjende" H. G., der vandt Aarets Mesterskab — det første, der var udskrevet siden Krigens Begyndelse.

I dette bevægede Aar skete der iøvrigt en anden Begivenhed, der skulde faa den største Betydning for Hermes. Den unge Gymnast, Poul Ingholt, der tidligere havde været Medlem af K. G., søgte Optagelse i Foreningen, og efter en længere Diskussion vedtog Bestyrelsen „med nogen Betænkelighed" at akceptere ham. Det har Foreningen som bekendt ikke haft nogen Grund til at fortryde.

1917 kommer heller ikke i Hermes til at staa i Fredens Tegn. Uroen i Gymnastiksalen varede ved — og den var utvivlsomt medvirkende til, at vi det Foraar blev slaaet ud allerede i Semifinalen. P. Lykkeberg, hvis 9-aarige Formands-Periode havde bragt Hermes saa mange Triumfer og saa mange Glæder, trak sig definitivt ud af Bestyrelsen. Og endelig maatte vi samme Aar skride til en Eksklusion af et af Foreningens prominente Medlemmer, Harry Hedegaard, der fuldt bevidst overtraadte et Forbud mod at starte i en privat arrangeret Distancekapsvømning. Bestyrelsen maatte af Hensyn til Konsekvenserne statuere et Eksempel. For en Ordens Skyld skal det nævnes, at Dansk Svømme- og Livredningsforbund senere støttede os i dette Synspunkt ved at udelukke Hedegaard fra alle Foreninger under Forbundet.



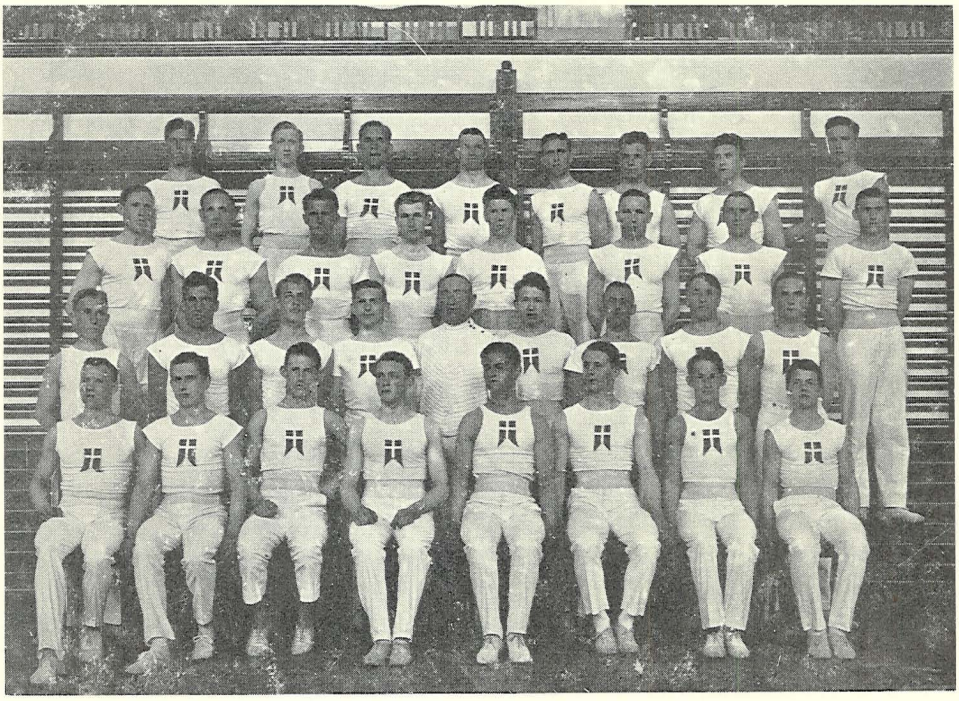
Hermes' Mesterhold, der vandt Turneringen 1918. I forreste Række fra venstre: Gunnar Fürstnow, Volmer Otzen, Svend Rasmussen, Sv. Meulengracht, Herold Jansson og Niels Turin. Bagest: Chr. Sørensen, Knud Vermehren, Poul Holm, Heinrich Rasmussen, Knud Rasmussen, Poul Køhler og — naturligvis — Danielsen.

Svømmerne havde den Glæde, at vi ude paa Helgoland fik overladt den saakaldte Vinterbade-Afdeling, hvad der betød forbedrede Træningsforhold. Samtidig rykkede de andre Foreninger dog frem med Stormskridt, men Statistikken viser, at vi stadig laa i Spidsen.

I 1917 deltog Hermes i 59 af de 78 Løb, der stod aabne for Foreningens Medlemmer. Vi havde ialt 175 Mand i Vandet og vandt 28 1. Præmier, lige saa mange 2. Præmier og 22 3. Præmier.

Naar vi i Aarene 1914 til 1917 kunde beherske den hjemlige Svømning i saa høj Grad som Tilfældet var, skyldtes det i første Række vore tre store „Kanoner", Hjalmar Saxtorph, Poul Holm og Harry Hedegaard. Saxtorph, der var den første Svømmer herhjemme, som benyttede Crawl-Svømningen i Konkurrencer, og Poul Holm skiftedes til at vinde paa de korte Distancer, medens Hedegaard gennem en Aarrække var eneraadende paa de lange.

Aaret 1918 indledtes med et Formandsskifte. Aage Paul-Petersen, der allerede Aaret forud havde meddelt, at han ikke mere saa sig i Stand til at afse den nødvendige Tid til at bestride Hvervet som Formand, meddelte i April Maaned, at hans Tjeneste som Officer i Sikringsstyrken lagde saa stærkt Beslag paa hans Tid, at han ønskede at afgaa. Bestyrelsen tog dette til Efterretning og anmodede Poul Holm, der siden Oktober havde fungeret som Formand, om at fortsætte i



Hovedparten af Hermes' Repræsentanter paa D.G.F.s 100-Mandshold ved dets 20-Aars Fødselsdag i 1919.

dette Hverv. Og ved Generalforsamlingen i September bekræftede Medlemmerne deres Tilfredshed med Beslutningen ved enstemmigt at vælge ham til Formand. Poul Holm kunde ved samme Generalforsamling meddele, at Hermes' Gymnaster i Foraaret havde udført den Bedrift at vinde baade 1. og 2. Holds-Turneringen — et Resultat, som ingen Forening tidligere havde opnaaet.

EN DANMARKSMESTER TAGER RORET

Poul Holms Formandstid — De gyldne Aar paa Helgoland — En straalende 50-Aars Fest.

Poul Holms første Formandsaar bragte Hermes en lang Række Gymnastiksejre. I 1918, 1919 og 1920 vandt Hermes Mesterskabet.

Aarene efter den første Verdenskrig blev travle for vore hjemlige Gymnaster — og ikke midst for Hermes. Samtidig med at vi skulde forsvare vor Position som Landets bedste Forening, skulde vi lade os repræsentere ved D. G. F.s Jubilæumsstævne i Maj 1919 og sende Gymnaster til den Fællestræning, der under M. V. Andersens Ledelse blev arrangeret med den kommende Landskamp mod Norge og de olympiske Lege i Antwerpen 1920 for Øje. Hermes havde fire Mand med begge Steder.

Ved Jubilæumsstævnet, der fandt Sted paa Stadion, medvirkede et 100 Mands Hold, der for en stor Del bestod af Hermes-Gymnaster. Holdet blev ledet af Danielsen, der paa forbløffende kort Tid havde opnaaet et fortræffeligt Resultat. Det blev iøvrigt sidste Gang, Danielsen paatog sig Ledelsen af noget Forbunds-Hold. Desuden stillede Hermes med et Drenge-Hold, der ogsaa hævdede sig smukt.

I denne Periode var Svømmerstaben med Saxtorph og Poul Holm i Spidsen blevet suppleret med unge Folk som Knud Rasmussen og H. Ove Petersen. Desuden havde vi efterhaanden faaet en Del unge Udspringere, der skaffede os de første Udspringsmesterskaber. Det var Volmer Otzen, der senere forlagde Residensen til Paris, samt Svend Palle Sørensen og Herold Jansson, der skiftedes til at vinde strakte Spring.

Svømmerne havde gjort en betydelig Indsats for at komme i Form til Olympiaden, men uden større Held. K. S. U. arrangerede i Foraars-Maanederne samlet Træning i en Svømmehal i Malmø, og Hermes, der stadig var den førende Svømmeklub, deltog i denne Træning med 8 Svømmere og 3 Udspringere. Det viste sig dog, at Svømmerne ikke naaede Resultater, der kvalificerede dem til Deltagelse, saa den danske Repræsentation indskrænkede sig til Udspring. Hermes var repræsenteret ved Svend Palle Sørensen, Herold Jansson og Poul Køhler. Herold Jansson naaede Slutheatet, men blev ikke placeret.

Vi dokumenterede imidlertid endnu engang vor hjemlige Førerstilling ved i 1920 at vinde 7 af de 12 Mesterskaber, der stod aabne for mandlige Svømmere og Udspringere.

Hermes dominerede ikke mindst i de nyindstiftede Konkurrencer i Holdkapsvømning, hvor Poul Holm og Saxtorph, der efterhaanden var ved at blive for gamle til at hævde sig i de individuelle Konkurrencer, hjalp os til en Række Mesterskaber.

Endelig er det værd at notere, at vi i 1921 vandt vort første Vandpolo-Mesterskab. Det er indtil nu blevet til fem ialt.

Medens vi de første Aar, vi tilbragte paa Helgoland, havde adskilligt at beklage os over, fik vi omkring 1920 en Række gode Aar med straalende Kammeratskab baade indendørs og i Forholdet til andre Foreninger. En medvirkende Aarsag var den Støtte, vi fik fra K. S. U., hvor vor gamle Klub-Kammerat, Premierløjtnant Fürstnow, var en initiativrig og myndig Leder, der forstod at faa Træningens Glæder og Konkurrencernes Alvor til at gaa op i en højere Enhed.

I 1921 blev 1. Holdets Sejrsrække brudt, men Nederlaget var saa knebent som vel muligt, idet Athen kun slog os med 7,42 Points mod vore 7,41. Enhver kan sige sig selv, at det i en saa jævnbyrdig Match i nogen Grad vil bero paa Tilfældigheder, hvilken af de to Konkurrenter, der gaar af med Sejren. Det er vor Overbevisning, at vi ogsaa det Aar havde vundet Mesterskabet, hvis vi ikke i sidste Øjeblik var blevet ramt af Sygdom. Vi overvejede en Overgang at melde fra, men besluttede i Stedet at spørge den rutinerede Niels Turin, der havde trukket sig ud af Konkurrence-Gymnastikken, om han vilde give os endnu et Nap, og med kun een Uges Træning bag sig, gjorde han en fortræffelig Indsats i den jævnbyrdige Kamp mod Athenienserne.

Dermed var der imidlertid ogsaa sat et foreløbigt Punktum for en af de stærkeste Perioder i Hermes-Gymnastikkens Liv. Det følgende Aar var der saa stor Afgang af gamle, rutinerede Folk, at 1. Hold maatte stille med otte Debutanter af 12 Deltagere. Resultatet blev da ogsaa, at ikke blot 1., men ogsaa 2. Hold røg helt ned paa Tredjepladsen.

Det har gennem Aarene vist sig, at Rutinen spiller en overvældende Rolle ved en Konkurrence. Poul Holm skrev iøvrigt i 1923 i 1. Nummer af det nystiftede Hermes-Blad en Artikel, hvor han med tørre Tal leverede et Bevis for Rutinens Betydning.

Aaret efter — altsaa 1923 — blev Hermes igen Nr. 3. Men selv om Placeringen maalt med Hermes-Maalestok var beskeden, gav den Ungdom, der repræsenterede vore Farver, og den Energi, der blev arbejdet med, dog Løfter om, at vi med Fortrøstning kunde se vort 50-Aars Jubilæum i 1924 i Møde.

Det kan dog ikke skjules, at der i denne Periode af Foreningens Liv stadig herskede en Del Splid og Uro baade foran og bag Kulisserne. Det gamle Kammeratskab, der før i Tiden havde baaret Hermes gennem svære Aar, syntes i nogen Grad at vakle i sin Grundvold, og flere af Foreningens Generalforsamlinger bød paa ret dramatiske Episoder, hvor baade Formanden, Bestyrelsen og

Læreren maatte staa for Skud. En Del af Medlemmerne skød ogsaa med skarpt paa Hermes' nye Blad. Og som et Tegn paa det almindelige Mismod kan det nævnes, at et Par prominente Medlemmer ved Generalforsamlingen 1923 stod frem og foreslog, at Byggefonden, der havde samlet en ganske pæn Kapital, skulde ophæves, da „det sikkert alligevel aldrig vilde lykkes for Hermes at faa eget Tag over Hovedet". Byggefonden disponerede paa dette Tidspunkt over lige ved 9000 Kr., og det er højst rimeligt, at der var Folk, der til Hjælp i vanskelige Tider med Glæde vilde have slagtet denne fede Sparegris, hvis ikke Byggefondens Stiftere allerede fra Starten havde været saa forudseende, at de havde lovfæstet, at de indsamlede Midler kun maatte anvendes til en Bygning til Hermes og hverken maatte udlaanes til Foreninger eller enkelte Personer. Desuden havde man bestemt, at Pengene i Tilfælde af Hermes' Opløsning skulde tilfalde Dansk Gymnastik Forbund. Disse Bestemmelser har gennem Aarene dannet et fast Bolværk mod de Stormløb, der har været gjort paa Byggefondens Kasse.

I denne lidt usikre Situation havde Hermes imidlertid en Begivenhed at se hen til og samles om: Det kommende 50 Aars Jubilæum. Det blev fejret i meget stor Stil — ikke mindst selskabeligt, og det bragte Foreningen mange Laurbær. Der kan næppe heller være Tvivl om, at Hermes' Medlemmer maa have været i fin Kondition, for ellers kunde de umuligt været kommet igennem det digre Festprogram. Lørdag var der Opvisning i Palæets store Sal og efterfølgende Fællesspisning. Søndag festede Drengene i Ny Rosenborg med en Overdaadighed af Chokolade, Kager, Overflødighedshorn og Forfriskninger. Og om Aftenen var der Souper og Bal paa Den kgl. Skydebane. Desuden udsendte Foreningen et Jubilæumsskrift, hvor ældre og yngre Medlemmer tog de forskellige Grene af Hermes' Arbejde op til nærmere Vurdering i en Række løst sammenknyttede Artikler.

Festen i Odd Fellow Palæet var stilfuld og gav en Række af dansk Idræts Spidser Lejlighed til at hylde Hermes og sige Foreningen Tak for dens Indsats gennem 50 Aar. Drengenes Sammenkomst var overdaadig og fornøjelig. Og Skydebaneballet, der i Pagt med de bedste Hermes-Traditioner indledes med en Polonaise, var netop saa stilfuldt og muntert, som Hermes-Festerne oftest har været det baade før og siden.

Paa dette Sted er det maaske naturligt at indskyde et Par Bemærkninger om, at der efter vor egen Mening kun er faa Idrætsforeninger, der i samme Grad har forstaaet at feste som netop Hermes. Paul Petersen gav i sin Tid Tonen an, og det er siden stadig lykkedes at finde Folk, der har forstaaet Kunsten at falde ind i den rigtige Toneart. Derfor er en Række af vore selskabelige, kammeratlige Arrangementer blevet Institutioner i Foreningens Liv. Det gælder Julelegene, der Aar efter Aar bliver afventet i samme Spænding af unge og gamle Gymnaster, der véd, at Arrangørerne har en sjælden Evne til at forny sig selv. Det gælder Skovturene, der arrangeres for større og mindre Grupper, og hvor Humøret er uafhængigt af Bagateller som Vejr og økonomiske Problemer. Og det



Et enkelt og tilfældigt Billede fra en af Hermes' mange vellykkede Julerevuer.

gælder ikke mindst Hermes-Revuerne, hvor der altid uddeles drøje Hug til højre og venstre, men hvor Mottoet alligevel altid er det samme som i Indledningsvisen til Revuen 1923:

I gamle og unge, en Ed sværg nu derpaa,
at om gamle Hermes I enigt Vagt vil staa.

Og saa er der Turene til Provinsen — baade „Turistturene" hvor man kan faa en Chance for at være med, selv om man ikke hører til i den absolutte Eliteklasse, og de mange Rejser, hvor Hermes-Folk i større eller mindre Flok er draget paa Erobringstogter baade uden for og inden for Landets Grænser. Det er fristende at begynde at fortælle Oplevelser og genfortælle Replikker fra disse Ture, hvor ikke blot Kammeratskabet, men ogsaa Humøret og Slagfærdigheden altid har siddet til Højbords, men dels skal et Festskrift vel næppe være nogen Anekdotesamling, dels er det en Skrue uden Ende, og dels vil hvert Medlem sikkert altid savne netop den Oplevelse eller den Historie, som han synes er den morsomste og mest Hermes-betonede af dem allesammen.

Der er imidlertid ingen Tvivl om, at en Hermes-Historiker, der vilde forsøge paa at skrive Foreningens Historie udelukkende paa Grundlag af Beret-

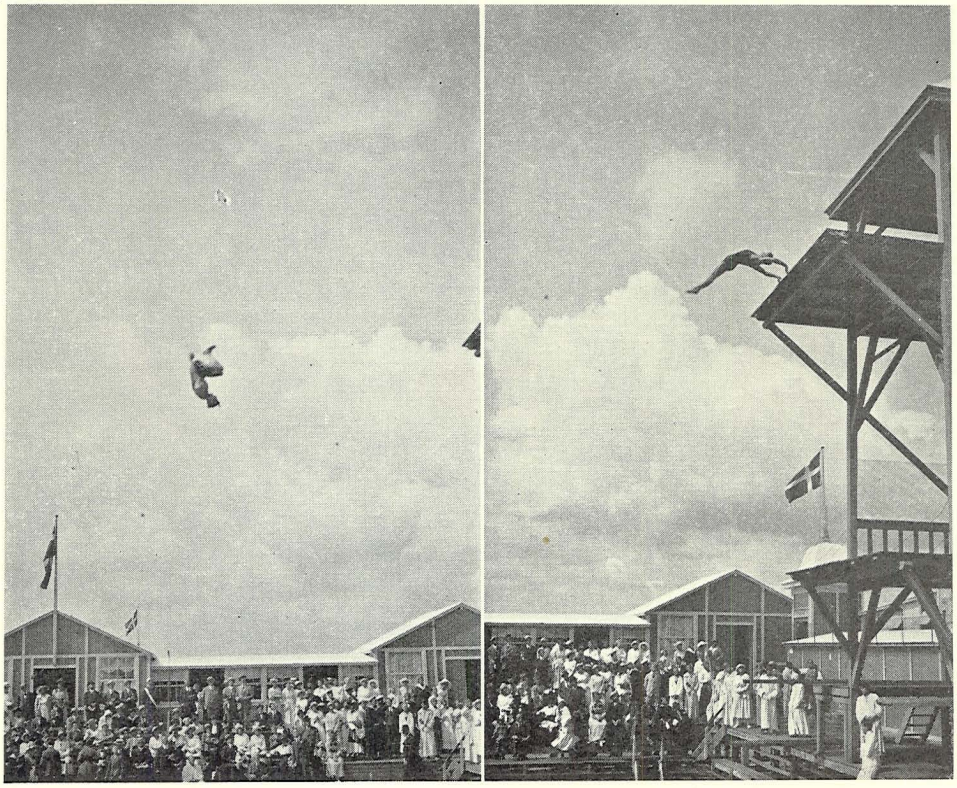


Fastelavn i Drengeafdelingen.

ninger og Citater fra Fester, Revuer og Ture, vilde kunne opnaa et særdeles fornøjeligt Resultat.

I denne Sammenhæng er det rimeligt at pege paa, at en Række af de Foretagender, der har fundet Sted igennem Aarene, har været foretaget paa Initiativ af enkelte eller en mindre Kreds af menige Medlemmer. Hermes har al mulig Grund til at sige disse halv-officielle Forlystelsesraad Tak for deres Opfindsomhed og gode Humør — ikke mindst fordi de kun undtagelsesvis har udviklet sig til at blive saa klike- eller separatist-betonede, at Foreningens Ledelse har set sig nødsaget til at gribe ind og formane til kammeratligt Sammenhold paa bredest mulig Front.

Det er muligt, at der vil være en Del af Hermes' nuværende Medlemmer, der ved at læse dette Afsnit vil sige, at de i Grunden ikke mærker særlig meget til disse kammeratlige Arrangementer af den ene og anden Art, og selv om vi i Hermes stadig mener, at vi paa det Punkt i hvert Fald ligger paa Højde med enhver anden Idræts-Forening, har de maaske i nogen Grad Ret. Samtidig maa vi dog bede dem gøre sig klart, at det for det første altid er lettere at lave kammeratlige Fester i en Forening, der er saa lille, at alle kender hinanden og er klar over hinandens Fortrin og Fejl, end i en Forening af det Format, som Hermes efterhaanden har faaet, og for det andet, at det var lettere at samle



To af vore berømte Udspringere: Til venstre Svend Palle »Stæser« Sørensen — Specialist i Dumdristighed — og til højre Herold Jansson — Specialist i fin Stil.

Tilslutning til en Lørdag Aften i Taarnborg, hvor Værten serverede et overdaadigt Bord med varm Ret, Øl, Snaps og Kaffe for halvtredie Krone end til en Sammenkomst, hvor man skal betale en halv Snes Kroner for et beskedent Maaltid. Endelig var der i Foreningens første 25 Aar mindre, der lagde Beslag paa Medlemmernes Fritid, end der var det i Tiden efter den første Verdenskrig — og navnlig i de seneste Aar, hvor Kravene til Ungdommen og dens faglige Dygtiggørelse er steget ganske overordentligt. Hermes har derfor gennem de 75 Aar, der er gaaet, i stadig stigende Grad maattet lægge Vægten paa Kvaliteten af de Arrangementer, der afholdes — og vi tror, vi er inde paa den rigtige Vej.

Efter dette lille Sidespring, der har Sigte baade baglæns og fremefter, vender vi tilbage til Arbejdet, hvad der som bekendt paa ingen Maade behøver at betyde, at vi tager Afsked med Fornøjelserne. Hermes sendte i Sommeren 1924 tre Udspringere til de olympiske Lege i Paris, men de skaffede os ingen Placeringer. Af de tre kom dog kun Svend Palle Sørensen og Herold Jansson fra København, medens Nr. 3, Volmer Otzen, i Forvejen opholdt sig i Paris.

Inden vi forlader Jubilæumssæsonen er der maaske Grund til at minde om, at dens mange Arrangementer afsluttedes med en usædvanlig vellykket Jubi-

læums-Kapsvømning, hvor Agnete Olsen satte ny dansk Rekord i 100 m Crawl, og hvor den ene af vore udenlandske Gæster, Arne Borg fra Sverige, satte ny Verdensrekord over 1000 Yards. Det var den første Verdensrekord, der blev sat paa „Helgoland".

Overskudet paa denne Kapsvømning blev lige ved 2000 Kr. Dette Beløb blev senere brugt som Grundfond ved Foreningens Køb af Amager Helgoland.

De nærmest følgende Aar havde Hermes et Par stærke Konkurrencehold, og naar de ikke hjemførte noget Mesterskab, skyldes det i første Række, at de andre Klubber havde Hold, der var endnu stærkere. I 1925, hvor Hermes i en af de indledende Kampe blev slaaet ud af Athen, skrev Formanden, Poul Holm, om hvis Autoritet der ikke kan rejses Skygge af Tvivl:

> „Det er min Overbevisning, at Hermes den Aften viste meget nær det bedste, Hermes har vist i nogen Turnering, og i hvert Fald det bedste, jeg nogensinde har set i Smidighedsøvelser. Jeg ved ogsaa, at mange — ogsaa ikke Hermes-Medlemmer — var lige saa forbløffede som jeg over, at Athen fik højere Points i denne Disciplin end vi. Dog herved er det ikke værd at opholde sig, thi Athens Sejr var fuldt ud retfærdig og vel fortjent".



»Daniel« paa Hermes-Skovtur.

Der er ingen Tvivl om, at det var en Skuffelse — ja, mere end det: en Sorg for mange Hermes-Medlemmer, at vi ikke vandt Mesterskabet. Ikke i første Række for Foreningens Skyld, men fordi vor afholdte og højt respekterede Lærer, Jens Laurids Danielsen, det Aar kunde fejre 25-Aarsdagen for sin Ansættelse hos os. Hermes, der var stiftet af en saa stærk Personlighed som Paul Petersen, kunde kun føres videre af en Mand med de samme Karakteregenskaber — en Mand, der stillede store Krav til sine Gymnaster, men endnu større til sig selv. Danielsen besad disse Egenskaber i rigt Maal. Han kunde være stædig, naar han var sikker paa, at hans Vej førte til det rigtige Maal, men han var lydhør for alle Impulser, der kom fra Folk, hvis Mening han respekterede. Danielsen var en straalende Lærer, der kunde faa sine Gymnaster til at gaa igennem Ild og Vand for sig. Men han var mere end det: Han var samtidig den geniale Skaber af nye Øvelser og af en speciel Hermes-Stil, der ikke blot har skaffet os mange Mesterskaber, Pokaler og Faneplader, men som ogsaa har gjort sin Indflydelse gældende i andre Lejre og derigennem præget den danske Idrætsgymnastik indtil i Dag.

Og endelig var Danielsen Hold-Gymnastikkens Mand. Hermes har — saa mærkeligt det end kan lyde — kun sjældent kunnet gøre sig gældende ved Enkeltmands-Mesterskaber eller i Tremands-Konkurrencer og tilsvarende Arrangementer. Men naar det gjaldt om at finde en Generalnævner for, hvad et Hold kunde præstere, har der næppe i Danmark været nogen Lærer med et sikrere Blik for baade Detail- og Total-Virkning og med en større Evne til at tømre en halv Snes Gymnaster sammen først til en Flok Kammerater og derigennem til et Hold end netop Danielsen.

Man kunde ogsaa have skrevet disse Ord paa den Side i Jubilæumsskriftet, hvor vi fortæller om Danielsens Afgang eller bringer Meddelelsen om hans Død, for han bevarede det bedste i sig selv til det sidste. Da J. L. Danielsen den 1. September 1925, 56 Aar gammel, kunde fejre sit 25 Aars Jubilæum som vor Lærer i Gymnastik og Svømning, hædrede Hermes ham ved at fremstille et Portræt-Relief i Bronce af ham, og ved den Fest, hvorved Foreningen hyldede ham, gav ældre og unge i varme Ord Udtryk for deres Taknemmelighed og dybe Respekt.

Ved Danielsens 25-Aars Fest gav han og Gymnasterne hinanden Haandslag paa, at de igen skulde bringe Hermes op i Toppen, men det lykkedes dem ikke i de første Runder. I 1926 og 1927 tabte vi til H. G.

Efteraaret 1926 afgik Poul Holm som Formand, og dermed afsluttedes paa en vis Maade en Epoke i Hermes' Liv. Poul Holm var kun 30 Aar og altsaa en purung „Leder", da han i 1918 satte sig i Formandsstolen. Men trods sin Ungdom — eller maaske netop paa Grund af den — lykkedes det ham paa kort Tid at skabe den Samling, som Foreningen i nogle Aar haardt havde savnet. Poul Holm havde som Formand den Fordel, at han igennem Aarene havde været en af Hermes' førende Folk baade i Svømning og Gymnastik. Hans 100 m Rekord stod sig i 15 Aar. Han skaffede Foreningen en lang Række Mesterskaber, og



Hermes-Svømmere paa en af de mange Ture til Malmø.

han var igennem en Aarrække den Gymnast, der oftest havde deltaget i Konkurrencerne om Holdmesterskabet. Han var med ialt 14 Gange eller een Gang mere end saa dygtige og trofaste Folk som Harald Klem og Niels Turin.

Poul Holm forstod i sin 8-aarige Formandstid at skabe Respekt om sit og Hermes' Navn baade indadtil og udadtil, og de Medlemmer, der er gamle nok til at huske Foreningens 50 Aars Jubilæumsfest, taler endnu med Beundring om hans fortræffelige Planlæggelse og Ledelse af de store Arrangementer. Naar han i 1926 besluttede sig til at gaa af, var det paa ingen Maade, fordi han havde mistet Interessen for Hermes eller Troen paa Foreningens Fremtid. Han dokumenterede da ogsaa sin Vilje til at gøre en Indsats for sine Drenge-, Ungdoms- og Manddoms-Aars Forening ved fortsat at blive i Bestyrelsen og desuden ved at overtage Posten som Redaktør for Hermes-Bladet, som han selv havde været med til at starte. Mærkeligt nok viste det sig baade dengang og senere, at medens Hermes' Medlemmer er bekendt for en baade rap og skarp Tunge, har de gennemgaaende været yderst træge til at spidse Fyldepennen og give den for Haanden værende Redaktør et Nap.



Tre Mestre paa »Ribersborg« i Malmø: Sv. Palle Sørensen, Gotfred Havsteen og Herold Jansson.

Da Poul Holm gik af som Formand, havde han og Saxtorph lagt op som Konkurrencesvømmere, men han havde den Glæde, at han kunde overlevere en ualmindelig stærk og lovende Svømmeafdeling til sin Eftermand. Det nye Kuld, der var opdraget af Danielsen og som stod hans Hjerte meget nær, bestod i første Række af Gudmund Gudmundsson, Gotfred Havsteen, Frank Bjerregaard, Svend Thostrup, og Gunni Stovgaard-Hansen. Danielsens »Drenge« fik deres Gennembrud i Aarene 1924-25, og gennem en Periode paa 5-6 Aar spillede de den allerstørste Rolle ikke blot for Hermes, men for hele den danske Svømmesport.

TI STORMFULDE AAR

Store Svømmetriumfer — »Gammelmandsholdet« melder sig ud — Poul Ingholt bliver Formand — Gymnastiksejre i alle tre Rækker — Hermes arrangerer de første internationale Gymnastik-Stævner.

Poul Holm blev som Formand afløst af den tidligere Næstformand, Knud Erik Fredericksen, der „regerede" i tre Aar. Hans første officielle Handling var at forestaa Indvielsen af Hermes' nye Fane. Hermes havde omtrent siden sin Start haft et Banner, der imidlertid gennem Aarene var blevet saa haardt medtaget af Tidens Tand, at man ikke mere turde bruge det ved udendørs Arrangementer. Bestyrelsen besluttede derfor at anvende en Gave, som Grosserer Anders I. Andersen havde skænket ved 50-Aars Jubilæet, til Anskaffelse af en Fane, og i Marts 1927 blev den indviet. Foreningens Æresmedlem og tidligere Formand, Peder Lykkeberg, slog det første Søm i for Gymnastikken i Hermes, Harald Klem det andet for Svømningen, medens Anders I. Andersen slog det tredie og sidste Søm i med nogle smukke Mindeord om Foreningens Stifter, Paul Petersen.

Fra K. E. Fredericksens første Formandsaar vil Historikerne yderligere notere sig, at Hermes vandt 2. Holds-Turneringen, og at vi besejrede Aalborg Gymnastik-Forening i den første af den lange Række Klubmatcher, hvori vi har mødt dem. Endelig bør det nævnes, at det lykkedes Hermes at sikre sig et 14 Dages „Gæstespil" af en af Tysklands bedste Turnere, Max Stebens fra Hamburg, der lærte vore Konkurrence-Gymnaster en lang Række Barre- og Reck-Øvelser, hvis Eksistens de daarligt havde anet. Stebens kom senere igen paa nyt Besøg, hvor den første Lærdom blev genopfrisket og fastslaaet, og hvor nye Detailler blev tilføjet. Det var et Initiativ, der bragte Hermes og dermed ogsaa andre københavnske Foreninger ind paa nye Veje i disse to krævende Discipliner.

Ved Generalforsamlingen i Efteraaret 1927 blev Poul Ingholt paa Bestyrelsens Forslag valgt til Kasserer, hvad ingen havde Grund til at beklage — maaske med Undtagelse af dem, der stod i alvorlig Kontingent-Restance. Poul Ingholts Bestyrelsestid blev dog i denne Omgang kun af kort Varighed, for allerede i Juli Maaned 1928 blev han, kun 33 Aar gammel, forfremmet fra Kontorchef til Direktør i Landmandsbanken og maatte sige Bestyrelsesarbejdet Farvel — dog heldigvis kun for en kort Bemærkning.

K. E. Fredericksen og hans Bestyrelseskolleger havde sat sig som Maal at skabe forbedrede Forhold i Gymnastiksalen paa Svanholmsvej, og det lykkedes. Desuden havde de sat Næsen op efter et Danmarks-Mesterskab i Hold Gymnastik, men det slog fejl. I 1928 tabte vi knebent og efter manges Mening uretfærdigt til H. G. med 7,88 mod 7,93. Hermes-Tilhængerne var navnlig utilfredse med Dommernes Vurdering af Holdets Præstationer i fritstaaende Øvelser, Barre og Reck, hvor vore Gymnaster — stadig efter vor egen Mening — ikke fik nok for de flotte og sikre Øvelser, som Stebens havde lært os, og som Danielsen havde slebet af og passet ind i Programmet. Og i 1929 maatte vi igen se os besejret af H. G., der vandt med 7,95 mod vore 7,55. Vi maatte desværre undvære en af vore bedste Folk, Herold Jansson, men selv med ham paa Holdet havde vi næppe kunnet true Handelsmændenes Sejr, for H. G. var det Aar i meget fin Form.

Aarets største Triumf skaffede vore Svømmere os dog. De havde en helt ud overdaadig Sæson, hvor de vandt samtlige Svømmemesterskaber undtagen 200 m Rygsvømning. Undervejs satte Hermes-Svømmere tre nye Rekorder.

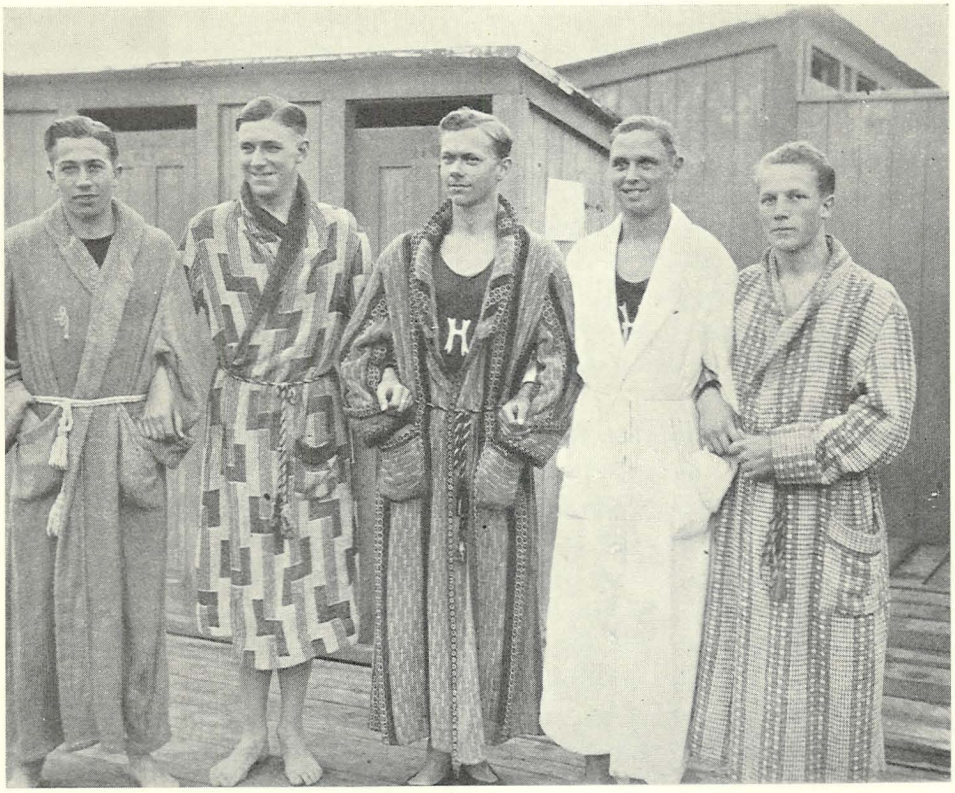
Vi har før bragt Navnene paa Gymnaster, der har skaffet os et Holdmesterskab. Lad os da her nævne de Svømmere, der i 1929 skaffede os 9 af 14 Mesterskaber i Svømning, Udspring og Vandpolo. Her er de:

100 m Crawl: Gotfred Havsteen.
500 m Crawl: Gotfred Havsteen.
1500 m Crawl: Gotfred Havsteen.
200 m Brystsvømning: Jørgen Høffding.
400 m Brystsvømning: Jørgen Høffding.
4 × 200 m Holdkapsvømning: Sv. Thostrup, Gunni Stovgaard-Hansen, Frank Bjerregaard og Gotfred Havsteen.
3 × 100 m tvungen Holdkapsvømning: Jørgen Høffding, Poul Gregersen og Gotfred Havsten.
4 × 100 m Crawl: Sv. Thostrup, Stovgaard-Hansen, Bjerregaard og Havsteen.
Vandpolo: Poul Nielsen, Rikard Andersen, Thorkild Jensen, Svend Rasmussen, Stovgaard-Hansen, Havsteen og Albert Christensen.

Det er en Sejrsrække, som næppe nogensinde vil blive overgaaet.

Da K. E. Fredericksen ved Generalforsamlingen i 1929 abdicerede til Fordel for Poul Ingholt, fremhævede han Svømmernes Indsats gennem de to sidste Sæsoner som den glædeligste idrætslige Begivenhed i hans Formandstid. Samtidig udtrykte han sin dybe Sorg over, at Gammelmandsholdet Aaret før havde udmeldt sig af Foreningen.

Det vil næppe være muligt selv næsten 20 Aar efter, at denne for Hermes saa beklagelige Begivenhed fandt Sted, at bringe et Referat, der vil blive akcepteret af begge Parter, men man kan da i hvert Fald forsøge at gøre Pinen kort. Siden 1916 havde Hermes haft et „Gammelmandshold", der dels bestod af tidligere Konkurrence-Gymnaster, dels af andre gamle Hermes-Folk, der ad



Fem Mestre og endnu flere Mesterskaber. Fra venstre: Frank Bjerregaard, Gotfred Havsteen, Jørgen Høffding, Gunni Stovgaard-Hansen og Svend Thostrup.

Kammeratskabets snævre Sti havde fundet Vej ind til Motionshold I. Det kneb først med at faa en Lærer, der kunde finde den gyldne Middelvej mellem Idræt og Motion, men da Gymnastiklærer Jansø kom til, fandt han hurtigt den Form, som de gamle Gymnaster kunde lide. I Hermes' Jubilæumsskrift 1924 skrev en af disse „Gammelmænd": „Aar efter Aar mødes de gamle Kammerater, kittet sammen ved Gymnastikken og Samværet bagefter, ved Vinterfodturene og Sommerskovturen — overalt med et Humør, der er lige saa friskt, som da vi var Drenge".

Denne Sammenslutning blev gennem Aarene mere end et Hold — den blev en „Stat i Staten" — men samtidig en Hermes-Kreds, der baade gennem sit Humør og sin Offervilje gjorde Foreningen mange Tjenester.

Alt var saare godt — indtil 1928. Paa dette Tidspunkt søgte tre ældre Hermes-Folk, der ikke følte sig rigtig tilpas paa deres Hold, via Bestyrelsen at blive optaget paa Gammelmandsholdet. Bestyrelsen gjorde op, at der uden Skade for Gymnastikken kunde være tre Mand til og dekreterede, at de tre Medlemmer fra den nye Sæsons Begyndelse kunde deltage paa Gammelmandsholdet. Men saa let gik det ikke. Paa Generalforsamlingen i September 1928 hævdede

Repræsentanter for Motionshold I paa det skarpeste, at de ganske vist betragtede sig som en Underafdeling af Hermes, men at de paa det bestemteste vilde hævde, at de og de alene kunde træffe Bestemmelse om, hvem der kunde optages paa Holdet. De betragtede denne Ret som en Hævd, de under ingen Omstændigheder ønskede at give Afkald paa.

Ved Generalforsamlingen faldt der mange skarpe Ord fra begge Sider, og da man ikke kunde naa til Enighed, forsøgte Dirigenten at skære igennem ved at foreslaa flg. Resolution sat under Afstemning:

„Generalforsamlingen bemyndiger Motionshold I til selv — uden om Bestyrelsen — at optage Medlemmer paa Holdet".

Forslaget blev sat under Afstemning, hvor det blev forkastet med ⅔ Majoritet.

Gammelmandsholdet, for hvem denne Selvbestemmelsesret var et Princip-Spørgsmaal, svarede med en bloc at udmelde sig af Foreningen. Ved denne Lejlighed forlod en Række kendte og højt fortjente Medlemmer deres gamle Forening. Sammen med dem gik Foreningens tidligere Formand og Æresmedlem, Peder Lykkeberg, der sluttede sit Brev til Bestyrelsen med flg. Ord:

„Da Motionsholdets Medlemmer ogsaa er mine Venner, og jeg ser paa Sagen som de, følger jeg dem. Med den største Sorg maa jeg derfor anmode Bestyrelsen om at slette mig som Foreningens Æresmedlem".

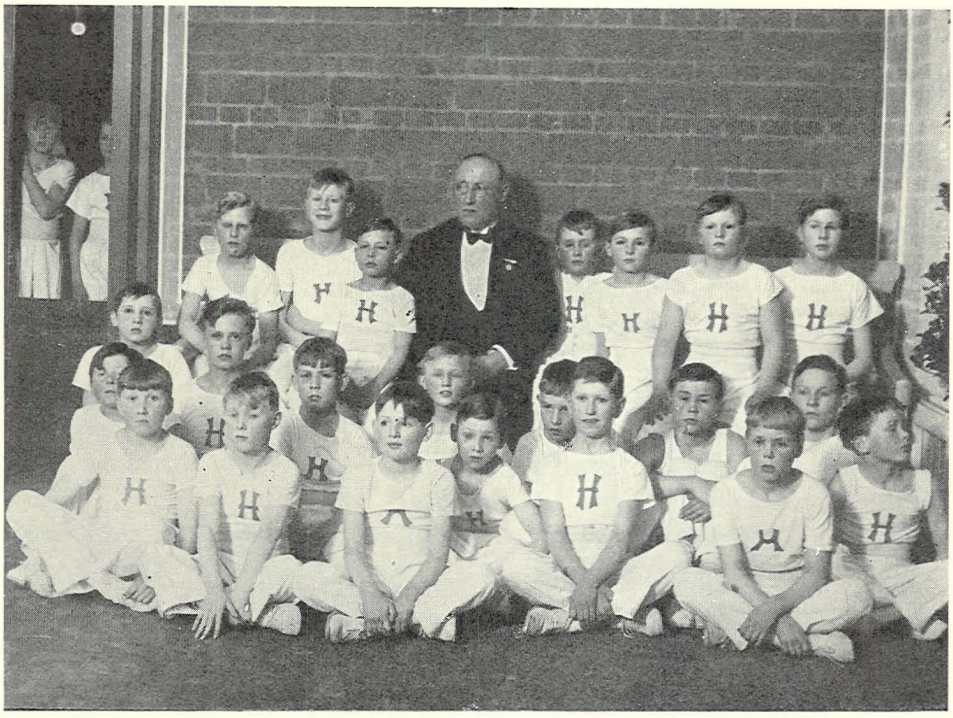
Lykkebergs Udmeldelse fik et særlig tragisk Perspektiv derigennem, at Harald Klem et halvt Aar tidligere, da Lykkeberg fyldte 50, havde hyldet ham i Hermes-Bladet i en Artikel, der sluttede med Ordene:

„Naar vi nu i Dag vil ønske noget godt for Peder Lykkeberg, saa tror jeg ikke, vi kan ønske noget bedre, end at vi i endnu mange Aar maa have den Glæde at samles med ham i „Hermes" baade som aktiv Gymnast paa Gammelmandsholdet og bagefter i Vennernes glade Lag".

Nu i Dag — mere end 20 Aar efter, at denne Strid skilte os fra en Flok Hermes-Veteraner, er det med Sorg vi tænker tilbage paa Skilsmissen — mest maaske fordi vi havde troet, at de Kammeratskabsbaand, der gennem Aarene havde knyttet og stadig knytter os sammen i Hermes, var saa stærke, at de kunde bære langt større Belastning end en Kompetence-Uenighed. Man siger, at Tiden kan læge alle Saar, men dette blødende Saar paa Hermes' Grundstamme er aldrig blevet lægt.

Men for de gamle, der faldt, er der som bekendt ny overalt, og Hermes maatte leve videre. I Foraaret 1929 gav Foreningen igen et kraftigt Livstegn fra sig ved at fejre 55-Aarsdagen for sin Stiftelse med en storstilet og vellykket Opvisning i Tivolis Koncertsal efterfulgt af en Middag med Bal i Park-Restaurantens Selskabslokaler.

Denne Fødselsdagsfest var K. E. Fredericksens sidste større officielle Regeringshandling og samme Efteraar overtog Poul Ingholt Formandsposten. Han har sikkert haft Gammelmandsholdets Udmeldelse i Tankerne, da han i sit Nytaars-Ønske for Foreningen udtalte:



Danielsen omgivet af sine Drenge ved 55-Aars Fødselsdagsfesten i Tivolis Koncertsal.

„Lad os haabe, at det gode Kammeratskab, der hersker inden for Foreningen, stadig maa udvikles, saaledes at der som hidtil bliver godt at være i Hermes. Og lad os haabe, at vi i idrætslig Henseende maa gaa frem med Stormskridt baade i Gymnastik og Svømning".

Det var for saa vidt et letsindigt Ønske, for inden for Svømmesporten indtog Hermes en saa fremragende Plads, at det faktisk kun kunde gaa tilbage. I 1930 holdt Svømmerne ikke desto mindre Standarden. De erobrede 8 Mesterskaber plus et uofficielt Mesterskab i Bjergning og satte i Sæsonens Løb fire nye Rekorder. I Virkeligheden manglede vi kun et Par gode Springere og en god Rygsvømmer for at være fuldkommen dominerende herhjemme. Aaret efter maatte vi „nøjes med" 7 Mesterskaber, men fik til Gengæld seks Rekorder. Det vakte Sorg inden for Hermes, at Foreningen det Aar mistede to af de Mesterskaber, 500 m og 1500 m, der gennem en Aarrække havde været i Foreningens Besiddelse, og paa Generalforsamlingen i 1931 udsatte den tidligere Mester Hjalmar Saxtorph en Pokal til den Hermes-Svømmer, der først tilbageerobrede et af dem. Denne Pokal er desværre ikke vundet endnu.

I Sæsonen 1932 mistede vi den Førerstilling, vi havde haft gennem en Aarrække, og det er endnu ved 75-Aars Jubilæet ikke lykkedes at erobre den tilbage. Man skylder dog Sandheden at tilføje, at det maaske i nok saa høj Grad skyldes andre Foreningers Styrke som egen Svaghed.

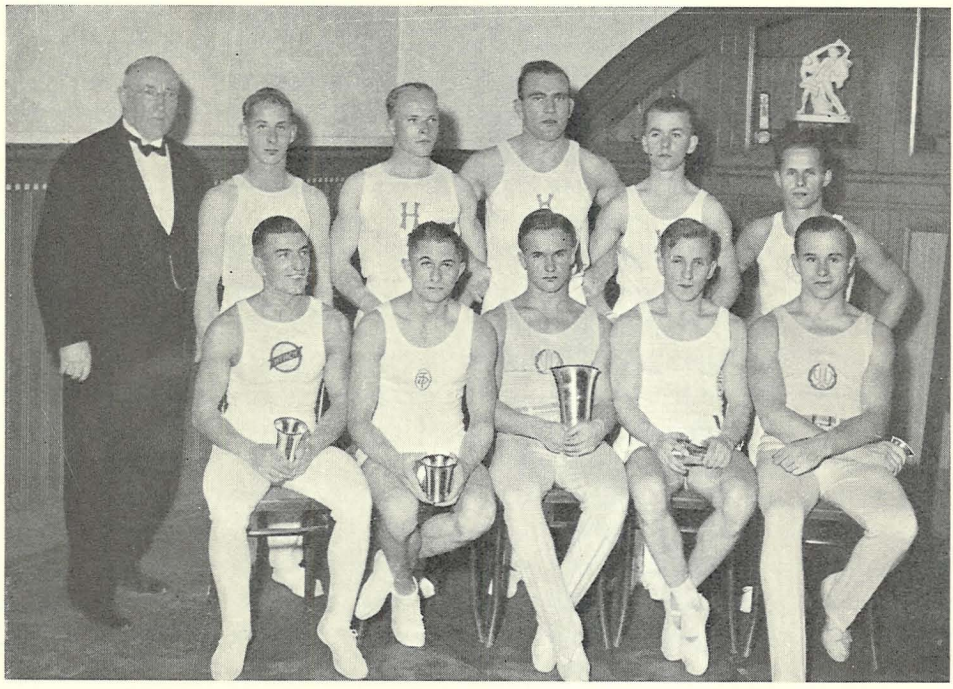
For vore Gymnaster gik Kurven derimod den modsatte Vej. De blev slaaet i 1931 og 1932, men erobrede i 1933 det københavnske Mesterskab, hvorefter de i Finalen om Danmarks-Mesterskabet blev besejret af Landets anden H-Klub, Hermod fra Esbjerg. Og i Jubilæumsaaret 1934 naaede vi helt op i Toppen. Samtidig fik vi i Slutkampen Revanche over Hermod, der blev slaaet med $^{1}/_{100}$ Point. Vi scorede 7,93 mod Jydernes 7,92, men skønt Forskellen var saa lille, at den for mange kunde se ud som et Spil af Tilfældigheder, skammede vi os ikke ved at modtage Sejrens Pris. Dels burde vor Sejr efter Sagkundskabens Mening have været betydelig større, dels var vi to Gange, nemlig i 1911 og i 1921, selv blevet slaaet med en eneste Hundrededel — første Gang af H. G. og anden Gang af Athen.

De ti, der i vort »runde« Aar skaffede os det eftertragtede Mesterskab, var: Knud Aage Lorentzen, Vilh. Andersen, H. Lange, Børge A. Hansen, Sv. Ulander, Sv. Kierulff, Henning Hesgaard, Kaj Nielsen, Aage Sørensen og Gert Hansen. Den unge Eigil Petersen var Reserve.

Hermes' Gymnastik havde altsaa igen naaet Top-Klassen. Samtidig kunde vi glæde os over at være den københavnske Forening, der havde størst Bredde. I Aarene 1929, 1930, 1931, 1932 og 1933, altsaa fem Aar paa Rad, vandt



Hermes II-Hold vandt i Aarene 1929—33 Mesterskabet fem Aar i Træk. Her er Holdet fra 1932. Bagest fra venstre: J. L. Danielsen, Richard Jensen, Seligmann, Rikard Andersen, Vilhelm Andersen, Henning Lorentzen, og Hugh Seifert. Forrest: Svend Nielsen, Svend Kierulf, Knud Franck, Henning Hesgaard og Hans Jørgensen.



Hermes' 2. internationale Gymnastikstævne, der fandt Sted i Idrætshuset i Oktober 1933. Bagest: J. L. Danielsen, Gert Hansen, Aage Sørensen samt Erik Forup og Arnold Thomsen (begge fra Hermod, Esbjerg), og Svend Westhald (Aalborg). Forrest Karl R. Andersen, (Athen), Walther Steffens fra Bremen, Martti Uosikkinen (Finland), Erich Backenauer fra Berlin og Heiki Savolainen (Finland).

Hermes' II-Hold den københavnske Turnering — en Bedrift som ingen anden Forening har kunnet gøre os efter. Det Hold, der i 1933 vandt Sejr Nr. 5, havde følgende Sammensætning: Rich. Jensen, E. Seligmann, Hugh Seifert, Henning Lorentzen, Vilh. Andersen, Svend Nielsen, Rich. Kønig, Arne Petersen, Hans Jørgensen og Knud Franck.

For yderligere at belyse Bredden i Hermes' Gymnastik-Afdeling er det værd at notere, at vi Aar efter Aar meldte Hold til Københavns-Kredsens Junior-Turnering, den saakaldte C-Række, men at vi kun sjældent fik Lejlighed til at komme i Kamp, fordi de andre Foreninger ikke saa sig i Stand til at stille Hold.

Naar Hermes i 1933 erobrede Københavns-Mesterskabet og det følgende Aar blev Danmarksmester i Hold-Gymnastik, skyldes det muligvis ogsaa i nogen Grad, at vi i Februar 1933 tog Initiativet til at hente fem af Finlands olympiske Gymnaster ned til en Opvisning i Tivolis Koncertsal. Det blev en vidunderlig Oplevelse, og de fantastisk dygtige Finner gav os og derigennem dansk Gymnastik mange nye og værdifulde Impulser. Vi kan i Hermes ikke siges fri for at være lidt stolte af, at det var os, der gennem denne — og andre — Opvisninger har været med til at aabne den danske Gymnastiks Vinduer ud til den store Verden.

Vor Svømmeafdeling forsøgte ogsaa med skiftende Held at faa Lov til at arrrangere Stævner af det helt stort Format. I 1930 forhindrede Københavns Svømme-Union os i at gennemføre en Aftale, vi havde om et Besøg af »Hellas«, Magdeburg, hvorved dansk Svømmesport gik Glip af en virkelig Oplevelse. November samme Aar blev Svømmehallen færdig, men i første Omgang blev der tilstaaet os saa faa Timer, at vi ikke havde den Glæde af Hallen, som vi havde ventet at faa. I 1932 lykkedes det Hermes at gennemføre det første internationale Indendørs-Stævne med Deltagelse af flere Udlændinge, af hvilke de berømteste var den franske Verdensmester Jean Taris og den tyske Europamester i Udspring, Riebschläger. Taris var fænomenal og slog bl. a. et 4 × 100 m Hold. Og Riebschläger sprang blændende og blev meget populær.

Siden blev Retten til at foretage større internationale Arrangementer i nogen Grad frataget Foreningerne og monopoliseret af Unionerne — en Udvikling, vi ved forskellige Lejligheder har protesteret imod. Chancerne for at skabe økonomisk Balance paa stort anlagte Svømmestævner i København er dog for Øjeblikket kun minimal, idet Hallen paa Østerbro ikke kan rumme ret mange Tilskuere og der — siden Østerbros Helgoland lukkede sine Porte i 1932 — som bekendt ikke findes noget udendørs Sports-Anlæg, der byder baade Svømmerne og Publikum samme gode Forhold. Fra Sommeren 1932 rykkede Hermes' Svømmeafdeling over paa „Øresund", hvor vi trods venlig Modtagelse ikke kunde faa samme gode Træningsforhold som paa det gamle „Helgoland".

Af andre Begivenheder fra Begyndelsen af Trediverne er der Grund til at nævne, at Harry Hedegaard, som i 1921 igen var blevet optaget som Medlem, i 1931 fejrede sit 25 Aars Svømmer-Jubilæum ved som eneste Deltager at gennemføre Karrebæk-Svømningen og ved at vinde en Sundsvømning. Det var to flotte Bedrifter, der bragte Hedegaard — og derigennem Hermes — mange rosende Ord.

Med Gymnasternes gode Indsats i 1933 i Ryggen kunde man med god Samvittighed gøre klar til at fejre Foreningens 60-Aars Fødselsdag. Det skete gennem en Idrætshus-Opvisning, der var vellykket, men som ikke havde overvældende godt Besøg, og en Middag, der til Gengæld havde samlet fuldt Hus. Det sidste vil ikke undre nogen, naar de hører, at Medlemmerne — takket være Velvilje fra forskellig Side og Tilskud fra Hermes — for 3½ Kr. fik følgende Middag:

Aspargessuppe
Kalvefilet jardiniere
Bombe „Hermes"
Kaffe

Hvortil man — stadig for samme Pris — fik Rødvin og Madeira.

Og saa var der Bal bagefter.

At tænke sig, at det kun er femten Aar siden!

Festen gav naturligvis Underskud, men de Medlemmer, der var med, var enige om, at Pengene var givet godt ud.



Hermes' Vandpolo-Hold paa Tur til Växjö 1931. Hermes-Deltagerne er: I bageste Række Poul Gregersen, Thorkild Jensen, Albert Christensen og Willy Baade. I mellemste Række Rikard Andersen og Svend Rasmussen. Og forrest Maalmanden Poul Nielsen.

Jubilæumsfesten blev holdt den 1. Marts — og Bestyrelsen havde haabet at kunne tjene noget af Underskudet ind paa et 2-Dages Svømmestævne med Deltagelse af Taris og nogle stærke Englændere en Ugestid senere, men Publikum svigtede i nogen Grad. Til Gengæld kastede Finn Jensen Glans over Stævnet ved begge Dage at sætte ny dansk Rekord — Fredag i 400 m Brystsvømning og Søndag paa 200 m.

Ugen efter forgyldte vort 1. Hold Jubilæumssæsonen ved at vinde Danmarksmesterskabet i Hold-Gymnastik.

Jubilæumssæsonen blev i det hele taget en af de mest begivenhedsrige i Hermes' Historie. Den 1. April rejste vort Mesterhold over til Aalborg, hvor vi i en smuk og spændende Match besejrede vor kære Modstander A. G., der netop det Aar fyldte 50. Og i Efteraarets Løb stod vi dels som Arrangør af en 2 Dages-Svømmematch mellem „Hamburger Schwimmverein von 1879" og Hermes i Oktober, dels var vi i November Vært ved et storstilet Gymnastikstævne i Idrætshuset.

Stævnet havde Deltagelse af den schweiziske Verdensmester Mack, der desuden var Disciplinmester i Barre, Bagspring og Bensving. Han var en storartet Gymnast, og han vandt Konkurrencen, men han maatte dele Popularitetен med den unge Finne Teräsvirta, der navnlig tog Kegler paa en aldeles overdaadig Reckøvelse. Schweizeren Grieder blev Nr. 3 og Erik Forup Nr. 4. Vore norske Gæster endte temmelig langt nede i Rækken.

Som man vil forstaa, var det en Sæson, hvor der skete noget, men desværre forløb den ikke uden indre Gnidninger. En Kreds inden for Svømmeafdelingen mødte ved den ordinære Generalforsamling i September frem med særlige Bestyrelses-Kandidater, og da de faldt, forlod den lille Klike demonstrativt Mødet. Bestyrelsen forsøgte at komme til en Ordning med den, og ved en ekstraordinær Generalforsamling en Maaned senere fik Svømmerne to Mand valgt ind i Bestyrelsen. De fleste var dog vist klar over, at det gode Forhold ikke dermed var genoprettet, hvad Formanden gav Udtryk for i sin „Nytaars-Hilsen" i Hermes-Bladet, hvor han bl. a. sagde:

„Med Hensyn til Kammeratskabet indenfor Foreningen kunde jeg ønske, at Forholdet mellem Gymnaster og Svømmere blev forbedret meget betydeligt, at man søgte at komme hinanden i Møde, søgte at forstaa hinanden, saaledes at Gnidningen mellem de to Grupper, som ikke burde være to Grupper, kunde undgaas. Vi maa alle huske, at vi er Medlemmer af den samme Forening, og at de, som forsøger at sætte de to Grupper op mod hinanden, arbejder paa en Splittelse, som efter min Mening vil være uheldig for begge Parter".



Danmarksmestrene i Jubilæumsaaret 1934. Forrest: Sv. Ulander, Gert Hansen, »Daniel« med Kongens Vandrepokal, Knud Nielsen og Aage Sørensen. Bagest: Børge Arvor Hansen, Vilhelm Andersen, Knud Aage Lorentzen, Henrik Lange, Svend Kierulf og Henning Hesgaard.



Vinderne af A-, B- og C-Rækken 1933 — flankeret af Læreren, J. L. Danielsen og Formanden Poul Ingholt.

Skønt man fra Bestyrelsens Side efter dens egen Mening strakte sig endog meget vidt over for de seperatistisk-indstillede Svømmere, lykkedes det ikke at faa udjævnet Kløften. Der var saa store og dybtgaaende, personlige Uoverensstemmelser mellem vor Foreningsledelse og de toneangivende inden for Svømmer-Fløjen, at det maatte ende galt. Det gjorde det ogsaa. Den 1. Maj 1935 udmeldte 20 af Hermes' kendteste Svømmere sig i samlet Flok af Foreningen, hvad der var et alvorligt Tab for vor Svømmestandard, men ellers en Gevinst. Det er kun rimeligt, at Folk, der ikke finder sig til Rette i en Forening, gaar deres Vej og forsøger at skaffe sig Forhold, der passer dem bedre. Og vi kunde naturligvis ikke i det lange Løb være tjent med, at den stærkeste Fløj af vore Konkurrence-Svømmere lod sig dominere af Folk, der søgte at undergrave Tilliden til baade Ledelse og Lærer. Skilsmissen vilde dog efter vor Mening have formet sig noget mere værdigt, hvis de udvandrede ikke paa Falderebet havde forsøgt at kapre nogle af Afdelingens ubefæstede Sjæle. Gennem den Handlemaade viste de til Overflod, at de aldrig havde forstaaet at tilegne sig den rette Hermes-Aand.

FODEN UNDER EGET BORD

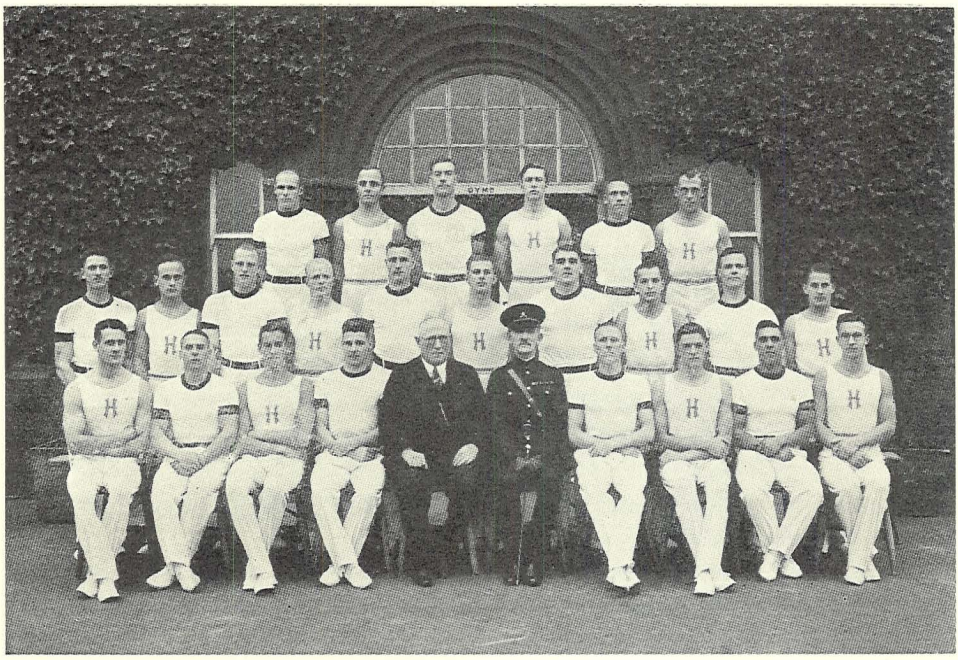
Englandsturen — Hermes køber Badeanstalt og bygger Idrætshal —
Fem Københavns-Mesterskaber og fire
Danmarks-Mesterskaber i Træk — Svømmerne vinder med.

Selv om de 20 Svømmere, der forlod os, dannede Kernen inden for Afdelingen, var der dog stadig lige ved 100 Svømme-Medlemmer tilbage, saa der var nok at arbejde videre med, men Afdelingen var dog saa svækket, at det de næste Aar var Gymnasterne, der maatte holde Fanen højt. Aarets største Begivenhed — og en af de største i Hermes 75-aarige Historie — fandt Sted i Oktober 1935, hvor Gymnasterne med Ledere og Ledsagere — 25 Personer ialt — drog til England for at konkurrere mod et udvalgt Hold fra The Army Physical Training Staff — en Organisation, der under den anden Verdenskrig indlagde sig uvisnelig Hæder gennem sit maalbevidste Arbejde for at bringe den engelske Militær-Ungdom i Form til den store Styrkeprøve.

Englandsturen strakte sig over otte Dage — otte begivenhedsrige Dage, der baade bragte gymnastiske Triumfer og uforglemmelige Oplevelser. Det er kun een Tur af de mange, Hermes har været paa i de 75 Aar, Foreningen har eksisteret, men sjældent har en Tur i den Grad været mættet med Begivenheder og sjældent har det berømte Hermes-Humør slaaet kraftigere Gnister end ved den Lejlighed.

Englandsturen og Konkurrencen i Aldershot, der blev afholdt under The Anglo-Danish Society's Auspicier, dannede paa sin Vis en Mærkepæl ikke blot i Hermes', men ogsaa i dansk Gymnastiks Historie, og der er maaske derfor nogen Grund til at give den en nærmere Omtale — saa meget desto mere, som mange andre vellykkede Hermes-Udflugter og Rejser har faaet en temmelig sparsom Omtale i dette lille Festskrift.

For at tage det rent sportsmæssige først, saa omfattede Konkurrencen følgende Discipliner: Fritstaaende Øvelser, Sidespring, Barre, Bagspring, Reck og Smidighedsøvelser. Der blev i Apparatøvelserne vist een Øvelse, i Spring- og Smidighedsøvelserne fem forskellige Øvelser. Desuden gav vi en Opvisning i Ring-Øvelser.



Fra Englandsturen: Hermes' Mesterhold og de engelske Gymnaster samlede omkring de to Lærere.



Fra Afskeden paa Liverpool Street Station efter en bevæget London-Uges Oplevelser. Yderst til venstre Oberst Ridley-Martin, yderst til højre vort gamle Medlem Ove Holdthusen, London.

Hermes vandt samtlige Discipliner. Forskellen var mindst i Bagspring, Barre og — overraskende nok — i Smidighedsøvelser. Det samlede Resultat blev, at Hermes vandt Matchen med 8,88 Points mod 8,25.

Det engelske Publikum var yderst veloplagt og meget anerkendende. Gang paa Gang drønede Bifaldet gennem Salen, naar vore Folk, der var rigtig i Stødet, havde vist en ekstra flot Øvelse, og efter Smidighedsøvelserne var Tilskuerne ved at trampe Hul i Gulvet af Begejstring. Vore engelske Konkurrenter var i øvrigt ogsaa meget uforbeholdne i deres Anerkendelse, og ved den efterfølgende Fest, der fandt Sted i en Messe-Bygning i Lejren, var Stemningen den bedste, og der blev knyttet Venskaber, der har holdt igennem Aarene.

Og saa til den rent turistmæssige Side af den vellykkede Rejse. Turen var lagt saadan til Rette, at Deltagerne fik rig Lejlighed til at komme rundt til en Række af Londons største Seværdigheder. Resten af dette Jubilæumsskrift kunde bruges til at skildre Turens mange brogede, festlige og fornøjelige Oplevelser, men lad os nøjes med at give et lille Indblik i Mangfoldigheden ved at citere lidt fra en Deltagers Dagbog:

„Søndag Kl. 9,45 startede vi til Hampton Court, hvor vi mødtes med „Heltene" fra Dagen i Forvejen — vort Konkurrencehold. Alle Mand var der plus den dejlige Sølvpokal, som Ridley-Martin havde udsat, og hvoraf Mandskabet i Gaar havde drukket Punch. Efter at Slottet var beset, gik vi gennem Parken til Labyrinten, der bestod af høje Hække, og naturligvis rendte vi vild. Under megen Latter naaede vi dog Udgangen.

Efter en dejlig Frokost kørte vi til Windsor Castle, hvor vi var inde i Kirken og bl. a. beundrede det smukke Træskærerarbejde. Saa gik Turen til Eton, hvor vi mødte mange af de herlige Eton-Drenge iklædt høj Hat, langskødet Jaket og Paraply. Nogle havde endda Bæverskindshandsker paa. Et lille Kig ind i Skolen og saa videre til Major Wessels Landsted »Aply House«, hvor vi blev modtaget af Familien — dog med Undtagelse af Majoren, der laa i Sengen.

Har De nogensinde prøvet at holde en Kop The i den ene Haand samt en Kagetallerken i den anden og samtidig tage en Kage fra et Fad? Spørg Mr. Long, hvordan man bærer sig ad, og spørg „of course-Kaj", hvad han mener om de smaa Tæpper? Var der for mange af dem?«

Vi kan ikke slutte Beretningen fra Englandsrejsen uden at sige en Tak til to af de Mænd, der i saa høj Grad bidrog til at gøre Turen uforglemmelig for alle Deltagerne, Vice-Præsidenten i Anglo-Danish Society, Oberst Ridley-Martin, der har gjort meget for Idrætssamarbejdet mellem England og Danmark, og vort gamle Medlem, Direktør Ove Holdthusen, der baade under Turens Forberedelse og under vort Ophold i „Verdens Hovedstad" var os til uvurderlig Hjælp.

Turen satte da ogsaa rige Spor i Foreningen, ikke mindst i forøget Arbejds- og Konkurrence-Lyst, og i Aarets sidste Maaned sikrede Hermes-Trekløveret Gert Hansen-Aage Sørensen-Eigil Petersen os Sejren i Athens Tremands Konkurrence. Det var iøvrigt anden Gang, Hermes vandt. Aaret forud havde Knud Aage Lorentzen, Aage Sørensen og Gert Hansen skaffet os en Sejr.



Englands-Holdets Hjemkomst til Hovedbanen. Formanden bærer Ridley-Martins Pokal, der er vundet to Gange, men som skal vindes een Gang til, før den bliver vor Ejendom.



»Daniel« og en Klynge af hans Drenge paa Badeanstalten »Øresund«.



Den eneste Hermes-Mand, der indtil nu
har vundet et Danmarks-Mesterskab i Enkeltmands-Gymnastik, kort sagt Gert Hansen,
belæsset med Præmier, som han vandt den mindeværdige Dag.

Den sidste af de to Sejre var særlig bemærkelsesværdig, fordi den betød et Gennembrud for Gert Hansen, der blev Vinder af fire Discipliner og Aftenens Topscorer. Den Aften fik vi en Anelse om, at det dog maaske trods alt en skønne Dag vilde lykkes at sikre et Enkeltmands-Mesterskab til Hermes. Vi fik det, endnu før end vi havde ventet det, nemlig allerede i Foraaret 1936. En Overgang saa det ud som om Arnold Thomsen fra Esbjerg vilde gaa af med Sejren, men Gert satte ind med en prægtig Slutspurt og vandt baade Reck og Smidighedsøvelser i fornem Stil. Hans Sejr, der naturligvis vakte stor Jubel i Hermes, lød paa 58,01 Points mod Arnold Thomsens 56,73. Det var en Glædesdag for vor gamle Forening. I øvrigt var Gert Hansens Sejr ogsaa umaadelig populær hos Publikum, og der var næppe een af Konkurrenterne, der ikke undte ham den, for han havde arbejdet ualmindelig energisk for at naa op i Toppen. Og ved Københavns-Kredsens Afslutningsfest morede man sig over følgende Linier om Gert Hansen og hans Mesterskab:

Til daglig Gert Hansen kører med Kablerne,
hans Sejr gjorde flere lange i Snablerne.

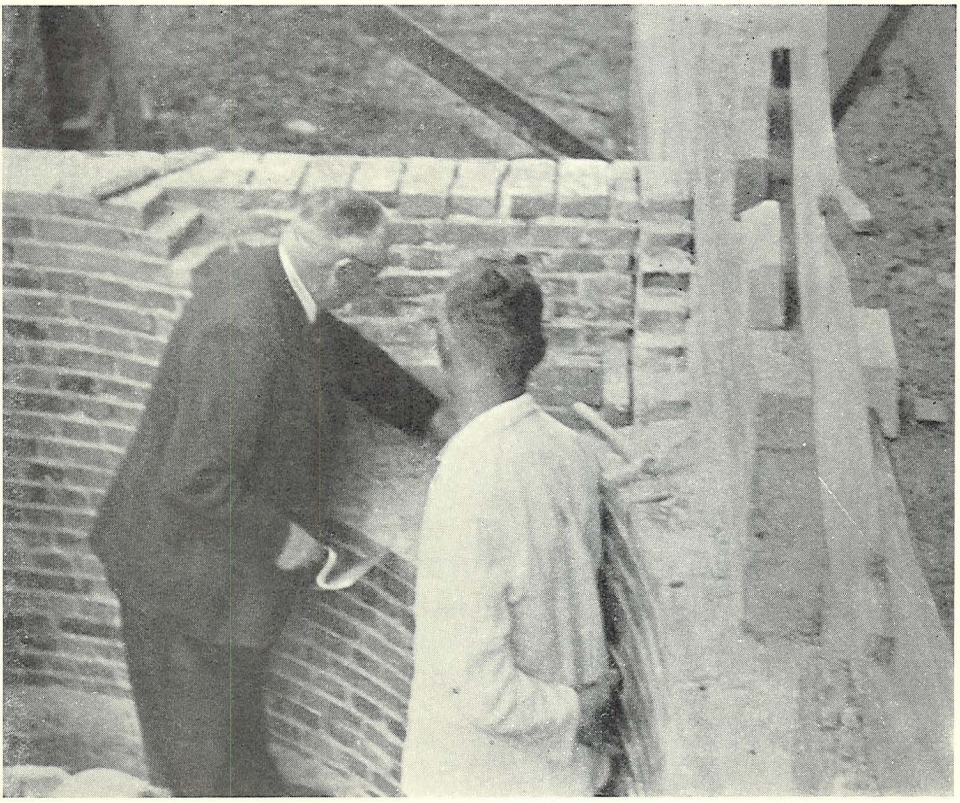
Gert Hansens Sejr i Enkeltmands-Mesterskabet blev Hermes' sidste store Triumf igennem en Aarrække. De kommende Aar klarede Hermes 1. Hold sig godt, men naaede ikke helt op i Toppen, og Foreningens 2. Hold, der havde

fejret saa store Triumfer, maatte Gang efter Gang se sig slaaet af Akademisk Skytteforening, der valgte at stille med et stærkt Hold i B-Rækken i Stedet for at mønstre et svagt A-Række-Hold.

Hermes' Svømmere naaede heller ikke op i det højeste Plan. Der var gennemgaaende pæn Tilslutning til Træningen, men Foreningen havde sværere ved at overvinde Følgerne af den store Aareladning, der havde fundet Sted, end vi oprindelig havde regnet med, og vi maatte nøjes med Placeringer, hvor vi før havde regnet i Mesterskaber.

Aarene 1936 og 1937 satte imidlertid paa anden Maade dybe Spor i Foreningens Historie, for i 1936 købte Hermes „Amager Helgoland", dels som Træningskvarter, dels som offentlig Badeanstalt. Beliggenheden var — og er — ikke ideel, men saa længe det er umuligt at anvende Svanemøllebugtens „krydrede" Vand til Badning, vil man næppe kunne finde nogen mere egnet Plads.

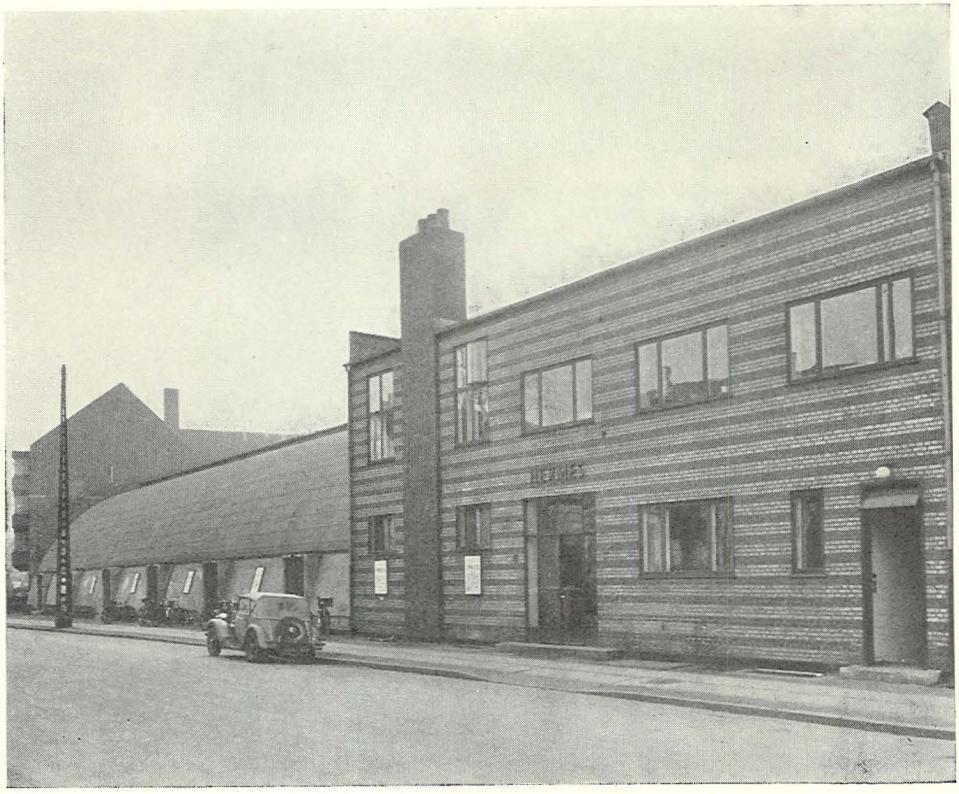
Samme Aar fremsatte Formanden de første Planer for Hermes' Idrætshal. De blev modtaget med en passende Blanding af Begejstring og Skepsis, men de Folk, der satte sig nærmere ind i Projektet, opdagede hurtigt, at der laa Realiteter bag, og Foreningens Medlemmer sluttede i stadigt voksende Tal op bag Bestyrelsen og Byggefonden.



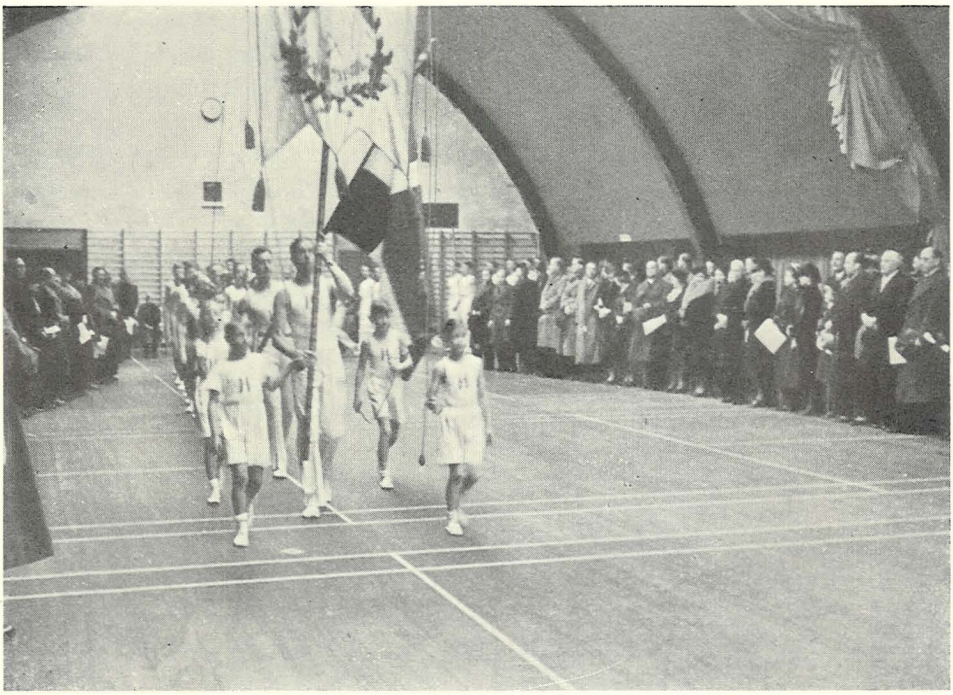
Kronen paa Værket: Danielsen murer den 3. Sten i Hermes Idrætshal d. 15. Juni 1937.

Beretningen om Hermes' Byggefond er i Virkeligheden ingen Historie, men et Æventyr. Vi har tidligere i dette lille Festskrift fortalt om Byggefondens Start, der foregik i 1905. I de følgende Aar var det stadig en forholdsvis snæver Kreds, der bakkede op om Sagen — og hvis ikke Danielsen med aldrig svigtende Ildhu havde sørget for at benytte enhver Anledning til at „plukke" Medlemmerne, vilde Byggefonden rimeligvis være afgaaet ved en blid og stille Død. Man havde ganske vist i 1908 forsøgt at give Kassebeholdningen en Saltvandsindsprøjtning ved Hjælp af et Lotteri, men Byggefonden var stadig ikke en Sag, der laa den store Kreds af Medlemmer særligt paa Hjerte. Om det saa var Byggefondens Bestyrelse, tog den Sagen med forholdsvis Ro. Saa vidt man kan se af Protokollen, har Bestyrelsen f. Eks. ikke holdt noget Møde mellem Aarene 1907 og 1923. Men som bekendt kan mange Bække smaa efterhaanden blive til en ganske pæn Aa, og ved Generalforsamlingen i 1925 kunde Danielsen meddele, at Kassebeholdningen nu havde passeret 10.000 Kr. Kort efter indkom der yderligere 400 „ekstraordinære" Kroner, idet Danielsen havde anmodet om, at man vilde lade de Gaver, man eventuelt havde tænkt sig at give ham ved hans 25 Aars Jubilæum, tilflyde Byggefonden.

I 1927 og i 1930 gjorde Byggefonden et Par kraftige Fremstød. Begge Aar



Hermes Idrætshal.



Hermes Idrætshal blev indviet den 5. December 1937. Her er et Billede fra Indmarchen.

blev der arrangeret et Lotteri, hvor navnlig vore Damer lagde sig stærkt i Selen og bl. a. paatog sig at skaffe de nødvendige Gevinster. De to Lotterier indbragte henholdsvis 1000 og 900 Kr. I 1928 passerede man de 15.000 Kr. og i 1931 naaede Byggefondens Kapitalkonto op over 20.000 Kr. Nu var der ved at komme Fart i Indsamlingen. Den Indsamlings-Bøsse, der siden Starten altid havde været ophængt i Øvelses-Lokalet, maatte tømmes med kortere og kortere Mellemrum, og i 1934 var der over 25.000 Kr. i Kassen. I Aaret 1937 fremsatte Formanden de første Planer — ikke for et Hus til et halvt Hundrede Tusinde, men for en Hal til 150.000. Og efterhaanden som Byggeplanerne blev nærmere udformet, voksede Kravene fra 150.000 til . . . 400.000 Kr.! Medlemmerne sluttede med Begejstring op omkring Tanken og bragte ved en ekstraordinær Indsamling Byggefondens Formue op paa godt 33.000 Kr.

Mange vil maaske mene, at de Penge, Byggefonden paa det Tidspunkt raadede over, kun var som en Draabe i Havet, men ikke desto mindre har Poul Ingholt ved forskellige Lejligheder understreget, at det var dette Beløb, der gjorde det muligt for ham at gennemføre de stort anlagte Byggeplaner. J. L. Danielsen og de, der gennem Aarene har staaet bag ham, har altsaa ikke gjort deres Indsats forgæves.

Der blev arbejdet i et saa imponerende Tempo med Planerne for den nye Idrætshal, at Grundstenen allerede kunde nedlægges i Juni 1937. Den 10. Sep-

tember samme Aar rykkede Badmintonspillerne ind, den 1. Oktober kunde Hermes-Gymnasterne tage Hallen i Besiddelse, og Søndag den 5. December samme Aar kunde Foreningen indbyde sine Venner og Medlemmer til en straalende Indvielsesfest.

Foreningens Ledelse havde utvivlsomt ventet, at den nye Hermeshal, der ikke blot med eet Slag løste alle Sals-Problemer for Foreningen, men ogsaa skaffede en Mængde husvilde Badmintonspillere Tag over Hovedet, vilde have givet Gymnastikken et betydeligt Fremtstød. Det kom imidlertid ikke straks til at slaa til. Ved Generalforsamlingen i 1938 konstaterede Formanden, at der var mindre Tilgang end ønskeligt baade til Gymnastik og Svømning, og han formanede Medlemmerne til at gøre en Indsats. Derimod betød Hallen en udpræget Gevinst for Kammeratskabet. Nu kunde man samles til Klubaftener, og Julerevuerne kunde spilles under bedre Forhold.

Hermes' Julerevue er en gammel, men stadig vaarfrisk Tradition. Revuen har ikke hvert Aar været lige god, og de Medvirkende har kunnet deres Roller mere eller mindre godt, men den har alle Dage været herligt respektløs og ikke mindst derfor det store, spændende Samlingspunkt i Aarets sidste Maaned.

Det vilde være fristende at citere Uddrag af de bedste Revuers „store Viser" eller sjove Ideer, men dels er det uoverkommeligt inden for den Ramme, der er stukket af for dette Jubilæumsskrift, og dels er de fleste af de helt store Viser inspireret af Øjeblikket — og uaktuelle blot tre Maaneder senere. Men det maa fastslaas, at Hermes' Jule-Revue er mere end en aarligt tilbagevendende Begivenhed, den er en Institution. Forhaabentlig vil der altid i Foreningen være frisk og humørfyldt Ungdom, der med Vid og Takt vil holde Liv i dette gamle Skud paa Hermes-Traditionerne.

Lad os i denne Sammenhæng nævne, at Hermes-Hallen naturligvis ogsaa har betydet Gevinst for andre af Foreningens faste Skikke: Julelegene, der lige siden Paul Petersens Dage har samlet Ungdom af alle Aldre til uforglemmelige Timer, og Fastelavnsfesterne, der dog „kun" har været afholdt et kvart Aarhundrede.

Glæden over Hermes-Hallen var saa stor, at man uden Vaklen bestemte sig til at holde den „populære" Del af Foreningens 65-Aars Fødselsdagsfest paa Steenwinkelsvej. I øvrigt var Programmet enkelt og stilfuldt. I Hallen afsløredes Utzon-Franks Relief af Formanden, Poul Ingholt, der i højere Grad end nogen anden har Æren for, at det allerede før Krigens trange Aar lykkedes os at faa Foden under eget Bord. Senere var der Middag hos Oscar Davidsen, og om Aftenen samledes man med Foreningens Ungdom til Aftenfest i Hermes-Hallen.

Aaret stod i det hele taget mere i Festernes end i Sejrenes Tegn. Af vore Gymnastikhold sejrede kun C-Holdet, Junior-Mandskabet, der som ofte før vandt deres Række, uden at nogen Modstander stillede op til Dyst. Mester-Holdet stred mandeligt for at skaffe J. L. Danielsen en Sejr som Gave til hans 70-Aars Fødselsdag, men blev i Semifinalen slaaet af Købmandsskolen. Det kære Fødselsdagsbarn blev fejret under stor Tilslutning af nuværende og tidligere



Københavns-Kredsens Formand, Svend Rasmussen, overrakte ved Hermes Kamp mod Athen 1941 Kredsens Guldmedaille til J. L. Danielsen med en varm Tak for hans Indsats i dansk Gymnastik. Det blev sidste Gang, Danielsen førte et Hold frem til Konkurrence.

Hermes-Medlemmer, der alle gerne vilde benytte Lejligheden til at sige „Daniel" Tak for Drenge- og Manddoms-Aars uforglemmelige Oplevelser og for hans faste Haand og kærlige Sind. Festen blev afholdt den 3. September — den Dag England og Frankrig gik ind i Krigen — en Begivenhed, der naturligvis ikke kunde undgaa at sætte sit Præg paa Aftenen.

Aaret efter — altsaa i 1940 — kunde Danielsen holde 40-Aars Jubilæum som Lærer i Hermes, og Begivenheden blev igen fejret efter den bedste Forenings-Recept.

En Maaned senere maatte Danielsen paa Grund af tiltagende Svaghed opgive at føre 1. og 2. Senior-Hold videre. Ved sin Tilbagetræden blev han udnævnt til Æresmedlem. Det var kun rimeligt, at det skete, for J. L. Danielsen har gennem 40 Aar maaske betydet mere for Hermes end nogen anden Enkeltmand, men skønt Udmærkelsen var saa naturlig, glædede den dog vor beskedne Lærer i en Grad, vi andre næppe kunde sætte os ind i.

1940 og de fire næste Aar blev trange Aar for Danmark. Tyskernes Overfald paa Landet gav Idrætten et Grundskud, og Skaden var størst i de Foreninger, der bekendte sig til en ren, national Linie. Mange unge havde andre og vigtigere Ting at tage sig for end at passe deres Idræt, og Tilgangen blev stærkt bremset.

Under disse Forhold skete der heller ikke store Sager i Hermes, men lidt har vi dog at berette: I Foreningens Blad har man Aar efter Aar kunnet læse: »Hold Sommer i Hermes.« Denne Opfordring gjaldt i første Omgang Svømmerne, men fra Sommeren 1940 havde den ogsaa Adresse til Gymnasterne, for bag Hermes-Hallen ligger en Græsplæne, der det Aar blev inddraget til Brug for udendørs Træning. Hvad andre Foreninger har maattet rejse langt for at faa, ejede vi lige uden for vor egen Dør.

I 1941 gik Danielsen af, og Bestyrelsen ansatte Kaptajnløjtnant Gerh. Bøving som Lærer. Han var gymnastisk set en udmærket Afløser af Danielsen, men han naaede aldrig paa samme Maade som denne at samle Medlemmerne om sig.

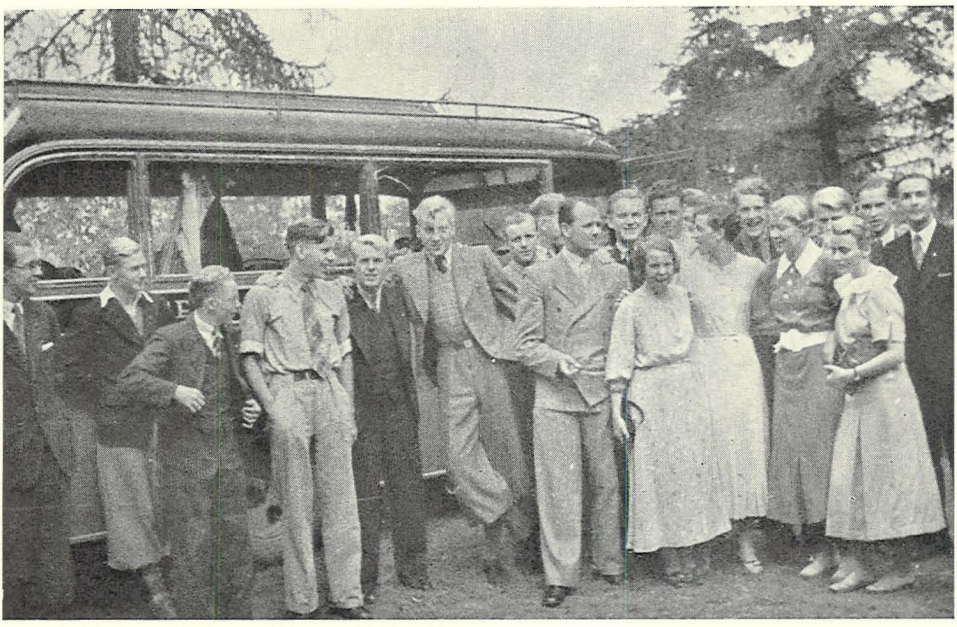
Trods alle Vanskeligheder arbejdede Seniorholdet dog støt videre, og i 1942 fulgte vi Athen til Dørs i den københavnske Semifinale.

I Svømning manglede vi stadig de helt store Navne. Danmarksmesteren i Rygsvømning, Børge Bæth, der i en Aarrække havde svømmet for Sparta, aflagde os ganske vist en fransk Visit, hvor han vandt nogle Sejre, der blev tilskrevet Hermes, men vendte hurtigt igen tilbage til sin gamle Klub. Derimod fandt hans Klubkammerat, Chresten Christensen, sig bedre til Rette hos os. Ellers var Brystsvømmeren Leo Lind i Krigens Aar den eneste, der for Alvor var Aspirant til et Mesterskab, men han led den Vanskæbne at optræde som „den evige To'er", hvad der var saa meget desto mere ærgerligt, som han ofte slog Mesteren i Konkurrencer, hvor der ikke stod nogen Titel paa Spil.

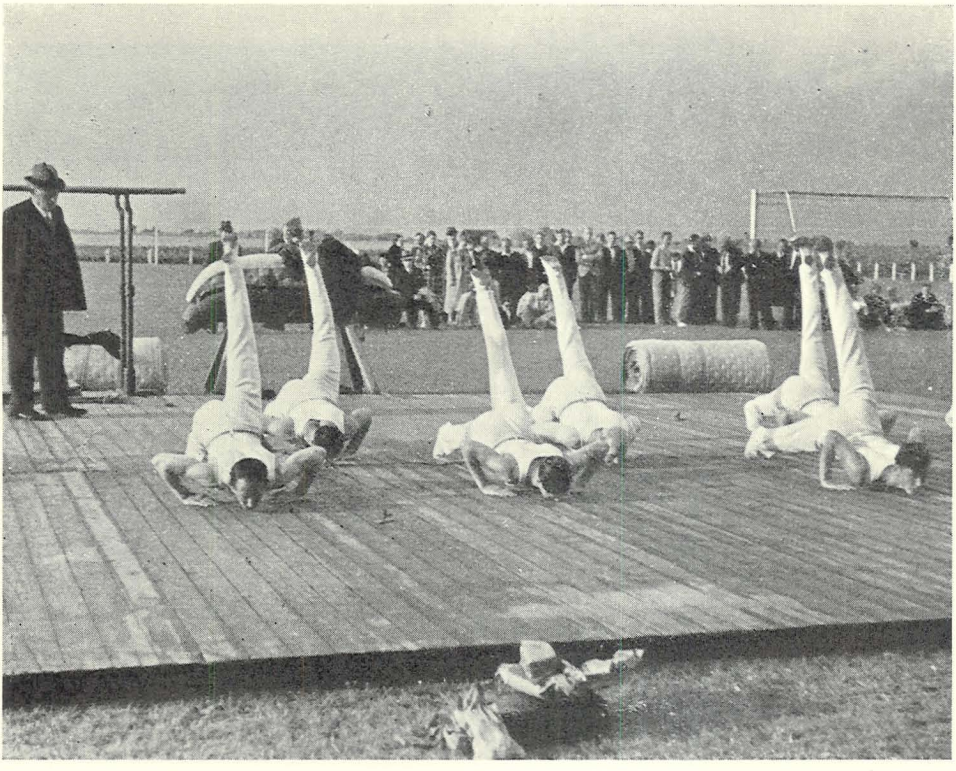
Hermes opgav heller ikke sine kammeratlige og selskabelige Sammenkomster og Ture. En særlig fornem Plads har Hermes' mange Sommerture til Stege. Svend Rasmussen, der baade idrætsmæssigt og selskabeligt gennem Aarene har faaet en Mængde gode Idéer til Gavn og Glæde for Foreningens Medlemmer, har gennem alle de Aar, hvor Stege-Turen har fundet Sted, været dens faste Leder — og Deltagerne er Aar efter Aar vendt tilbage og har berettet om, hvorledes den i enhver Henseende har fordunklet sine Forgængere, og om hvordan de baade idrætslig og personlig har haft en enestaaende Sukces.

Trods alle de Vanskeligheder som Mørklægning, Udgangs-Forbud og andre Besættelses-Fænomener skabte for Idrætten, lykkedes det dog Bøving at faa sammentømret et Hold, der allerede i 1943 var saa stærkt, at det kunde erobre Danmarksmesterskabet. Hermes slog først H. G., derefter Athen, og i Slutkampen om det københavnske Mesterskab vandt vi over K. S. G. Og Flaget kom helt til Tops, da vort Hold i April besejrede Aarhus Idrætsforening af 1900 i en Match, der fandt Sted i Aarhus. Vi stillede op med følgende Mandskab:

Ole Middelboe, Eigil Petersen, Niels Thomsen, Hans Erik Nielsen, Ove Juel Berg, Tage Raaschou Nielsen, Cyril Bendtz og Gert Hansen.



Stegeturene er blevet en fast Tradition i Hermes Program.



Fra en Opvisning paa Stege Stadion.

Gert Hansen startede ved denne Lejlighed for 15. Gang paa Hermes' 1. Hold og slog dermed Poul Holms gamle Rekord paa 14 Starter. Senere satte Gert Hansen yderligere Tallet op til 19 — en Rekord, det bliver vanskeligt at slaa.

I Svømmeafdelingen bragte Aaret et Lærerskifte, idet Leopold Clemmensen, der havde afløst Danielsen som Svømmelærer, efter Overenskomst med Bestyrelsen fratraadte og overlod Ledelsen af Træningsarbejdet til Overofficiant O. Skovbye.

Sidst paa Aaret havde vi den Sorg, at J. L. Danielsen afgik ved Døden. Vi har paa de foregaaende Sider skrevet saa meget om hans Betydning for Hermes, at der ikke paa dette Sted er Grund til at riste ham nogen ny Minderune. Han blev fulgt til sit sidste Hvilested af hele Hermes. Det var en trist Vandring.

Aaret efter rejste Venner i Hermes ham en Mindesten paa Bispebjerg Kirkegaard.

I 1944 forsvarede Hermes med Glans sit Danmarks-Mesterskab i Holdgymnastik ved i Semifinalen, der var Turneringens moralske Finale, at besejre Athen, hvorefter vi i Slutkampen havde relativt let Spil mod Randers.

Samme Aar fyldte Poul Ingholt 50. Foreningen benyttede det som en kærkommen Lejlighed til at udnævne ham til Æresmedlem og derigennem sige ham Tak for hans lange og trofaste Formandstid og ikke mindst for hans Forudseenhed, Initiativ og Klogskab i den daglige Ledelse.



Fra en af de Koncerter, Musikernes Idræts-Forening og Hermes i Fællesskab arrangerede i Hallen.



Danmarksmestrene 1944. Bagest: Ole Middelboe, Eigil Petersen, Niels L. Thomsen, Preben Riis og Reserven Tage Jensen. Forrest: Ove Juel Berg, Tommy Jørgensen, Tage Raaschou Nielsen og Gert Hansen

I Marts 1945 vandt vi det københavnske Holdmesterskab, men den og andre Glæder var naturligvis for intet at regne i Sammenligning med, at Danmark fik sin Frihed tilbage. I „Hermes-Bladet" for Maj stod der i Artiklen „Danmark atter frit" bl. a.:

„Det tyske Voldsherredømme bragte os Tilstande, som skulde anses for utænkelige i Dag, men eet Gode kom der dog ud af Krigen: Den vækkede den hos mange gennem Aar blidt slumrende Nationalitetsfølelse og udviklede et Sammenhold, som ingen havde tænkt sig Muligheden af. Den gengav mange Ærbødigheden for vort dejlige Flag. Og den aabnede hos mange Øjnene for vort Statsoverhovedes enestaaende Betydning".

Mellem de mange, unge Danske, der satte Livet til i Frihedskampen var ogsaa to Hermes-Medlemmer: Steffen Johansen og Preben Richard Christensen.

Igennem en stor Del af Krigen havde vi gaaet i stadig Angst for, at Tyskerne skulde beslaglægge Hermes-Hallen til et eller andet „krigsvigtigt Formaal", der vilde have gjort det nødvendigt at forøve Sabotage mod Hallen.

Der var en Overgang Planer om at anvende den som Systue for Spærreballoner, men vi slap fri lige til den 19. April 1945, hvor de tyske Myndigheder lagde Beslag paa Hallen til Bolig for Flygtninge. Heldigvis blev det kun en kortvarig Affære, men da Flygtningene i Sommeren 1945 rykkede ud, rykkede Statens civile Luftværn ind, og det beholdt Hallen til Januar 1946, hvorefter der forestod et større Rengørings- og Reparations-Arbejde. I Mellemtiden havde Hermes haft til Huse dels i Købmandsskolen paa Nørrevold, dels i Lærlingehjemmet i Rantzausgade, hvor vi blev modtaget med straalende Elskværdighed og Gæstfrihed.

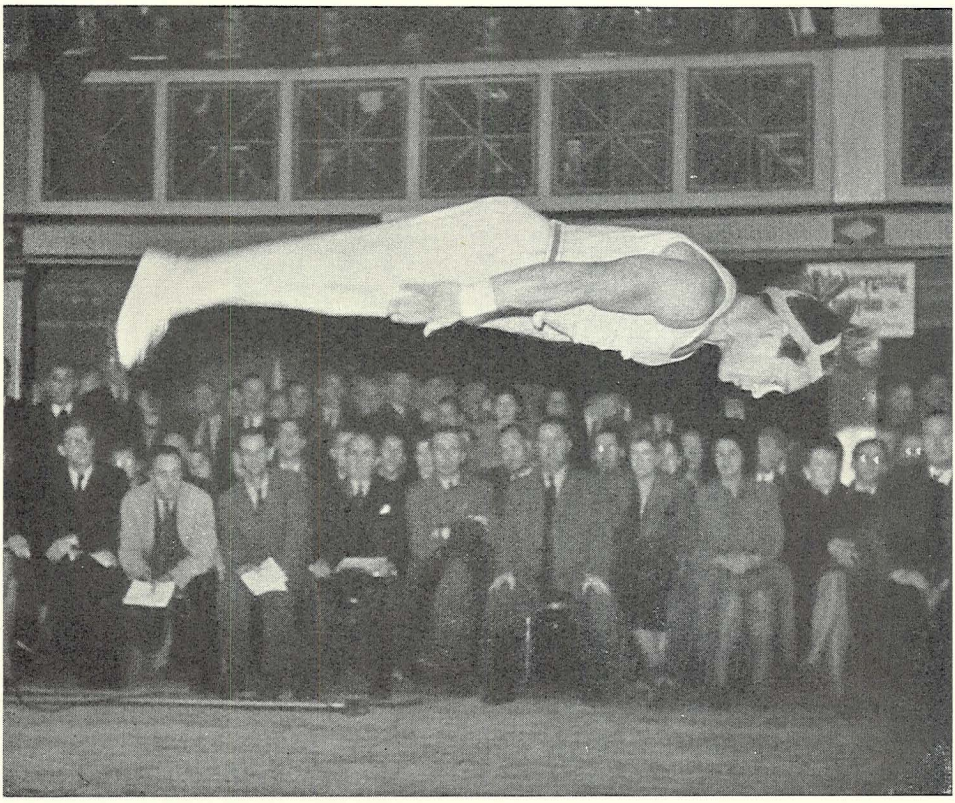
Trods de vanskelige Træningsforhold lykkedes det os dog at vinde Danmarks-Mesterskabet i Hold-Gymnastik. Det skete ved en Konkurrence, der i November fandt Sted i Slagelse, og hvor Hermes som Københavnsmester mødte Kredsmestrene fra Jylland, Sjælland og Fyn, henholdsvis Aarhus 1900, Slagelse Gymnastikforening og Odense Gymnastikforening. Holdet blev for første Gang ledet af Overofficiant H. K. Hansen, der kort efter Befrielsen havde overtaget Træningen.

Omtrent samtidig var der iøvrigt sket et Lærerskifte i Svømmeafdelingen, idet Overofficiant Skovbye havde trukket sig tilbage. Ved Standerhejsningen paa Amager Helgoland sagde Svend Rasmussen paa Foreningens Vegne Skovbye Tak for, hvad han havde udrettet for Hermes og overrakte ham en Gave. Samtidig bød Svend Rasmussen vor nye Lærer, Torpp Larsson, Velkommen til Sliddet og Glæderne.

Skønt Foreningens Træningsforhold i Efteraaret 1945 havde været ringe, lykkedes det os ikke desto mindre i Foraaret 1946 at blive baade Københavnsmester og Danmarksmester i Holdgymnastik. I Slutkampen, hvor vi mødte Viborg, vandt vi samtlige Discipliner med Undtagelse af Fritstaaende Øvelser og Bensving. Det var vort fjerde Danmarksmesterskab i Træk.

Enkeltmandskonkurrencen gik det Foraar delvis i Fisk, fordi de københavnske Gymnaster ikke var tilfredse med de udsendte Propositioner og havde undladt at anmelde sig. Hermes havde i første Omgang heller ikke anmeldt Deltagelse, men da Forbundet anmodede om Assistance, lovede Niels Thomsen og Eigil Petersen at gaa med. Gunnar Olesen fra Slagelse vandt dette udprægede »Krisemesterskab«, medens vore to Deltagere blev henholdsvis Nr. 3 og 4. Samme Dag startede Freddy Jensen i Konkurrencen om Danmarks-Mesterskabet for Juniores. Inden sidste Øvelse, Reck, laa han klart i Spidsen, men skønt det er en af hans bedste Discipliner, kiksede han Øvelsen og sluttede paa Tredjepladsen, smaa 2 Points efter Vinderen.

Ogsaa for Svømmeafdelingen blev det et godt Aar, eller dog et Aar, der viste, at vi var inde paa den rette Vej. Medens vi i „gamle Dage" ikke var tilfredse, hvis vi ikke vandt mindst Halvdelen af Mesterskaberne, havde vi siden 1934 Aar efter Aar sat Næsen op efter blot at vinde et enkelt. Og i 1946 fik vi dette Ønske opfyldt. Torpp Larssons Energi og Svømmernes Flid skaffede os Danmarksmesterskabet i 4 × 50 m.

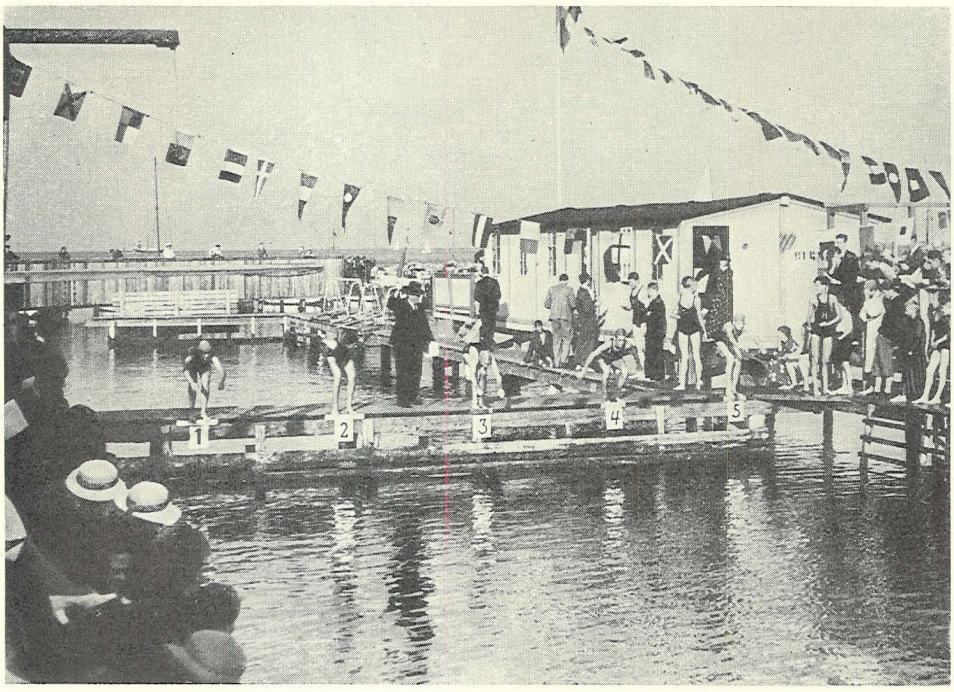


Morsomt Lynskud af Hermes' tredobbelte Københavns-Mester i Enkeltmandsgymnastik, Freddy Jensen, i strakt »Sub«. Billedet er taget ved Mesterskabs-Konkurrencen i Slagelse 1945.

De fire, der bragte os denne Glæde og Opmuntring var Chresten Christensen, Thorvald Petersen, Ole Carlsson og Ebbe Safeldt. Senere paa Aaret skaffede Niels Aage Madsen, Niels Jørgen Carstensen og Thorvald Petersen os en ny Rekord i 3 × 100 m tvungen Svømning. De tre Hermes-Svømmere brugte 3 Min. 36,8 Sek. og slog derved D. M. G.s næsten 10 Aar gamle Rekord med lige ved 2 Sekunder. Endelig vandt vore Juniores tre af de fem Konkurrencer, hvori vi kunde deltage. Det var en fin Start paa et Svømme-Kapitel, der forhaabentlig bliver baade langt og indholdsrigt.

Aaret 1947 startede med, at Freddy Jensen erobrede det københavnske Enkeltmands-Mesterskab. Svømme-Aaret begyndte ogsaa godt, for ved K. S. U.s første Stævne i Østerbrohallen fik Thorvald Petersen sit store Gennembrud. Han startede i 100 yards Crawl, hvor han svømmede paa 56,2 Sek. og slog Erik Christoffersen med $^{3}/_{10}$ Sek.

Derimod lykkedes det os ikke at forsvare vort Danmarksmesterskab i Holdgymnastik. Vi stillede ikke med alt for store Forventninger, for vi maatte undvære baade Ole Middelboe, der læste til Eksamen, og Niels L. Thomsen, der deltog i Flensted Jensens Amerika-Tourne. Det var et haardt Handicap. Vi



En Klubkapsvømning mellem Hermes og Malmø Simsällskab paa »Øresund« 1935.

vandt ganske vist det københavnske Mesterskab — for 5. Gang i Træk — men maatte i Slutkampen, der fandt Sted i Aarhus, se os slaaet af Aarhus 1900 med — $^1/_{100}$ Point. Det har iøvrigt adskillige Gange været vor Skæbne at være „lige ved". Det var det f. Eks. ogsaa i Foraaret 1948, hvor vi tabte Slutkampen om Københavnsmesterskabet til K. S. G. med 7,72 Point mod 7,76.

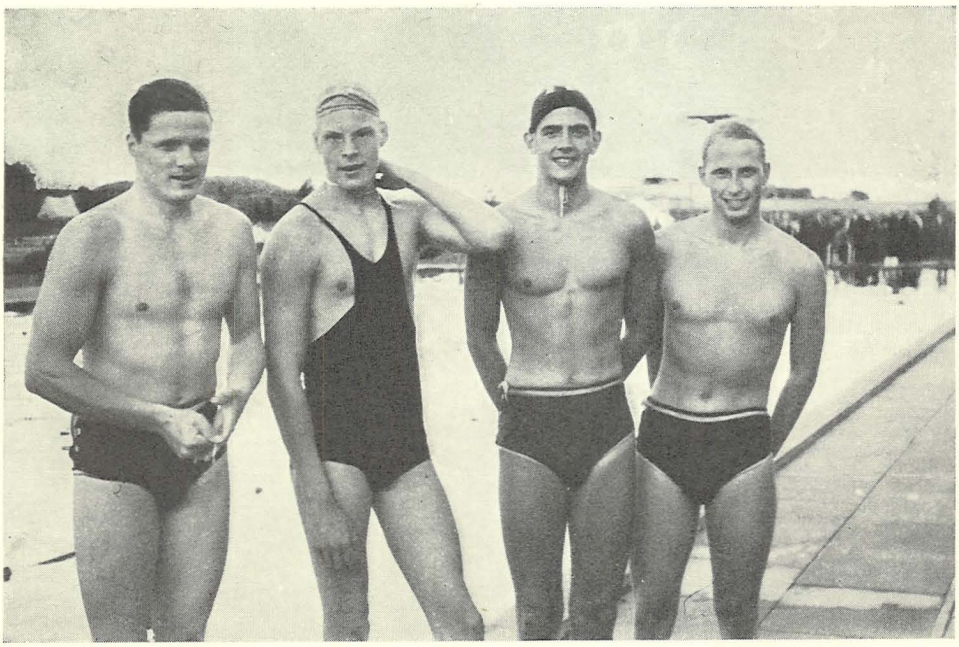
Svømmerne har støt fortsat deres Fremrykning, og det ene Mesterskab, vi efter 12 Aars „Pause" vandt i 1946, blev i 1947 til tre: Thorvald Petersen vandt 100 m Crawl, Niels Aage Madsen blev Mester i 100 m Rygcrawl og de to plus Niels Jørgen Carstensen sikrede os Førstepladsen i 3 × 100 m tvungen Holdkap og satte i Tilgift ny Rekord i Tiden 3:36,2. Desuden blev vi Nr. 2 i 4 × 100 m og i 4 × 50 m Crawl, saa det gik tilsyneladende den rigtige Vej. Og det gør det forhaabentlig stadig, selv om vi i 1948 fik en eftertrykkelig Dukkert. Niels Aage Madsen var nemlig den eneste Hermes-Svømmer, der fik sit Navn paa Mesterskabslisten. Naa, een Gang er som bekendt ingen Gang, og i Svømning maa man vel vente at komme ud for Bølgegang.

Aarene efter Krigen har altsaa bragt os baade idrætslige Triumfer og Skuffelser, men ingen af Delene har kunnet tage Livet af den specielle Hermes-Aand, der gennem 75 Aar har baaret vor gamle Forening gennem baade Medgangens og Modgangens Dage. Hermes er nemlig i højere Grad end de fleste andre Idrætsforeninger baaret oppe af Traditioner, der dog forhaabentlig aldrig skal faa Lov til at tage Livet af det friske Initiativ.

Til Traditionerne hører f. Eks. Svømmernes Samarbejde med Malmö Simsälskap — et Samarbejde, der har bestaaet i mere end 25 Aar. Det indlededes i 1921 og har, bortset fra de Aar, hvor Krigen afbrød al ordinært Samkvem med svensk Idræt, været afholdt Aar efter Aar, skiftevis i Malmø og København. Konkurrencerne har vekslet i Form, men den Gæstevenlighed og det Kammeratskab, vi har mødt paa den anden Side Sundet, har altid været det samme.

Til Traditionerne hører ogsaa de mange kortere og længere Udflugter til Provinsen — Ture, der dels bliver foretaget for at gøre Propaganda for vor Idræt, dels for at faa en Lejlighed til at dyrke vort Kammeratskab under nye og friere Former, end det kan gøres, naar der staar en Konkurrence for Døren. En af de Efterkrigs-Ture, der vil huskes længst, er utvivlsomt Mester-Holdets Flyvetur til Bornholm, hvor der i usædvanlig Grad var „Flugt over Feltet" baade paa Ud- og Hjemturen, men ogsaa ved Opvisningen i Aakirkeby.

Det er paa Turene som ved Konkurrencerne Kammeratskabet, Sammenholdet, der gør Udslaget. Dette Kammeratskab har gennem Aarene skaffet Hermes Sejre over Hold, der ejede større individuelle Talenter, og det har lært os det endnu vigtigere: Sammen at kunne glædes over en Sejr og at tage et Nederlag som Mandfolk. Igennem 75 Aar kan det ikke være andet, end at den idrætslige Kurve maa stige og dale, som Simonsens Maskine gjorde det den Dag i 1947, da han fløj os til Rønne, men for en Forening, hvis Fortid er fast forankret i Traditionerne og hvis Fremtid staar i Kammeratskabets Tegn, vil disse Svingninger intet betyde. Det vil altid være en Forening paa Fremmarch.



Den Hermes-Kvartet, der i 1946 skaffede os Danmarks-Mesterskabet i 4 × 50 m Holdkapsvømning. Fra venstre: Chresten Christensen, Thorvald Petersen, Ole Carlsson og Ebbe Safeldt.

BYGGEFONDENS OG SVØMMEFONDENS BESTYRELSER VED JUBILÆET



Hugh Seifert (H, B og S), Poul Holm (B og S), Poul Ingholt (H, B og S) og Svend Rasmussen (H, B og S). Bag dem: Rich. Kønig (B), Eigil Petersen (H), Boris Svendsen (H), Leo Lind Nielsen (H), Hans Jørgensen (B), H. Ove Petersen (S), Jørgen Falkeris (H), Holger Christensen (H) og Gert Hansen (H og B).

OVERSIGTSTABELLER

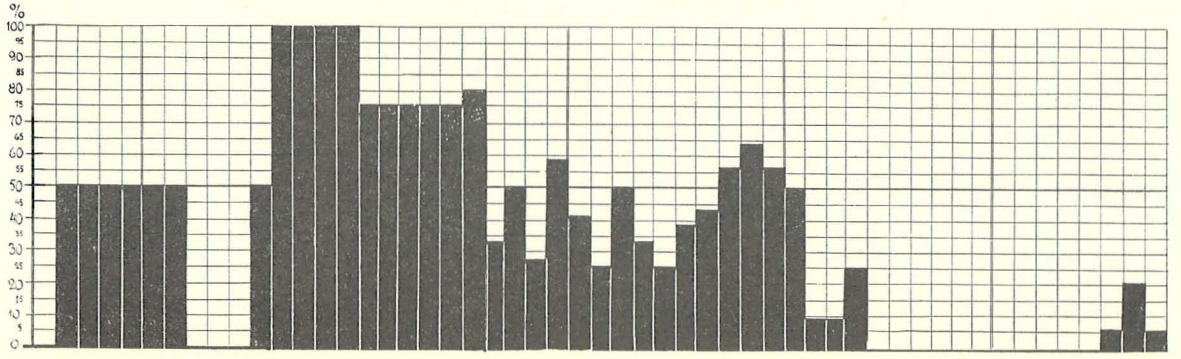
DANMARKSMESTRE I HOLDGYMNASTIK 1908—48

	08	09	10	12	14	18	19	20	34	43	44	45	46
Vilhelm Andersen									×				
Ove Juel Berg										×	×	×	×
Hans Bredmose	×	×	×	×	×								
Jens Chievitz	×	×											
Theodor Danielsen					×								
Gunnar Fürstnow						×	×						
Børge A. Hansen									×				
Cyril Bendtz Hansen										×			
Gert R. Hansen									×	×	×		×
Hans Hansen	×												
Bernt Harlev								×					
Henning Hesgaard									×				
Knud Holm	×	×	×	×									
Poul Holm	×	×	×	×	×	×	×	×					
Vagn Hornbeck	×												
Herold Jansson						×	×	×					
Freddy Jensen												×	×
Tage Jensen												×	
Hendrik Johansen	×	×		×									
Tommy Jørgensen											×	×	×
Svend Kierulf									×				
Erik Klem		×	×										
Harald Klem	×	×	×	×	×								
Poul Køhler						×	×	×					
Henrik Lange									×				
Joachim Larsen							×	×					
Knud Aage Lorentzen									×				
Harald Marke					×								
Svend Meilbo			×	×	×								
Svend Meulengracht						×	×	×					
Ole Middelboe										×	×	×	×
Hans Erik Nielsen										×		×	×
Kaj Nielsen									×				
Oluf Husted Nielsen	×	×	×										
Tage Raaschou Nielsen										×	×		
Volmer Otzen						×	×						
Chr. Petersen				×									
Eigil Petersen										×	×	×	×
Heinrich Rasmussen					×	×							
Henrik Rasmussen	×	×	×										
Kaj Rasmussen		×											
Knud Rasmussen					×	×	×	×					
Svend Rasmussen						×	×	×					
Victor Rasmussen	×	×	×	×									
Holger Reinstrup								×					
Preben Riis											×		
Aage Sørensen									×				
Chr. Sørensen				×	×	×	×	×					
Niels L. Thomsen										×	×	×	×
Niels Turin	×	×	×	×	×	×	×	×					
Svend Ulander									×				
Erik Vermehren			×	×	×								
Knud Vermehren			×	×	×	×	×	×					

DANMARKSMESTRE 1896–1948

SVØMNING, VANDPOLO OG UDSPRING:

	96	97	98	99	00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	Samtlede mesterskaber udskrevet sidst gange	Heraf har HERMES vundet	Omsat i %
100 m. fri		1		1	1	3	3				3	3	5	5	5	5	4	5	4	4	4		5	4							24	24	27	24	24	24																46			53	25	47
1 mile (1609⅓ m.)			2									4	4	4	6	6	6																																					17	7	41
500 m. fri													4	4	4	6	6	4	6	6	6			11						24	24	24	24	24	24																					26	16	62
Udspring, fjedr. afsæt, 3 m.																																																							38	0	0
1500 m. fri																	4	6	6	6					6						26	24	24	24	26																				36	10	28
200 m. bryst																					4	7			8										29	29	29			40															33	7	21
200 m. ryg																						7	7		7	7	7	7																											17	6	35
400 m. bryst																							8		8			8						29	29	29			40																20	8	40
Tårnspring (strakte)																							9	10	12			10	10	12	10	12	12																						14	9	64
4 × 50 m. fri																									4 5 13 14	4 5 11 15	4 5 21 22	4 5 15 21 23	4 13 21 24	4 15 21 24		21 24 27 28	24 26 27 28	24 26 27 28	24 26 27 28	24 26 27 28	27 36 37 39	27 36 40 47											44 45 46 47			26	14	54
4 × 100 m. tvungen																								5 7 9 11	4 5 7 8	4 5 7 8	4 7 8 13																												5	5	100
Vandpolo																										6 7 16 17 18 19 20								15 19 24 26 31 32 33	15 19 24 26 32 33 35	15 19 29 32 33 37			15 24 37 39 40 43 43														30	5	17
Tårnspring (varierende)																												10	10		10																								29	3	10
3 × 100 m. tvungen																													4 7 25					24 29 39		24 29 34															46 48 49		16	4	25
Tårnspring (kombin.)																																	30																				6	1	17
4 × 200 m. fri																															21 24 27 28	24 26 27 28	24 26 27 28	24 26 27 28	24 27 37 38																				19	5	26
400 m. fri																																																					15	0	0
100 m. ryg																																																			49	49	15	2	13
200 m. fri																																																					8	0	0
300 m. Kombin., tvung.																																																					3	0	0
Udspring, fjedr. afsæt, 1 m.																																																					5	0	0
50 m. fri + 50 m. bjergn.																																																					5	0	0
4 × 100 m. fri																																																					3	0	0
100 m. bryst																																																					1	0	0
Af det enkelte års udskrevne mesterskaber	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	4	4	4	4	4	5	6	8	11	12	12	12	12	12	12	13	14	14	14	14	14	12	12	12	12	12	9	9	9	9	11	11	13	14	14	14	14	15	440	127	29
har HERMES vundet	0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	2	3	3	3	3	3	3	3	3	4	2	4	3	7	5	3	6	4	3	5	6	8	9	8	7	1	1	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	3	1			
Omsat i %	0	50	50	50	50	50	50	0	0	0	50	100	100	100	100	75	75	75	75	75	80	33	50	27	58	42	25	50	33	25	38	43	57	64	57	50	8	8	25	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7	21	7			



1 Paul Petersen jun. ..... S
2 Peder Lykkeberg ..... S
3 Harald Klem ..... S
4 Hjalmar Saxtorph ..... S-H
5 Poul Holm ..... S-H
6 Harry Hedegaard ..... S-V
7 Knud Rasmussen ..... S-H-V
8 H. Ove Petersen ..... S-H
9 Volmer Otzen ..... U
10 Sv. Palle Sørensen ..... U
11 Holger Reinstrup ..... S-H
12 Herold Jansson ..... U
13 Børge Norholt ..... H
14 Henning Poulsen ..... H
15 Rikard Andersen ..... H-V
16 Gunnar Fürstnow V
17 Svend Herning V
18 Svend Nielsen V
19 Svend Rasmussen V
20 Einar Wibrand V
21 Gudmund Gudmundsson. H
22 Oluf Olsen ..... H
23 Alfsen ..... H
24 Gotfred Havsteen ..... S-H-V
25 Svend Sørensen ..... H
26 Gunni Stovgaard-Hansen S-H-V
27 Frank Bjerregaard ..... H
28 Svend Thostrup ..... H
29 Jørgen Høffding ..... S-H
30 Poul Køhler ..... U
31 Albert Christensen V
32 Thorkild Jensen V
33 Poul Nielsen V
34 Poul Gregersen ..... H
35 Børge Scheibelein V
36 Ejlert Olsen ..... H
37 Willy Baade ..... H-V
38 Aage Larsen ..... H
39 Knud Gregersen ..... H-V
40 Finn Jensen ..... S-H-V
41 Otto Kehlet ..... H
42 Anders Andersen V
43 Albert Kühn V
44 Ole Carlsson ..... H
45 Chresten Christensen ..... H
46 Thorvald Pedersen ..... S-H
47 Ebbe Safeldt ..... H
48 Niels Jørgen Carstensen ... H
49 Niels Aage Madsen ..... S-H

Alfsen 23
Anders Andersen 42
Rikard Andersen 15
Willy Baade 37
Frank Bjerregaard 27
Ole Carlsson 44
Niels Jørgen Carstensen 48
Albert Christensen 31
Chresten Christensen 45
Gunnar Fürstnow 16
Knud Gregersen 39
Poul Gregersen 34
Gudmund Gudmundsson 21
Gotfred Havsteen 24
Harry Hedegaard 6
Svend Herning 17
Poul Holm 5
Jørgen Høffding 29
Herold Jansson 12
Finn Jensen 40
Thorkild Jensen 32
Otto Kehlet 41
Harald Klem 3
Albert Kühn 43
Poul Køhler 30

Aage Larsen 38
Peder Lykkeberg 2
Niels Aage Madsen 49
Poul Nielsen 33
Svend Nielsen 18
Børge Norholt 13
Ejlert Olsen 36
Oluf Olsen 22
Volmer Otzen 9
Thorvald Pedersen 46
H. Ove Petersen 8
Paul Petersen jun 1
Henning Poulsen 14
Knud Rasmussen 7
Svend Rasmussen 19
Holger Reinstrup 11
Ebbe Safeldt 47
Hjalmar Saxtorph 4
Børge Scheibelein 35
Gunni Stovgaard-Hansen 26
Sv. Palle Sørensen 10
Svend Sørensen 25
Svend Thostrup 28
Einar Wibrand 20

S = individuelt mesterskab. H = Hold-mesterskab. V = Vandpolo. U = Udspring.

HERMES' BESTYRELSES SAMMENSÆTNING 1874–1949

	Formand	Næstformand	Gymnastikinspektør	Svømmeinspektør	Kasserer	Sekretær			
1874	Paul Petersen								
1875	—								
1876	—								
1877	—								
1878	—								
1879	—				Johannes Mortensen	Carl Rasmussen	Valdemar Christensen		
1880	—				Johannes Petersen	Fritz Packness	Otto Petersen		
1881	—				—	Viggo Rasmussen	—		
1882	—								
1883	—								
1884	—								
1885	—								
1886	—								
1887	—								
1888	—								
1889	—								
1890	—								
1891	—								
1892	—								
1893	—								
1894	—								
1895	—								
1896	—				Axel Marschall	Vagn Hornbeck	Robert Bochert	Vilhelm Schultzer	
1897	—				—	—	—	—	
1898	—				Otto Lindeborg	—	Holger Marschall	—	
1899	—				—	—	—	Axel Marschall	
1900	—				Peder Lykkeberg	—	—	Otto Lindeborg	
1901	—				—	—	I. P. Danstrup	Otto Flamand	
1902	—				—	—	—	—	
1903	—				—	—	Svend Flamand	—	
1904	—				—	Rudolph Rasmussen	Vagn Hornbeck	Svend Flamand	
1905	— [1]				Axel Raben	—	—	Peder Lykkeberg	
1906	Peder Lykkeberg				—	—	—	Harald Klem	
1907	—				—	—	—	—	
1908	—	Rudolph Rasmussen			—	Vagn Hornbeck	Harald Klem		
1909	—	—			—	—	—		
1910	—	—			—	—	—		
1911	—	—			—	—	—		
1912	—	—			—	—	—		
1913	—	—	Niels Turin	Vilhelm Kierulf	—	—	—		
1914	—	Hjalmar Saxtorp	—	—	—	—	—		
1915	Aage Paul-Petersen	—	—	—	—	Peder Lykkeberg	—		
1916	—	Harald Klem	—	Aage Holm	Hjalmar Saxtorph	— [3]	Gunnar Fürstnow [2]		
1917	— [4]	Poul Holm	Knud Erik Fredericksen	—	—	Niels Turin	Harald Klem		
1918	Poul Holm	Gunnar Fürstnow	—	Johannes Fløjstrup	Knud Rasmussen	Richard Rydberg	Hjalmar Saxtorph		
1919	—	—	—	Axel Hansen	—	—	Johannes Fløjstrup		
1920	—	—	—	—	—	—	Axel Lund		
1921	—	—	—	—	—	—	—		
1922	—	—	Thorkild Jensen	—	—	Knud Erik Fredericksen	—		
1923	—	—	Herold Jansson	—	—	—	—		
1924	—	—	—	Hugh Seifert	—	—	Rikard Andersen		
1925	—	Knud Erik Fredericksen	Hugh Seifert	Herold Jansson	—	Søren Pedersen	—		
1926	Knud Erik Fredericksen	Poul Holm	—	Svend Rasmussen	—	Hans Jørgensen	—		
1927	—	—	Hans Jørgensen	—	Poul Ingholt [5]	Rikard Andersen	Hugh Seifert		
1928	—	Hugh Seifert	—	—	Henrik Lange	—	Svend Hansen		
1929	Poul Ingholt	—	—	—	Richard Kønig	—	—		
1930	—	—	—	—	—	Jørgen Falk-Jensen	Jørgen Høffding		
1931	—	—	—	—	—	— [6]	—		
1932	—	—	—	—	—	Louis Krogh	Ejlert Olsen	Poul Nielsen	
1933	—	—	—	Ejlert Olsen	—	Svend Rasmussen	Louis Krogh	—	Richard Jensen
1934	—	—	—	Richard Jensen	—	—	—	Rikard Andersen [7]	Knud Gregersen [8]
1935	—	—	—	—	—	—	—	Holger Christensen	
1936	—	—	—	Poul Nielsen	—	—	—	—	Richard Jensen
1937	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1938	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1939	—	—	—	Erik Andersen	—	—	Gert Hansen	—	—
1940	—	—	—	—	—	—	—	—	Leo Lind Nielsen
1941	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1942	—	—	Niels L. Thomsen	—	—	—	—	—	—
1943	—	—	—	—	—	—	—	—	Geert Bagge
1944	—	—	—	Gunnar Andreasen	—	—	—	—	—
1945	—	—	— [10]	—	—	—	—	—	— [9]
1946	—	—	Jørgen Falkeris	—	—	—	—	—	Leo Lind Nielsen
1947	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1948	—	—	—	Boris Svendsen	Eigil Petersen	—	—	—	—

[1]) † 21/7 1906 — fung. Vagn Hornbeck.
[2]) udtraadt 27/11 1916 — indtraadt Poul Holm.
[3]) udtraadt 4/3 1917 — indtraadt Knud Erik Fredericksen.
[4]) udtraadt 17/4 1918 — fung. Poul Holm — indtraadt Richard Rydberg.
[5]) udtraadt 13/7 1928.
[6]) udtraadt 15/8 1932.
[7]) } valgt paa eksrraordinær udmeldt sig af
[8]) ∫ Generalforsamling Oktober 1934. Foreningen 1/5 1935.
[9]) udtraadt 13/12 1945 — indtraadt Erik Andersen.
[10]) udtraadt 23/8 1946.

Aarlige Generalforsamlinger er afholdt 1879, 1880 og 1881 og fra 1896.

Erik Andersen 1939-44
Rikard Andersen .... 1924-30 og 1934-35
Gunner Andreasen 1944-48
Geert Bagge 1943-45
Robert Bochert 1896-98
Holger Christensen 1935-
Valdemar Christensen 1879-80
I. P. Danstrup 1901-03
Jørgen Falkeris 1946-
Jørgen Falk-Jensen 1930-32
Otto Flamand 1901-04
Svend Flamand 1903-05
Johannes Fløjstrup 1918-20
Knud Erik Fredericksen 1917-29
Gunnar Fürstnow ..... 1916 og 1918-25
Knud Gregersen 1934-35
Axel Hansen 1919-24
Gert Hansen 1939-
Svend Hansen 1928-30
Aage Holm 1916-18
Poul Holm 1917-28
Vagn Hornbeck 1896-1915
Jørgen Høffding 1930-32
Poul Ingholt ..... 1927-28 og 1929-
Herold Jansson 1923-26
Richard Jensen 1933-40
Thorkild Jensen 1922-23
Hans Jørgensen 1926-42
Harald Klem 1906-17
Vilhelm Kierulf 1913-16
Louis Krogh 1932-39
Richard Kønig 1929-48
Henrik Lange 1928-29
Otto Lindeborg 1898-1901
Axel Lund 1920-24
Peder Lykkeberg 1900-17
Axel Marschall ... 1896-98 og 1899-1900
Holger Marschall 1898-1901
Johannes Mortensen 1879-80
Leo Lind Nielsen .... 1940-43 og 1946-
Poul Nielsen ..... 1932-34 og 1936-39
Ejlert Olsen 1932-34
Fritz Packness 1880-81
Aage Paul-Petersen 1915-18
Søren Pedersen 1925-26
Eigil Petersen 1948-
Johannes Petersen 1880-82
Otto Petersen 1880-82
Paul Petersen 1874-1906
Axel Raben 1905-16
Carl Rasmussen 1879-80
Knud Rasmussen 1918-27
Rudolph Rasmussen 1904-14
Svend Rasmussen 1926-
Viggo Rasmussen 1881-82
Richard Rydberg 1918-22
Hjalmar Saxtorph 1914-19
Vilhelm Schultzer 1896-99
Hugh Seifert 1924-
Boris Svendsen 1948-
Niels L. Thomsen 1942-46
Niels Turin 1913-18

Hermes' Byggefonds Bestyrelses Sammensætning 1905—49

	1905—16 11 Aar	1916—17 1 Aar	1917—20 3 Aar	1920—29 9 Aar	1929—37 8 Aar	1937—44 7 Aar	1944— 5 Aar
Formand	1	8	8	11	13	14	14
Næstformand						13	13
Kasserer	2	2	2	2	2	2[2])	
Sekretær	3	3	3	3	3		
	4	4	4	4[1])	9	10	10
	5	5	7	9	10	15	15
	6	7	9	10	12	16	16
	7	9	10	12	14	17	17
							18

[1]) udmeldt sig af Foreningen $^{24}/_{9}$—28. [2]) † $^{27}/_{11}$—43.

1 Vagn Hornbeck 1905-16
2 J. L. Danielsen 1905-43
3 Axel Raben 1905-37
4 Harald Klem 1905-28
5 Peder Lykkeberg 1905-17
6 Rudolph Rasmussen 1905-16
7 H. Scheuer 1905-20
8 Hjalmar Saxtorph 1916-20
9 Hans Hansen 1916-37
10 Poul Holm 1917-
11 Knud Erik Fredericksen 1920-29
12 H. Ove Petersen 1920-37
13 Hugh Seifert 1929-
14 Poul Ingholt 1929-
15 Hans Jørgensen 1937-
16 Richard Kønig 1937-
17 Svend Rasmussen 1937-
18 Gert Hansen 1944-

J. L. Danielsen 2
Knud Erik Fredericksen 11
Gert Hansen 18
Hans Hansen 9
Poul Holm 10
Vagn Hornbeck 1
Poul Ingholt 14
Hans Jørgensen 15
Harald Klem 4
Richard Kønig 16
Peder Lykkeberg 5
H. Ove Petersen 12
Axel Raben 3
Rudolph Rasmussen 6
Svend Rasmussen 17
Hjalmar Saxtorph 8
H. Scheuer 7
Hugh Seifert 13

Hermes' Svømmefonds Bestyrelses Sammensætning 1936—49

	Foreløbig Bestyrelse nedsat April 1936	1936—42 6 Aar	1942—45 3 Aar	1945— 4 Aar
Formand	1	5	5	5
Næstformand	2	1	1	1
	3	2	2	2
	4	3	3	3
		4*)	6	7

*) † $^{24}/_{4}$—42.

1 Hugh Seifert 1936-
2 Svend Rasmussen 1936-
3 Poul Holm 1936-
4 Hjalmar Saxtorph 1936-42
5 Poul Ingholt 1936-
6 Herold Jansson 1942-45
7 H. Ove Petersen 1945-

Poul Holm 3
Poul Ingholt 5
Herold Jansson 6
H. Ove Petersen 7
Svend Rasmussen 2
Hjalmar Saxtorph 4
Hugh Seifert 1